

Psalm 1

1. **F**ericit bărbatul carele n-au umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor n-au stătut și pre scaun de pierzare n-au șezut,
2. *Ci în leagea Domnului, voia lui și în leagea lui va cugeta zioa și noaptea. *Ios. 1, 8.
3. *Și va fi ca un pom răsărit lângă curgerea apelor, care rodul său va da în vremea sa și frunza lui nu va cădea și toate, oricâte va face, vor spori. *Ierim. 17, 18.
4. Nu așa, necredincioșilor, nu așa, ci ca pravul ce-l spulberă vântul de pre fața pământului.
5. Pentru aceasta nu vor învia necredincioșii în giudecată, nici păcătoșii în sfatul dreptilor.
6. Că știe Domnul calea dreptilor, și calea necredincioșilor va peri.

Psalm 2

1. * **I**ntre ce s-au întărit neamurile și noroadele au cugetat ceale deșarte? *Fap. 4, 25.
2. Stătut-au de față împărații pământului și căpeteniile s-au adunat într-una asupra Domnului și asupra Unsului Lui:
3. „Să rumpem legăturile lor și să lepădăm de la noi jugul lor”.
4. Cel ce lăcuiaște în ceriu va râde de dânșii și | Domnul îi va bajocori.
5. Atunci va grăi către dânșii întru mânia Sa și întru iuțimea Sa îi va turbura:
6. „Iară eu sânt pus împărat de Dânsul preste Sion, muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca Domnului”.
7. *Domnul au zis către mine: „Fiul meu ești tu, Eu astăzi te-am născut. *Facer. 13, 33.
8. Ceare de la mine și-ți voi da ție neamurile, moștenirea ta și biruința ta, marginile pământului. Ovr. 1, 5 și 5, 5.
9. *Paște-i-vei pre dânșii cu toiag de fier și ca vasul olariului îi vei zdrobi”. *Apoc. 2, 27 și 19, 15.
10. Și acum, împărați, înțelegeți, învățați-vă cei ce judecați pământul!
11. Slujiți Domnului cu frică și săltați Lui cu cutremur!
12. Luați învățătura, ca nu cândva să Se mânie Domnul și să periți din calea cea dreaptă!
13. Când să va aprinde degrabă mâniia Lui, fericiți toți carii să nădăjduiesc într-Însul!

1. **I**salmul lui David, când fugea de către fața lui Avisalom, fiului său (2 Împăr. 15, 14), 3
2. Doamne, căci s-au înmulțit cei ce mă năcăjesc? Mulț să scoală asupra mea,
3. Mulți zic sufletului meu: „Nu ieste mântuirea lui în Dumnezeul lui”.
4. Iară Tu, Doamne, sprijinatoriu meu ești, mărirea mea și Cela ce înalți capul meu. | |
5. Cu glasul meu către Domnul am străgat și m-au auzit din muntele cel sfânt al Său.

6. Eu am dormit și am dormitat și m-am sculat, că Domnul m-au sprijinit.
7. Nu mă voiui teame de miile norodului ce mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiaște-mă, Dumnezeuul meu,
8. Că Tu ai bătut pre toți cei ce-m vrăjmășesc mie fără pricină; dinții păcătoșilor ai zdrobit.
9. A Domnului e mântuirea și preste norodul tău, blagosloveniia Ta.

1. ntru sfârșit, în laude. Psalmul lui David 4

2. Când am chemat, auzitu-m-au Dumnezeuul dreptății mele; întru năcaz m-ai desfătat.

Miluaște-mă și ascultă rugăciunea mea!

3. Fiii oamenilor, până când grei cu inima? Pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna?

4. Și să știți că minunat au făcut Domnul pre cel sfânt al Său. Domnul mă va auzi când voiui strâga cătră Dânsul.

- *Efes 4, 26. 5. *Mâniiați-vă și să nu păcătuiți; ceale ce ziceți în inimile voastre, în culcușurile voastre vă umiliți.

6. Jârtfuiți jârtva dreptății și nădăduiți în Domnul. Mulți zic: „Cine ne-au arătat noao ceale bune?”

7. Însămnatu-s-au preste noi lumina feații Tale, Doamne, dat-ai veselie în inima mea.

8. Din rodul grâului, al vinului și al untului-de-lemn al său s-au înmulțit.

9. În pace și spre aceastași voiui dormi și mă voiui odihni,

10. Că Tu, Doamne, osebit întru nădeajde m-ai așezat. |

1. ntru sfârșit, pentru ceaea ce moștenirea agiunge. Psalmul lui David 5 62v

2. Graiurile mele ia-le în urechi, Doamne, înțeleage strâgarea mea!

3. Ia aminte glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeuul meu,

4. Căci cătră Tine mă voiui ruga, Doamne! Dimineața vei auzi glasul meu,

5. Dimineața voiui sta înaintea Ta și voiui vedea că nu Dumnezeu cel ce voiești fărădeleagea Tu ești.

6. Nici va lăcui lângă Tine cel viclean, nici vor petreace călcătorii de leage în prejma ochilor Tăi.

7. Urât-ai pre toți cei ce lucrează fărădeleage, pierde-vei pre toți cei ce grăiesc minciună,

8. Pre bărbatul sângiurilor și viclean uraște Domnul. Iară eu întru mulțimea milei Tale întra-voiui în casa Ta, închina-mă-voiui spre sfântă bisearca Ta întru frica Ta.

9. Doamne, povățuiaște-mă întru dreptatea Ta pentru nepriiatinii miei, îndreptează înaintea Ta calea mea.

10. Că nu iaste în gura lor adevăr, inima lor e deșartă,

- *Jos 13, 3. 11. *Groapă deșchisă grumazul lor, cu limbile sale viclenea. Judecă-i pre ei, Dumnezeule!

Râm. 3, 13. 12. Cază din cugetele sale, după mulțimea păgânătăților lor leapădă-i pre dâșii, că Te-au amărât, Doamne.

13. Și să se veselească toți cei ce nădăduiesc întru Tine; în veac vor sălta; și vei lăcui întru dâșii

14. Și să vor lăuda întru Tine toți carii iubesc numele Tău. ||

15. Că Tu vei blagoslovi pre cel drept. Doamne, ca cu arma bunei-voirei Tale ne-ai încununat. 63r

1. pre sfârșit, în versuri. Psalmul lui David pentru a opta, 6

2. Doamne, nu întru iuțimea Ta să mă mustri, nici întru mâniia Ta să mă cerți.

3. Miluaște-mă, Doamne, că neputincios sânt. Vindecă-mă, Doamne, că s-au turburat oasele mele,

4. Și sufletul meu s-au turburat foarte; ci Tu, Doamne, până când?

5. Întoarce-Te, Doamne, și izbăveaște sufletul meu, mântuiaște-mă pentru mila Ta!

6. Că nu iaste în moarte cine să Te pomenească, și în iad cine să va mărturisi Ție?

7. Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voiui în toate noptile patul meu, cu lacrimile mele așternutul meu voiui uda.

- *Matei 7, 23 8. Turburatu-s-au de iuțime ochiul meu, învechitu-m-am între toți nepriiatinii miei.

și 25, 41. 9. *Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucați fărădeleage, că au auzit Domnul glasul plângerii mele. Luca 13, 27.

10. Auzit-au Domnul cearerea mea, Domnul rugăciunea mea au priimit.
 11. Să să rușineaze și să să turbure foarte toți nepriiatinii miei, întorcă-să și să să rușineaze foarte degrabă.

63v **1. salmul lui David, care l-au cântat Domnului pentru cuvintele lui Husi, fiului Iemenii | (2 Împăr. 16), 7**

2. Doamne, Dumnezeu meu, spre Tine am nădăjduit, mântuiește-mă de toți cei ce mă gonesc și mă izbăvește,
 3. Ca nu cândva să răpească ca un leu sufletul meu, nefiind cine să răscumpere, nici cine să mântuiască.
 4. Doamne, Dumnezeu meu, de am făcut aceasta, de iaste nedreptate în mâinile mele,
 5. De am răsplătit celor ce-m răsplătesc mie reale, să cazu adecă de la nepriiatinii miei deșert;
 6. Gonească nepriiatinul sufletul meu și-l prinză și calce în pământ viața mea și slava mea în țărână să o așaze.
 7. Scoală-Te, Doamne, întru mânia Ta și Te înalță întru hotarele nepriiatinilor miei. Și Te scoală, Doamne, Dumnezeu meu, în porunca carea ai poruncit.
 8. Și adunarea noroadelor Te va încungiura.
 9. Și pentru aceasta, la înălțime te întoarce.
 9. Domnul judecă noroadele;
 Judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea și după nevinovăția mea asupra mea.
 10. Sfârșască-să răotata păcătoșilor și vei îndrepta pre cel drept, *Cel ce cerci inimile și rărunchii, Dumnezeule! *1Par. 28, 9. Ier. 11, 20 și 17, 10 și 20, 12.
 11. Agiutoriu meu cel adevărat de la Domnul, Cel ce mântuiește pre cei drepți cu inima.
 12. Dumnezeu judecătoriu drept, tare și puternic; au doară să mânie în toate zilele?
 13. De nu vă veți întoarce, sabia Sa o va lucii, arcul Său l-au încordat și l-au gătit ||
 64r 14. Și într-însul au gătit vasele morții, săgețile sale celor arzători le-au lucrat.
 15. *Iată, s-au apropiat a naște nedreptatea, zămislit-au dureare și au născut fărădeleage; *Iov 15, 35. Isaie 59, 4.
 16. Groapă au deșchis și o au săpat și au căzut în groapa carea au făcut.
 17. Întoarce-să-va durearea lui în capul lui și spre creștetul lui nedreptatea lui să va pogori.
 18. Mărturisi-mă-voiu Domnului după dreptatea lui și voiu cânta numelui Domnului celui înalt.

1. ntru sfârșit, pentru teascuri. Psalmul lui David 8

2. Doamne, Domnul nostru, cât e de minunat numele Tău în tot pământul, că s-au înălțat mare cuviința Ta mai presus de ceriuri.
 3. Din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit lauda pentru nepriiatinii Tăi, ca să sfărmi pre nepriiatinul și izbânditoriu.
 4. Că voiu vedea ceriurile Tale, lucrurile deagetelor Tale, luna și stealele care Tu le-ai întemeiat.
 5. Ce iaste omul, că-l pomenești? Sau fiul omului, că-l cercetezi?
 6*. Micșoratu-l-ai puțin oarece decât îngerii, cu mărire și cu cinste l-ai încununat, *Ovr. 2, 7. Face. 1, 28.
 7. Și l-ai pus preste lucrurile mânilor Tale.
 8*. Toate le-ai supus supt picioarele lui, oile și boii, toate, încă și dobitoacele câmpului, *1Cor. 15, 26.
 9. Paserile ceriului și peștii mării, cei ce străbat cărările mării.
 64v 10. Doamne, Domnul nostru, cât e de minunat nu|mele Tău în tot pământul!

1. ntru sfârșit, pentru ceale ascunse ale Fiului. Psalmul lui David 9

2. Mărturisi-mă-voiu Ție, Doamne, în toată inima mea, spune-voiu toate minunile Tale;
 3. Veseli-mă-voiu și voiu sălta întru Tine, cânta-voiu numelui Tău, Preaînalte.
 4. Întorcând pre nepriiatinul meu înapoi, slăbi-vor și vor peri de cătră fața Ta.
 5. Că ai făcut judecata mea și dreptatea mea; șezut-ai pre scaun Cel ce giudeci dreptate.
 6. Certat-ai neamurile și au perit necredinciosul; numele lor l-ai stâns în veac și în veacul veacului.
 7. Nepriiatinului au lipsit sabiile întru sfârșit și cetățile lor le-ai sfârmat; Perit-au pomenirea lor cu sunet.
 8. Și Domnul în veac rămâne;

Gătit-au la judecată thronul Său
 9. Și El va judeca lumea întru dreptate,
 Judeca-va noroadele întru îndreptare.
 10. Și S-au făcut Domnul scăpare săracului, ajutoriu în vremi cuvioase, întru năcaz.
 11. Și să nădăjduiască întru Tine cei ce cunosc numele Tău, că n-ai părăsit pre cei ce Te caută pre Tine, Doamne!
 12. Cântați Domnului, Celui ce lăcuiaște în Sion; vestiți întru neamuri isprăvile Lui.
 13. Că Cel ce cearcă sângele lor Ș-au adus amin | Ite, n-au uitat strâgarea săracilor. 65r
 14. Miluiaște-mă, Doamne! Vezi zmereaniia mea de cătră nepriiatinii miei,
 15. Cela ce mă înalți din porțile morții, ca să vestesc toate laudele Tale în porțile featii Sionului;
 16. Sălta-voiu întru mântuirea Ta. Înfiptu-s-au neamurile întru perirea care au făcut; În cursa aceasta carea au ascuns s-au prins piciorul lor.
 17. Cunoaște-să Dumnezeu judecăți făcând. Întru faptele mânilor Sale s-au prins păcătosul.
 18. Întoarce-să păcătoșii în iad, toate neamurile ceale ce uită pre Dumnezeu.
 19. Că nu până în sfârșit va fi uitarea săracului; răbdarea săracilor nu va peri până în sfârșit.
 20. Scoală-Te, Doamne, să nu să întărească omul, să judece noroadele înaintea Ta;
 21. Pune, Doamne, dătătoriu de lege preste ei, să cunoască noroadele că oameni sânt.

Psalmul 10 după ovrei

1. ntru ce, Doamne, ai stătut departe, treci cu vederea în vremi cuvioasă, întru năcazu?

2. Când să măndreaște necredinciosul, să aprinde săracul, prindu-să în sfaturile care gândesc.
 3. Că să laudă păcătosul întru poftele sufletului său, și cel nedrept bine să cuvintează.
 4. Întărâtat-au pre Domnul cel păcătos; | după mulțimea mâinii Lui nu va căuta. 65v
 5. Nu iaste Dumnezeu înaintea lui, spurcate sânt căile lui în toată vremea. Depărtează-să judecățile Tale de la fața lui; preste toți nepriiatinii săi va stăpâni.
 6. Că au zis întru inima sa: „Nu mă voi clăti din neam în neam fără de rău”.
 *Jos 13, 3. 7. *A căruia de blăstăm gura plină iaste și de amărăciune și de vicleșug; supt limba lui, Râm. 3, 14. osteneală și dureare.
 8. Șade în pitulări cu cei bogăți întru ascunsuri, ca să ucigă pre cel nevinovat.
 9. Ochii lui spre cel sărac să uită; pândeaște întru ascuns ca leul în peșterea sa, leșuiaște să apuce pre săracul, a răpi pre săracul, cându-l trage.
 10. În lațul său îl va smeri, pleca-să-va și va cădea când va stăpâni pre cei săraci.
 11. Că au zis întru inima sa: „Uitat-au Dumnezeu, întors-au fața Sa, ca să nu vază până în sfârșit”.
 12. Scoală-Te, Doamne Dumnezeule, înalțe-să mâna Ta, nu uita pre săracii Tăi!
 13. Pentru ce au întărâtat necredinciosul pre Dumnezeu? Că au zis întru inima sa: „Nu va întreba!”
 14. Vezi că Tu la osteneală și la dureare privești, ca să-i dai în mânilor Tale. Ție s-au lăsat săracul, sirmanului Tu vei fi agiutoriu.
 15. Zdrobeaște brațul celui păcătos și viclean; căuta-să-va păcatul lui și nu să va afla. ||
 16. Domnul au împărățit în veac și în veacul veacului; peri-veți, neamuri, din pământul Lui! 66r
 17. Pofta săracilor o au auzit Domnul, gățirea inimii lor o au auzit ureachea Ta,
 18. A judeca sirmanului și smeritului, ca să nu adaogă încă a să mări omul pre pământ.

1. ntru sfârșit, psalmul lui David 10

2. Spre Domnul nădăjduiesc. Cum ziceți sufletului meu: „Mută-te în munte ca pasere”?
 3. Că iată, păcătoșii au încordat arcul, gățit-au săgețile sale în tulbă, să săgeate întru-ntunearec pre cei drepți cu inima.
 4. Că ceale ce ai săvârșit le-au strâcat. Iară dreptul ce au făcut?
 *Hav. 2, 20. 5. *Domnul în bisearica cea sfântă, Domnului în ceriu, scaunul Lui. Ochii Lui spre cel sărac privesc, geanele Lui întreabă pre fiii oamenilor.
 6. Domnul întreabă pre cel drept și pre cel necredincios. Iar cel ce iubeaște nedreptatea ureaște sufletul său.

PSALMII 10, 11, 12, 13 ȘI 14 CARTEA PSALMILOR

7. Plua-va pre cei păcătoși lațuri, foc și iarbă pucioasă și duh de vifor partea păharului lor.
8. Că drept e Domnul și dreptățile au iubit; dreptate au văzut fața Lui.

- 66v
1. **ntru sfârșit, pentru a opta. Psalm lui David 11**
 2. Mântuiaște-mă, Doamne, că au lipsit cel sfânt, | că s-au împuținat adevărurile de cătră fiii oamenilor.
 3. Deșarte au grăit fieștecare cătră vecinul său; buze vicleane în inimă și în inimă au grăit.
 4. Piarză Domnul toate buzele ceale vicleane și limba cea mare grăitoare,
 5. Carii au zis: „Limba noastră o vom mări, buzele noastre la noi sânt. Cine iaste Domnul nostru?”
 6. „Pentru mișelătatea lipsiților și suspinul săracilor acum Mă voiu scula, zice Domnul. Pune-voi întru mântuire, nădăjduind voi lucra într-însul”.
 7. *Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu foc lămurit, ispitit pământului, curățit de șapte ori. *Pil. 30, 5.
 8. Tu, Doamne, ne vei țânea și ne vei păzi de neamul acesta în veac.
 9. Înprejur necredincioșii umbă; după înălțimea Ta ai înmulțit fiii oamenilor.

- 67r
1. **ntru sfârșit, psal<mul> lui David 12**
 2. Până când, Doamne, mă vei uita întru sfârșit? Până când întorci fața Ta de la mine?
 3. Până când voiu pune sfaturi în sufletul meu, durere în inima mea zioa?
 4. Până când să va înălța nepriiatinul meu asupra mea?
 5. Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, Luminează ochii miei, ca nu cândva să adorm întru moarte,
 6. Ca nu cândva să zică nepriiatinul meu: „Întăritu-m-am asupra lui”.
Cei ce mă năcăjesc să vor bucura de mă voiu clăti. | |
 6. Iară eu spre mila Ta am nădăjduit.
Bucura-să-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voiu Domnului, Celui ce au făcut bine mie, și voiu cânta numelui Domnului celui înalt.

- 67v
1. **ntru sfârșit, psal<mul> lui David 13**
 2. Zis-au cel nebun întru inima sa: „Nu iaste Dumnezeu”. Străcatu-s-au și urăți s-au făcut întru meșteșugirile sale; nu iaste cel ce face bine, nu iaste până la unul.
 2. Domnul din ceriu au privit preste fiii oamenilor, să vază de iaste cel ce înțeleage sau cel ce caută pre Dumnezeu.
 3. Toți s-au abătut, împreună netrebnci s-au făcut; nu iaste cel ce face bine, nu iaste până la unul.
Groapă deșchisă iaste grumazul lor; cu limbile sale viclenia; venin de aspide supt buzele lor, a căroră gură de blăstăm și de amărăciune plină iaste; grabnice picioarele lor a vărsa sânge. Zdrobire și nefericire în căile lor și calea păcii nu o au cunoscut. Nu iaste frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lor.
 4. Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădeleage? Carii mână pre norodul Meu ca mîncarea de pâine
 5. Pre Domnul nu l-au chemat. Acolo s-au cutre|murat de frică, unde nu era frică,
 6. Că Domnul e în neamul acesta. Sfatul săracului l-ați rușinat, că Domnul nădeajdea lui iaste.
 7. Cine va da din Sion mântuirea lui Israil? Când va întoarce Domnul robia norodului Său, bucura-să-va Iacov și să va veseli Israil.

Psalmul lui David 14

1. **Doamne, cine va lăcui în lăcașul Tău? Sau cine să va odihni în muntele cel sfânt al Tău?**
2. Cel ce umblă fără prihană și face dreptate,
3. Cel ce grăiaște adevăr în inima sa, care n-au viclenit în limba sa, Nici au făcut aproapei său rău și ocară n-au luat spre cei de-aproape ai săi.
4. De nemica s-au făcut înaintea Lui cel ce vicleneaște, iară pre cei ce să tem de Domnul îi slăveaște. Cel ce să jură de-aproapei său și nu înceluaște,

CARTEA PSALMILOR PSALMII 14, 15, 16 ȘI 17

5. Cel ce banii săi nu i-au dat în camătă și daruri asupra celui nevinovat n-au luat. Care face acestea nu să va clăti în veac.

1. crisoare stâlpului lui David 15

Păzește-mă, Doamne, că spre Tine am nădăjduit.

2. Zis-am Domnului: „Dumnezeul meu ești Tu, că de bunătățile mele n-ai lipsă”.

3. Sfinților carii sânt în pământul Lui, minunate au făcut toate vrerile mele într-înșii.

4. Înmulțitu-s-au slăbiciunile lor; după aceea au sârguit. ||

Nu voi aduna adunările lor din sânziuri, nici voi pomeni numele lor prin buzele mele. 68r

5. Domnul e partea moștenirii mele și a paharului meu; tu ești Cel ce iarăși îm vei întoarce moștenirea mea mie.

6. Funi au căzut mie întru cei mai vestiți, că moștenirea mea vestită iese mie.

7. Bine voi cuvânta pre Domnul, Cel ce mi-au dăruit înțelegere; încă și până în noapte m-au pedepsit rărunchii miei.

*Fap. 2, 25. 8. *Mai nainte vedeam pre Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea iaste, să nu mă clătească.

9. Pentru aceasta s-au veselit inima mea și s-au bucurat limba mea; și încă și trupul meu să va odihni spre nădejde,

*Fap. 2, 31 10. *Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pre sfântul Tău să vază străcăciune.

și 13, 35. 11. Cunoscute mi-ai făcut căile vieții, împlă-mă-vei de veselie cu fața Ta, desfătări în dreapta Ta până în sfârșit.

1. rugăciunea lui David 16

Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cearerea mea, cu urechile ascultă rugăciunea mea, nu întru buze vicleane.

2. De la fața Ta judecata mea să iasă; ochii Tăi vază dreptate.

3. Cercat-ai inima mea și o ai cercetat noaptea; cu foc m-ai lămurit și nu s-au aflat în mine nedreptate.

4. Să nu grăiască gura mea lucruri omenești, | pentru cuvintele buzelor tale, eu am păzit 68v
câi năsălnice.

5. Săvârșăște pașii miei întru cărările Tale, să nu să clătească urmele mele.

6. Eu am strâgat că m-ai auzit, Dumnezeule. Pleacă urechiia Ta mie și auzi cuvintele mele.

7. Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuiești pre cei ce nădăjduiesc spre Tine.

8. De cei ce stau împotriva dreaptii Tale păzește-mă ca lumina ochiului; supt umbra aripilor Tale mă acopere

9. De cătră fața necredincioșilor carii m-au năcăjit.

Nepriiatinii miei sufletul meu l-au cuprins,

10. Grăsimea sa o au încuiat, gura lor au grăit mândrie.

11. Izgonindu-mă acum, m-au încungiurat, ochii săi și-au pus a-i pleca pre pământ.

12. Apucatu-m-au ca un leu gata la pradă și ca un puui de leu ce se pitulă întru ascunsuri.

13. Scoală-Te, Doamne, întâmpină-l și-l împiedecă! Izbăvește sufletul meu de cel necredincios, <cu> sabia Ta,

14. De la nepriiatinii mâinii Tale.

Doamne, de la puțani de pre pământ înparți pre ei în viața lor; din ceale ascunse ale Tale s-au împlut pânțele lor;

Săturatu-s-au de fii și au lăsat rămășițele sale pruncilor săi.

15. Iară eu întru dreptate mă voi arăta feații Tale, sătura-mă-voi când să va arăta 69r
mări | rea Ta.

1. ntru sfârșit, slugii Domnului, David, care au grăit Domnului cuvintele cântării aceștia în zioa în carea l-au izbăvit Domnul din mâna tuturor nepriiatinilor lui și din mâna lui Saul și au zis (2 Împăr. 22, 2), 17

2. Iubi-te-voi, Doamne, tăria mea.

3. Domnul e întărirea mea și scăparea mea și izbăvitoriul meu,

*Ovr. 2, 13. *Dumnezeul meu, ajutoriul meu și voi nădăjdui spre Dânsul, Apărătoriul meu și cornul mântuirii mele și sprijinitoriul meu.

4. Lăudând, voi chema pre Domnul și de nepriiatinii miei mă voi mântui.

5. Cuprinsu-m-au durerile morții și răpejunile fărădelegii m-au turburat,

6. Durerile iadului m-au încungiurat, întâmpinatu-m-au lațurile morții.

7. În năcazul meu am chemat pre Domnul și cătră Dumnezeul meu am strâgat;
Și au auzit din bisearica Sa cea sfântă glasul meu și strâgarea mea înaintea Lui intrat-au în urechile Lui.
8. Clătitu-s-au și s-au cutremurat pământul, temeliile munților s-au turburat și s-au clătit, că s-au mâniat pre dânsele.
9. Suitu-s-au fum întru mâniia Lui și foc de la fața Lui s-au aprins, cărbuni s-au ațțat de la Dânsul. |
- 69v 10. Și au plecat ceriurile și s-au pogorât și ceață supt picioarele Lui.
11. Și S-au suit preste hieruvimi și au zburat, zburat-au preste aripile vânturilor.
12. Și au pus întunearecul ascunderea Sa, împregiurul Lui cortul Lui, întunecoasă apă în norii văzduhului.
13. Pentru strălucirea înaintea Lui nori au trecut, grindină și cărbuni de foc.
14. Și au tunat din ceriu Domnul și Cel Înalt au dat glasul Său, grindine și cărbuni de foc.
15. Și au trimis săgețile Sale și i-au răsipit, fulgerele le-au înmulțit și i-au turburat.
16. Și s-au arătat izvoarele apelor și s-au deascoperit temeliile lumii
De certarea Ta, Doamne, de suflarea Duhului mâinii Tale.
17. Trimis-au din înălțime și m-au luat și m-au rădicat din ape multe.
18. Mântuitu-m-au de nepriiatinii miei cei tari și de cei ce mă urăsc, că s-au mai întărit decât mine.
19. Întâmpinatu-m-au în zioa năcazului meu și au fost Domnul scutitoriu meu
20. Și m-au scos întru lărgime; izbăvitu-m-au, că m-au voit.
21. Și-m va răsplăti Domnul după dreptatea mea mie și după curăția mânilor mele
va răsplăti mie,
- 70r 22. Că am păzit căile Domnului, nici păgânește m-am purtat de cătră Dumnezeul meu; ||
23. Că toate judecățile Lui înaintea mea și îndreptările Lui nu le-am depărtat de la mine.
24. Și voi fi fără prihană cu Dânsul și mă voi păzi de fărădeleagea mea.
25. Și va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea și după curățirea mânilor mele înaintea ochilor Lui.
26. Cu cel sfânt, sfânt vei fi și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi;
27. Și cu cel ales, ales vei fi și cu cel îndărăvnic, Te vei îndărăvnici.
28. Că Tu pre norodul cel ales vei mântui și ochii mândrilor vei smeri.
29. Că Tu luminezi candila mea, Doamne! Dumnezeul meu, luminează întunearecul meu,
30. Că întru Tine mă voi izbăvi de ispită și întru Dumnezeul meu voi trece zidul.
31. Dumnezeul meu, fără prihană e calea Lui, cuvintele Domnului cu foc lămurite; scutitoriu iaste tuturor celor ce nădăduiesc spre Dânsul.
32. Că cine e Dumnezeu afară de Domnul sau cine e Dumnezeu afară de Dumnezeul nostru?
- 70v 33. Dumnezeu, Care m-au încins cu putere și au pus fără prihană calea mea.
34. *Cel ce săvârșăste picioarele mele ca ale cerbilor și preste ceale înalte mă așază, *2 Împăr. 22, 34.
35. *Carele învață mânilor mele la războiu | și ai pus ca arcul de aramă brațele mele, *2 Împăr. 22, 35.
36. Și mi-ai dat scuteala mântuirii Tale și dreapta Ta m-au sprijinit, și certarea Ta m-au îndreptat întru sfârșit și certarea Ta aceasta mă va învăța.
37. Lărgit-ai pașii miei supt mine și n-au slăbit urmele mele.
38. Goni-voiu nepriiatinii miei și-i voiu prinde și nu mă voiu întoarce până ce să vor sfârși;
39. Zdrobi-i-voiu, nici vor putea sta, cădea-vor supt picioarele mele.
40. Și m-ai încins cu putere spre războiu și ai împiedecat pre cei ce să scula asupra mea, supt mine,
41. Și al vrăjmașilor miei mi-ai dat dosul și pre cei ce mă urăsc i-ai pierdut.
42. Strâgat-au și nu era cine să-i mântuiască, cătră Domnul, și nu i-au ascultat.
43. Și-i voiu zdrumica ca pravul înaintea feții vântului, ca tina ulițelor îi voiu șterge.
44. Izbăvi-mă-vei de pricirea norodului, pune-mă-vei cap noroadelor.
45. Norodul care nu l-am cunoscut mi-au slujit, în auzitul urechii au ascultat de mine,
46. Fiii streini au mințit mie, fiii streini s-au învechit și au știopat din cărările sale.
47. Viu e Domnul și bine e cuvântat Dumnezeul meu și să să înalte Dumnezeul mântuirii mele. ||
- 71r 48. Dumnezeule, Cel ce dai izbândire mie și supui noroadele supt mine, izbăvitoriu meu de nepriiatinii miei cei mânioși
49. Și de cei ce să scoală asupra mea, mă vei înălța; de omul nedrept mă vei izbăvi.

CARTEA PSALMILOR PSALMII 17, 18, 19 ȘI 20

*2 Împăr. 22, 50. 50. *Pentru aceea mă voi mărturisi Ție întru neamuri, Doamne, și numelui Tău psalm
Râm. 15, 9. voi zice.

51. Cel ce mântuiești mântuirile împăratului lui și faci milă unsului Tău, David, și săminții
lui până în veac.

1. ntru sfârșit, psalmul lui David 18

2. Ceriurile povestesc mărima lui Dumnezeu și facerea mânilor Lui o vestește tăria.

3. Zioa ziii spune cuvânt și noaptea nopții vestește știință.

4. Nu sânt graiuri, nici cuvinte a căroră să nu să auză glasul lor.

*Râm. 10, 18. 5. *În tot pământul au ieșit veasta lor și la marginile lumii cuvintele lor.

*Luc. 24, 46. 6. *În soare au pus lăcașul Său și el, ca un mire ce iase din cămara sa,
Bucura-să-va ca un uriașu să alearge calea.

7. Din ceriul cel mai de sus, ieșirea lui

Și întâmpinarea lui până la cel mai înalt al lui, nici iaste cine să să ascunză de căldura lui.

8. Leagea Domnului fără prihană, carea întoarce sufletele; mărturia Domnului credincioasă,
carea | înțelepțește pruncii;

9. Dreptățile Domnului dreapte, ceale ce veselesc inimile; porunca Domnului strălucită,
carea luminează ochii;

10. Frica Domnului sfântă, carea rămâne în veacul veacului; judecățile Domnului adevărate,
adeverite întru sâneși,

11. Dorite mai vârtos decât aurul și decât piatra scumpă multă, și mai dulce decât mierea
și fagurul.

12. Pentru că robul Tău le păzește și în păzirea lor răsplătire e multă.

13. Greșalele cine le priceape? De ceale ascunse ale meale curățește-mă

14. Și de ceale streine iartă pre robul Tău; de nu mă vor stăpâni, atunci fără prihană
voiu fi și mă voi curăți de păcat mare.

15. Și vor fi să placă cuvintele gurii mele și cugetul inimii mele înaintea Ta pururea,
Doamne, ajutoriul meu și izbăvitoriul meu.

71v

1. ntru sfârșit, psalmul lui David 19

2. Auză-te Domnul în zioa năcazului, scutească-te numele Dumnezeului Iacov.

3. Trimiță-ți ajutoriu dintru cel sfânt și din Sion sprijonească-te.

4. Pomenească toată jârtva ta și arderea de tot a ta să să îngrașe.

5. Dea-ți ție după inima ta și tot sfatul tău să-l întărească. ||

6. Veseli-ne-vom întru mântuirea ta și întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări.

7. Plinească Domnul toate cearerile tale! Acum am cunoscut că au mântuit Domnul pre
unsul Său;

Auzi-l-va din ceriul Său cel Sfânt; întru puteri e mântuirea dreapti lui.

8. Aceștia în căruțe și aceștia pre cai, iară noi în numele Domnului, Dumnezeului nostru,
vom chema.

9. Aceștia s-au împiedecat și au căzut, iară noi ne-am sculat și ne-am îndreptat.

10. Doamne, mântuiaște pre împăratul și ne auzi în zioa în carea Te vom chema.

72r

1. ntru sfârșit, psalmul lui David 20

2. Doamne, întru puterea Ta să va veseli împăratul și de mântuirea Ta să va
bucura foarte.

3. Pohta inimii lui i-ai dat lui și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit.

4. Că l-ai întâmpinat cu blagosloveniile dulceții; pus-ai pre capul lui cunună de piatră scumpă.

5. Viață au cerșut de la Ține și i-ai dat lui lungime de zile în veac și în veacul veacului.

6. Mare e slava lui întru mântuirea Ta, mărire și mare cuviință vei pune preste el,

7. Că-l vei da spre blagoslovenie în veacul veacului; veseli-l-vei întru bucurie cu fața ta.

8. Că împăratul nădăduiaște spre Domnul și întru mila Celui Înalt nu să va clăti. |

9. Afle-să mâna Ta tuturor nepriiatinilor Tăi, dreapta Ta să afle pre toți cei ce Te urăsc.

10. Pune-i-vei pre ei ca un cuptoriu de foc în vremea feații Tale; Domnul întru mânia
Sa îi va turbura și-i va mânca focul.

11. Rodul lor de pre pământ îl vei pierde și sămânța lor din fiii oamenilor,

12. Că au plecat asupra Ta reale; cugetat-au sfaturi care nu vor putea sta,

13. Că-i vei pune dos; în rămășițele Tale vei găti fața lor.

14. Înaltă-Te, Doamne, întru puterea Ta, cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

72v

- 1. ntru sfârșit, pentru sprijineala cea de dimineața. Psalmul lui David 21**
2. ***Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte spre mine! Pentru ce m-ai lăsat?** *Math. 27, 26.
 3. **Departa de mântuirea mea cuvintele greșalelor mele.** Mar. 15, 34.
3. **Dumnezeul meu, strâga-voiu zioa și nu vei auzi, și noaptea, și nu spre nepriceapere mie.**
4. **Iară Tu în cel sfânt lăcuiești, lauda lui Israil.**
5. **Spre Tine au nădăjduit părinții noștri; nădăjduit-au și i-ai izbăvit.**
6. **Cătră Tine au strâgat și s-au mântuit; spre Tine au nădăjduit și nu s-au rușinat.**
7. **Iară eu sânt vierme și nu om, ocară oamenilor și defăimarea norodului. ||**
- 73r 8. ***Toți cei ce m-au văzut m-au batjocorit; grăit-au cu buzele, clătit-au cu capul:** *Math. 27, 39.
 9. ***„Nădăjduit-au spre Domnul, izbăvească-l, mântuiască-l, că-l voiaste”.** Marc. 15, 29.
 10. **Că Tu ești cel ce m-ai tras din pântece, nădejdea mea de la fițele maicii mele.** *Math. 27,
 11. **Spre tine m-am aruncat din zgău, din pântecetele maicii mele, Dumnezeul meu** [urmează 45
 ești Tu. șters] 43.
12. **Nu Te depărta de la mine,**
 Că năcazul iaste aproape, că nu iaste cine să-m ajute.
13. **Încungiuratu-m-au viței mulți, tauri grași m-au cuprins;**
14. **Deșchis-au asupra mea gura sa ca un leu ce răpeaște și răgneaște.**
15. **Ca apa m-am vărsat și s-au răsipit toate oasele mele.**
 Făcutu-s-au inima mea ca ceara ce să topeaște în mijlocul pântecelui meu.
16. **Uscatu-s-au ca un vas de lut vârtutea mea și limba mea s-au lipit de fălcile mele și**
 în țărâna morții m-ai pogorât.
17. **Că m-au încungiurat câni mulți, adunarea celor vicleani m-au cuprins;**
 Săpat-au mânilor mele și picioarele mele.
18. **Numărat-au toate oasele mele. Iară aceia au privit și s-au uitat la mine.**
19. ***Împărțit-au vejmintele mele loruși și pentru haina mea au aruncat soarte.** *Math. 27, 35.
- 73v 20. **Iară Tu, Doamne, nu depărta ajutorul Tău de | la mine, spre sprijineala mea ia** Ioan. 19, 23-24.
 aminte.
21. **Izbăveaște de sabie, Dumnezeule, sufletul meu și din mâna cânelui pre cea una a mea.**
22. **Mântuiaște-mă din gura leului și din coarnele inorogilor smerirea mea.**
23. ***Spune-voiu numele Tău fraților miei, în mijlocul adunării Te voiu lăuda.** *Ovr. 2, 12.
24. **Cei ce vă teameți de Domnul lăudați-L pre El, toată sămânța lui Iacov, slăviți-L pre**
 Dânsul!
25. **Teamă-să de El toată sămânța lui Israil, că n-au defăimat, nici au lepădat ruga**
 săracului, nici Ș-au întors fața de la mine și când am strâgat cătră Dânsul, m-au auzit.
26. **La Tine e lauda mea întru adunare mare, făgăduințele mele le voiu da înaintea**
 celor ce să tem de Dânsul.
27. **Mânca-vor săracii și să vor sătura și vor lăuda pre Domnul cei ce-L cearcă pre El;**
 vii vor fi inimile lor în veacul veacului.
28. **Aduce-ș-vor aminte și să vor întoarce la Domnul toate marginile pământului**
 și să vor închina înaintea Lui toate familiile neamurilor,
29. **Că a Domnului e împărăția și El va stăpâni neamurile.**
30. **Mâncat-au și s-au închinat toți grașii pământului; înaintea Lui vor cădea toți cei ce**
 să pogoară pre pământ.
31. **Și sufletul meu Lui va viețui și săminția mea va sluji Lui. ||**
- 74r 32. **Vesti-să-va Domnului neamul cel viitoriu și vor vesti ceriurile dreptatea Lui norodului**
 ce să va naște, pre care l-au făcut Domnul.

1 salmul lui David 22

2. ***Domnul mă îndreptează și nimica nu-m va lipsi.** *Isaii. 40, 11.
 3. **În locul pășunii, acolo m-au sălășluit,** Irim. 43, 4.
 La apa odihnii m-au hrănit. Iez. 34, 11 și 23.
 3. **Sufletul meu l-au întors.** 1 Pet. 2, 35 și 5, 4.
- Povățuitu-m-au pre cărările dreptății, pentru numele Său.
4. **Că de voiu și umbla în mijlocul umbrii morții, nu mă voiu teame de reale, că Tu cu**
 mine ești; varga Ta și toiagul Tău, aceastea m-au mângăiat.
5. **Gătit-ai înaintea mea masă, împotriva celor ce mă năcăjesc;**
 Uns-ai cu untdelemn capul meu și păharul meu ce îmbată cătu-i de vestit!
6. **Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele**
 Și să lăcuiesc în casa Domnului întru îndelungare de zile.

Întâia sâmbetei. Psalmul lui David 23

*Psal. 49, 12.
1 Corth. 10, 26.

[1]. **I Domnului e pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce lăcuiesc într-însa,**

- 2 . Că El pre mări o au întemeiat și pre râuri o au gătit.
3. Cine să va sui în muntele Domnului sau cine va lăcu în locul cel sfânt al Lui?
4. Cel nevinovat cu mânilor și curat cu ini|ma, care nu ș-au luat în deșert sufletul, nici s-au jurat întru vicleșug aproapelui său. 74v
5. Acesta va lua blagoslovenie de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, mântuitorul său.
6. Acesta-i neamul celor ce caută, a celor ce caută fața Dumnezeului Iacov.
7. Luați, boiari, porțile voastre și vă rădicați porțile ceale veacinice și va întra Împăratul măririi.
8. Cine iaste acesta, Împăratul măririi? Domnul cel Mare și putearnic, Domnul cel putearnic în războiu.
9. Luați, boiari, porțile voastre și vă rădicați porțile ceale veacinice și va întra Împăratul măririi.
10. Cine iaste acesta Împăratul măririi? Domnul puterilor, acesta iaste Împăratul măririi.

1. **ntru sfârșit, psalmul lui David 24**

1. Cătră Tine, Doamne, am rădicat sufletul meu.
2. Dumnezeul meu, spre Tine nădăjduiesc, să nu mă rușinez,
3. Nici să-și răză de mine nepriiatinii miei, pentru că toți cei ce Te rabdă nu să vor rușina.
4. Rușineaze-se toți cei ce fac fărădeleage în deșert!
- Căile Tale, Doamne, arată-mi și cărările Tale mă învață.
5. Îndreptează-mă întru adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeu, mântuitorul meu, și pre Tine Te-am așteptat toată zioa.
6. Adu-ți aminte de îndurările Tale, Doamne, și de milele Tale, care din veac sânt.
7. Greșalele tinerețelor mele și neștiințele || mele nu le pomeni. 75r
- După mila ta pomenește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne.
8. Dulce și drept e Domnul; pentru aceasta leage va pune celor ce greșesc în cale.
9. Îndrepta-va pre cei blânzi în judecată; învața-va pre cei blânzi căile Sale.
10. Toate căile Domnului, mila și adevărul celor ce cearcă așezământul Lui și mărturiile Lui.
11. Pentru numele Tău, Doamne, Te vei milostivi spre păcatul meu, că mult iaste.
12. Cine iaste omul ce să teame de Domnul? Leage i-au pus în calea carea au ales.
13. Sufletul lui întru bunătăți să va sălășlui și sămânța lui va moșteni pământul.
14. Întărire e Domnul celor ce să tem de Dânsul și așezământul Lui să să areate lor.
15. Ochii miei pururea spre Domnul, că El va scoate din lațu picioarele mele.
16. Caută spre mine și mă miluiaște, că unul și sărac sânt eu.
17. Năcazurile inimii mele s-au înmulțit; din lipsele mele scoate-mă.
18. Vezi smereniia mea și osteneala mea și lasă toate păcatele mele.
- *Ioan 15, 25. 19. Vezi nepriiatinii miei, că s-au înmulțit *și cu urăciune nedreaptă m-au urât.
20. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, să nu mă rușinez că am nădăjduit spre Tine.
21. Cei nevinovați și cei drepti s-au lipit de | mine, că Te-am așteptat. 75v
22. Izbăvește, Dumnezeule, pre Israil de toate năcazurile sale.

1. **ntru sfârșit, psalmul lui David 25**

1. Judecă-mă, Doamne, că eu întru nevinovăția mea am umblat și spre Domnul nădăjduind, nu voiu slăbi.
2. Cearcă-mă, Doamne, și mă ispiteaște; aprinde rărunchii miei și inima mea.
3. Că mila Ta înaintea ochilor miei iaste și bine am plăcut întru adevărul Tău.
4. N-am șezut cu adunarea deșertăciunii și cu călcătorii de leage nu voiu întra.
5. Urât-am adunarea celor ce viclenesc și cu cei necredincioși nu voiu ședea.
6. Spăla-voiu între cei nevinovați mânilor mele și voiu încungiura oltariul Tău, Doamne,
7. Să auzu glasul laudei și să povestesc toate minunile Tale.
8. Doamne, iubit-am bună-cuviința casii Tale și locul lăcașului măririi Tale.
9. Să nu pierzi cu cei necredincioși, Dumnezeule, sufletul meu și cu bărbații sângiurilor viața mea,
10. Întru a cărorora mâni sânt fărădelegile; dreapta lor s-au umplut de daruri.
11. Iară eu întru nevinovăția mea am umblat; răscumpără-mă și mă miluiaște,

PSALMII 25, 26, 27 ȘI 28 CARTEA PSALMILOR

12. Piciorul meu au stătut întru cel drept; întru adunări bine Te voi cuvânta, Doamne. ||

76r

1 **salmul lui David mai nainte de-a să unge, 26**

Domnul e lumina mea și mântuitorul meu; de cine mă voiu teame? Domnul e scutitorul vieții mele; de cine mă voiu înfricoșa?

2. Când să apropie asupra mea cei vinovați, să mănca cărnurile mele.

Cei ce mă năcăjesc, nepriiatinii miei, aceia au slăbit și au căzut.

3. De-ar sta asupra mea tabără, nu să va teame inima mea;

De s-ar scula asupra mea războiu, întru aceasta eu voi nădăjdui.

4. Una am cerut de la Domnul, aceasta voi căuta: să lăcuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele,

Ca să văzu frumseața Domnului și să cercetez bisearca Lui.

5. Că m-au ascuns în cortul Său; în zioa răotății m-au acoperit întru ascunsul cortului Său.

6. În piatră m-au înălțat și acum au înălțat capul meu preste nepriiatinii miei.

Încungiurat-am și am jârthuit în cortul Lui jârtvă de laudă; cânta-voiu și psalm voi zice Domnului.

7. Auzi, Doamne, glasul meu cu carea am strâgat cătră Tine; miluiaște-mă și mă ascultă.

8. Ție au zis inima mea, căutatu-Te-au fața mea, fața Ta, Doamne, o am cercat.

76v

9. Să nu întorci fața Ta de la mine, să nu Te | abați întru mânie de la robul Tău.

Ajutorul meu fii; să nu mă lași, nici să mă leapezi, Dumnezeule, mântuitorul meu.

10. Că tatăl meu și muma mea m-au părăsit, iară Domnul m-au luat.

11. Leage pune mie, Doamne, în calea Ta și mă îndreptează spre cărare dreaptă, pentru neprietinii miei.

12. Să nu mă dai spre sufletul celor ce mă năcăjesc, că s-au sculat asupra mea mărturii nedrepte și au mințit nedreptatea și ei.

13. Crezu că voi vedea bunătățile Domnului în pământul celor vii.

14. Așaptă pre Domnul, îmbărbătează-te și să se întărească inima ta și așaptă pre Domnul.

Psalmul lui David 27

1 **ătră Tine, Doamne, voi străga: Dumnezeul meu, să nu taci de cătră mine, ca nu cândva să taci de cătră mine și mă voi asemăna celor ce să pogoară în groapă.**

2. Ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele, când mă rog cătră Tine, când rădic mâinile mele cătră bisearca Ta cea sfântă.

3. Să nu mă tragi cu cei păcătoși și cu cei ce lucrează nedreptate să nu mă pierzi.

Carii grăiesc pace cătră aproapele său, iară ceale reale, în inimile lor.

4. Dă-le lor după lucrurile lor și după vicleșugul meșșugurilor lor. ||

77r

După faptele mânilor lor dă-le lor, răsplătește răsplătirea lor.

5. Că n-au înțeles lucrurile Domnului și spre lucrurile mânilor Lui; îi vei surpa și nu-i vei zidi.

6. Bine e cuvântat Domnul, că au auzit glasul rugăciunii mele.

7. Domnul e ajutorul meu și scutitorul meu; într-Însul au nădăjduit inima mea și m-au agiutat.

Și au înflurit trupul meu și din voia mea mă voi mărturisi Lui.

8. Domnul e întărire norodului Său și scutitorul mântuirilor unsului Său ieste.

9. Mântuiaște norodul Tău, Doamne, și blagosloveaște moștenirea Ta și-i paște și-i înalță până în veac.

Psalmul lui David

1 **n săvârșirea cortului, 28**

Aduceți Domnului, fiii lui Dumnezeu, aduceți Domnului fiii berbecilor,

2. Aduceți Domnului mărire și cinste, aduceți Domnului mărire numelui Lui, închinați-vă Domnului în curtea Lui cea sfântă.

3. Glasul Domnului preste ape; Dumnezeul mării au tunat, Domnul preste ape multe.

4. Glasul Domnului întru tărie; glasul Domnului întru mare cuviință.

5. Glasul Domnului, Celui ce sfarmă chedrii și | va zdrobi Domnul chedrii Livanului, 77v
 6. Și-i va zdrumica ca pre vițelul Livanului și cel iubit, ca fiul unicornilor.
 7. Glasul Domnului, Celui ce taie para focului,
 8. Glasul Domnului, Celui ce clătește pustiul; și va clăti Domnul pustiia Cadisului.
 9. Glasul Domnului, Celui ce săvârșăște cerbii și va descoperi ceale dease, și în bisearica Lui tot ce zice: „Mărire!”
 10. Domnul face a lăcui potopul și va ședea Domnul împărat în veac.
 11. Domnul tărie norodului Său va da; Domnul va blagoslovi norodul Său cu pace.

Psalmul cântării

1 ntru înnoirea casii lui David, 29

- 2 Înălța-Te-voiu, Doamne, că m-ai rădicat, nici ai veselit nepriiatinii miei asupra mea.
 3. Doamne, Dumnezeul meu, strâgat-am cătră Tine și m-ai vindecat.
 4. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mântuitu-m-ai de cei ce să pogoară în groapă.
 5. Cântați Domnului, sfinții Lui, și vă mărturisiți pomenirii sfințenii Lui.
 6. Că mânie e întru iuțimea Lui și viața în voia Lui; sara va zăbovi plângerea, și dimineața veselii.
 7. Iară eu am zis întru prisosința mea: „Nu mă voiu clăti în veac”.
 8. Doamne, întru voia Ta dat-ai frumseștei mele puteare. ||
 Întorsu-ț-ai fața de cătră mine și m-am făcut turburat. 78r
 9. Cătră Tine, Doamne, voiu strâga și cătră Dumnezeul meu mă voiu ruga:
 10. „Ce folos e în sângele meu când mă pogor întru strâcăciune?
 Au doară să va mărturisi Ție țârâna au va vesti adevărul Tău?”
 11. Auzit-au Domnul și m-au miluit; Domnul au fost agiutorul meu.
 12. Întors-ai plângerea mea spre bucurie mie, rupt-ai sacul meu și m-ai încungiurat cu veselie.
 13. Ca să-ți cânte mărirea mea și nu mă voiu măhni; Doamne, Dumnezeul meu, în veac mă voiu mărturisi Ție!

1 ntru sfârșit, psalmul lui David, pentru răpirea minții, 30

- 2 Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, nu mă voiu rușina în veac; întru dreptatea Ta mă izbăvește.
 3. Pleacă cătră mine ureachiia Ta, grăbește de mă scoate.
 Fii mie Dumnezeu scutitoriu și spre casă de scăpare să mă mântuiești.
 4. Că puterea mea și scăparea mea ești Tu și pentru numele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni.
 5. Scoate-mă-vei din cursa aceasta carea mi-au ascuns, că Tu ești scutitorul meu.
 *Luc. 23, 46. 6. *În mânil Tale puiu sufletul meu; răscumpăratu-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului. |
 7. Urât-ai pre cei ce păzesc deșertăciunile în zădar, iară eu spre Domnul am nădăjduit. 78v
 8. Bucura-mă-voiu și mă voiu veseli întru mila Ta, că ai căutat spre smereniia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu,
 9. Nici m-ai închis în mânil nepriiatinului; pus-ai în loc desfătat picioarele mele.
 10. Miluiaște-mă, Doamne, că mă năcăjesc; turburatu-s-au întru mânie ochiul meu, sufletul meu și pântecel meu.
 11. Că au scăzut întru dureare viața mea și anii miei întru suspinuri;
 Slăbit-au întru sărăcie vârtutea mea și oasele mele s-au turburat.
 12. Despre toți nepriiatinii miei m-am făcut ocară și vecinilor miei foarte și frică cunoscuților miei.
 Cei ce mă vedea afară au fugit de la mine.
 13. Uitării am fost dat ca mortul de la inimă, făcutu-m-am ca un vas pierdut.
 14. Că am auzit ocară multora celor ce lăcuiesc înpregiur.
 Întru aceea, când să adună împreună asupra mea, a lua sufletul meu s-au sfătuit.
 15. Iară eu spre Tine, Doamne, am nădăjduit. Zis-am: „Domnul meu ești Tu!”
 16. În mânil Tale, sorțile mele!”
 Izbăvește-mă din mâna neprietinilor miei și de cei ce mă gonesc.

- 79r 17. Arată fața ta preste sluga Ta, mântuiaște | -mă întru mila Ta.
 18. Doamne, să nu mă rușineaz că Te-am chemat. Să să rușineaze cei necredincioși și să să pogoară în iad.
 19. Mute fie buzele ceale vicleane,
 Care grăiesc asupra dreptului nedreptate în mândrie și întru defăimare.
 20. Cât e de mare mulțimea bunătații Tale, Doamne, carea o ai ascuns celor ce să tem de Tine. Săvârșitu-o-ai celor ce nădăjduiesc întru Tine înaintea <a> fiilor omenești.
 21. Ascunde-i-vei întru ascunsul feții Tale de turburarea oamenilor.
 Acoperi-i-vei în cortul Tău de cătră grăirea împotivă a limbilor.
 22. Bine e cuvântat Domnul, că minunată au făcut mila Sa mie în cetate întărită.
 23. Iară eu am zis întru răpirea minții meale: „Lepădat sânt de cătră fața ochiilor Tăi”.
 Pentru aceea ai auzit glasul rugăciunii meale, când străgam cătră Tine.
 24. Iubiți pre Domnul, toți sfinții Lui, că adevărul va cerca Domnul și va răsplăti de prisosit celor ce fac mândrie.
 25. Îmbărbătați-vă și să să întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți spre Domnul.

Lui David, înțeleagerea, 31

1. * **ericți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele.** *Râm 4, 7.
 2. Fericit bărbatul căruia nu i-au socotit Domnul păcatul, nici iaste în duhul lui vicleșug. |
 79v 3. Că am tăcut, învechitu-s-au oasele meale când străgam toată zioa.
 4. Că zioa și noaptea s-au îngreioiat preste mine mâna Ta; întorsu-m-am spre chinuire, când să înfinge spinul.
 5. Greșala mea cunoscută o am făcută Ție și nedreptatea mea nu o am ascuns. *Zis-am: „Mărturisi-voiu asupra mea fărădelege <a> mea Domnului”. Și Tu ai iertat păgânătatea păcatului meu. *Isaie 65, 24.
 6. Pentru aceasta să va ruga cătră Tine tot cel sfânt în vreme bine cuvioasă, însă în potop de ape multe cătră Dânsul nu să vor apropiia.
 7. Tu ești scăparea mea de năcazul ce m-au cuprins; bucuriia mea, izbăvește-mă de cei ce mă încungiuură.
 8. „Înțeleagere îț voiu da și te voiu îndrepta în calea aceasta în carea vei merge; întări-voiu preste tine ochii Miei.
 9. Nu fiți ca calul și ca mușcoiul, căroră nu iaste înțeleagere.
 Cu zăbale și cu frâu falcile lor le strânge, carii nu să apropie la tine”.
 10. Multe-s bătăile păcătoșului, iară pre cel ce nădăjduiaște spre Domnul mila îl va încungiura.
 11. Veseliți-vă întru Domnul și vă bucurați, dreptilor, și vă lăudați toți cei drepti la inimă!

Psalmul lui David 32

- 80r 1. **ucurați-vă, dreptilor, întru Domnul; celor || drepti li să cuvine lauda.**
 2. Mărturisiți-vă Domnului în alăută, în psaltire cu zece strune cântați Lui.
 3. Cântați Lui cântare noao, bine psălmuiți întru străgare.
 4. Că drept e cuvântul Domnului și toate lucrurile Lui întru credință.
 5. Iubeaște mila și judecata; de mila Domnului plin e pământul.
 6. Cu cuvântul Domnului ceriurile s-au întărit și cu duhul gurii Lui toată putearea lor.
 7. Adunând ca într-un foiu apele mării, puind întru vistierii adâncurile.
 8. Teamă-să de Domnul tot pământul, iară de Dânsul să se cutremure toți cei ce lăcuiesc în lume,
 9. *Că El au zis și s-au făcut; El au poruncit și s-au zidit. *Face. 1, 8.
 10. Domnul răsipeaște sfaturile neamurilor și defaimă cugetele noroadelor și defaimă sfaturile căpeteniilor. Judith. 16, 17.
 11. Iară sfatul Domnului în veac rămâne, gândurile inimii Lui în neam și în neam.
 12. Fericit neamul căruia iaste Domnul Dumnezeul lui, norodul pre care l-au ales spre moștenire Șieș.
 13. Din ceriu au privit Domnul, văzut-au pre toți fiii oamenilor.
 14. Din lăcașul Său cel gata privit-au preste toți carii lăcuiesc pre pământ. |
 80v 15. Cel ce au zidit deosebi inimile lor, Carele înțeleage toate lucrurile lor.

16. Nu să mântuiască împăratul prin multă putere, și uriașul nu să va mântui întru mulțimea puterii sale.

17. Mincinos e calul spre mântuire și întru prisosirea puterii sale nu să va mântui.

18. Iată, ochii Domnului spre cei ce să tem de El și spre cei ce să nădăjduiesc spre mila Lui,

19. Să izbăvească din moarte inimile lor și să-i hrănească în foamete.

20. Sufletul nostru aștaptă pre Domnul, că ajutoriu și scutitoriu nostru iaste.

21. Că întru Dânsul să va veseli inima noastră și întru numele Lui cel sfânt am nădăjduit.

22. Fie, Doamne, mila Ta preste noi, în ce chip am nădăjduit spre Tine!

1. lui David, când ș-au schimbat fața înaintea lui Ahimeleh și l-au slobozit și s-au dus (1 Împăr. 21), 33

2. Bine voi cuvânta pre Domnul în toată vremea, pururea lauda lui în gura mea.

3. Întru Domnul să va lauda sufletul meu, auză cei blânzi și să să veselească.

4. Măriți pre Domnul cu mine și să înălțăm numele lui împreună.

5. Căutat-am pre Domnul și m-au auzit și din toate năcazurile mele m-au izbăvit.

6. Apropiiți-vă cătră Dânsul și vă luminaț || și fețele voastre nu să vor rușina. 81r

7. Săracul acesta au strâgat și Domnul l-au auzit și din toate năcazurile lui l-au mântuit.

8. Trimite-va îngerul Domnului împregiurul celor ce să tem de Dânsul și-i va izbăvi.

9. Gustați și vedeți că bun e Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiaște într-Însul.

10. Teameți-vă de Domnul, toți sfinții Lui, că nu iaste lipsă celor ce să tem de El.

*Luc. 1, 53. 11. *Bogații au sărăcit și au flămâzint, iară cei ce caută pre Domnul nu să vor lipsi de tot binele.

12. Veniți, fiilor, ascultați-mă: frica Domnului vă voi învăța.

*1 Petru 3, 10. 13. *Cine iaste omul care voiaște viață, iubească a vedea zile bune?

14. Opreaște-ți limba ta de rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug.

15. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează.

*Ecli. 15, 20. 16. Ochii Domnului spre *cei drepti și urechile Lui spre rugăciunea lor,

Ovr. 4, 13. 17. Iară fața Domnului asupra celor ce fac rău, să piarză de pre pământ pomenirea lor.

18. Strâgat-au dreptii și Domnul i-au auzit și din toate năcazurile lor i-au izbăvit.

19. Aproape iaste Domnul de cei umiliți cu inima și pre cei smeriți cu duhul îi va mântui. |

20. Multe-s năcazurile dreptilor și din toate acestea îi va izbăvi Domnul. 81v

21. Păzească Domnul toate oasele lor, unul dintr-însele nu să va zdrobi.

22. Moartea păcătoșilor e cumplită și cei ce urăsc pre cel drept vor greși.

23. Răscumpăra-va Domnul sufletele slugilor Sale și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc spre Dânsul.

1. ui David 34

Judecă, Doamne, pre cei ce-mi fac mie strâmbătate; dă războiu cu cei ce oștesc asupra mea.

2. Apucă armă și pavază și Te scoală spre ajutoriu meu.

3. Varsă sabie și închide împotriva celor ce mă gonesc; zi sufletului meu: „Mântuirea ta sânt Eu”.

*Jos 39, 15. 4. *Să să rușineaze și să să înfrumteaze cei ce cearcă sufletul meu;

Să să întoarcă înapoi și să să rușineaze cei ce gândesc mie reale.

5. Să fie ca pravul înaintea feții vântului și îngerul Domnului strâmtorindu-i.

6. Fie calea lor întunecare și lunecare și îngerul Domnului gonindu-i.

7. Că în zădar mi-au ascuns perirea lațului său, în deșert au oărat sufletul meu.

8. Să-i vie cursa carea nu o știa și prințătoa || rea carea o au ascuns să-l prință și în lațu să cază într-însul. 82r

9. Iară sufletul meu să va bucura de Domnul, veseli-să-va de mântuirea sa.

10. Toate oasăle mele vor zice: „Doamne, cine e aseamenea ție,

Cel ce izbăvești pre săracul din mâna celor mai tari ai lui și săracul de la cei ce-l răpesc?”

11. Sculându-să mărturii mincinoase de ceale ce nu știam mă întreba.

12. Răsplătea mie reale pentru bune, nerodirea sufletului meu.

13. Iară eu, când mă supăra, mă îmbrăcam cu sac,

Smeriam cu post sufletul meu, și rugăciunea mea în sânul meu să va întoarce.

14. Ca un aproape și ca un frate al nostru, așa bineplăceam; ca cel jealnic și întristat, așa mă smeream.

15. Și asupra mea s-au veselit și s-au adunat; adunatu-s-au preste mine bătăi și n-am știut.

16. Răsipitu-s-au, nici s-au umilit; ispititu-m-au, bajocoritu-m-au cu bajocură; scrâșnit-au asupra mea cu dinții săi.

17. Doamne, când vei privi? Întoarce sufletul meu de la răotatea lor, de la lei pre cea una a mea.

18. Mărturisi-mă-voiu ție în adunare mare, întru norod greu te voiu lăuda.

82v 19. Să nu să bucure de mine cei ce să împrotivesc | mie nedrept, *carii mă urăsc în zădar și fac sămn cu ochii. *Ioan 15, 25.

20. Că mie adecă păciuit în grăia și, întru mâniia pământului grăind, viclesuguri cugeta.

21. Și ș-au lărgit asupra mea gura sa, zis-au: „Bine, bine văzut-au ochii noștri”.

22. Văzut-ai, Doamne, să nu taci; Doamne, să nu Te depertezi de la mine.

23. Scoală-Te și ia aminte spre judecata mea, Dumnezeuul meu și Domnul meu, spre pricina mea.

24. Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeuul meu, și să nu să bucure de mine,

25. Să nu zică în inimile sale: „Bine e, bine e sufletului nostru”, nici să zică: „Îmbucatu-l-am”.

26. Rușineaze-se și să se înfrumtează împreună cei ce să bucură de realele mele.

Îmbrace-să întru rușine și înfrumtare cei ce grăiesc mari asupra mea!

27. Bucure-să și să să veselească cei ce voiesc dreptatea mea și zică pururea: „Mărească-să Domnul!” cei ce voiesc pacea șerbului Lui.

28. Și limba mea va cugeta dreptatea Ta, toată zioa lauda Ta.

1. ntru sfârșit, slugii Domnului, lui David. 35

2. Zis-au călcătoriul de leage, ca să greșască întru sâne: „Nu ieste frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lui”.

83r 3. *Că au viclenit înaintea lui, ca să să || afle fărăleagea lui spre urâre. *Sus 13, 3.

4. Graiurile gurii lui, fărădeleage și viclesug; n-au vrut a înțaleage să facă bine.

5. Fărădeleage au cugetat în culcușul său; stătut-au lângă toată calea nu bună, iară răotatea nu o au urât.

6. Doamne, în ceriu e mila Ta și adevărul Tău, până la nori.

7. Dreptatea Ta ca munții lui Dumnezeu; judecățile Tale, adânc mult. Oamenii și dobitoacele vei mântui, Doamne,

8. Precum ai înmulțit mila Ta, Dumnezeule. Iară fiii oamenilor întru acoperemântul aripilor Tale vor nădăjdui.

9. Îmbăta-se-vor de ugerimea casii Tale și cu izvorul desfătăciunii Tale îi vei adăpa.

10. Că la Tine iaste izvorul vieții și întru lumina Ta vom vedea lumină.

11. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc și dreapta Ta celor drepti cu inima.

12. Nu-m vie piciorul mândrii și mâna păcătoșului nu mă clătească.

13. Acolo au căzut cei ce lucrează nedreptate; scosu-s-au afară, nici au putut sta.

1. salmul lui David 36

Nu pizmui celor ce viclenesc, nici răvni celor ce fac fărădeleage,

2. Căci ca iarba curând să vor usca și ca buruienile ierburilor degrabă vor cădea. |

83v 3. Nădăjduiaște spre Domnul și fă bunătate și lăcuiăște pământul și te vei paște întru bogățiile lui.

4. Desfătează-te în Domnul și-ț va da cearerile inimii tale.

5. Descopere Domnului calea ta și nădăjduiaște într-Însul și El va face

6. Și va scoate ca lumina dreptatea ta și judecata ta ca amiazăzi.

7. Supune-te Domnului și-l roagă.

Să nu pizmuiești celui ce sporeăște în calea sa, omului ce face nedreptăți.

8. Părăsește-te de mânie și lasă iuțimea. Nu pizmui, ca să viclenești.

9. Că cei ce viclenesc de tot vor peri, iară cei ce așteaptă pre Domnul, aceia vor moșteni pământul.

10. Și încă puțin și nu va fi păcătoșul și vei căuta locul lui și nu-l vei afla.

11. *Iară cei blânzi vor moșteni pământul și să vor desfăta întru mulțimea păcii. *Math. 5, 4.

12. Pândi-va păcătoșul pre cel drept și va scrâșni asupra lui cu dinții săi.

13. Iară Domnul îl va bajocori, că mai nainte veade că va veni zioa lui.

14. Sabie au zmult păcătoșii, întins-au arcul său

84r Să rumpă pre săracul și mișelul, să junghie pre || cei drepti cu inima.

15. Sabia lor între în inimile lor și arcul lor să să frângă.
 16. Mai bine e puțin celui drept decât bogăția multă a păcătoșilor.
 17. Că brațele păcătoșilor să vor zdrobi, iară pre cei drepti îi întărește Domnul.
 18. Cunoaște Domnul zilele celor fără prihană și moștenirea lor în veac va fi.
 19. Nu să vor rușina în vremea cea rea și în zilele foameții să vor sătura.
 20. Că păcătoșii vor peri,
 Iară nepriiatinii Domnului, îndată cât s-au mărit și s-au înălțat, căzând, ca fumul vor cădea.
 21. Lua-va împrumut păcătosul și nu va plăti, iară dreptul să îndură și-i va da.
 22. Că cei ce bine-L cuvintează vor moșteni pământul, iară cei ce-L blastămă vor peri.
 23. La Domnul pașii omului să vor îndrepta și calea lui o va voi.
 24. Când va cădea, nu să va struncina, că Domnul își pune mâna.
 25. Mai tânăr am fost, că am și îmbătrânit și n-am văzut dreptul părăsit, nici sămânța lui cerând pâine.
 26. Toată zioa miluiaște și împrumu | tează și sămânța lui în blagoslovenie va fi. 84v
 27. Ferește-te de rău și fă bine și lăcuiaște în veacul veacului.
 28. Că Domnul iubeaște judecata și nu va părăsi pre sfinții săi; în veac să vor păzi.
 Cei nedrepti să vor certa și sămânța necredincioșilor va peri.
 29. Iară dreptii vor moșteni pământul și vor lăcui în veacul veacului preste dânsul.
 *Pil. 31, 22.26. 30. *Gura dreptului va cugeta înțelepciune și limba lui va grăi judecată.
 *Isaie 51, 7. 31. *Leagea Domnului în inima lui și nu să vor poticni pașii lui.
 32. Pândeaște păcătosul pre cel drept și-l caută a-l omorî.
 33. Iară Domnul nu-l va lăsa în mâinile lui, nici îl va osândi când să va judeca lui.
 34. Așteaptă pre Domnul și păzește calea lui și te va înălța să moștenești pământul; când vor peri păcătoșii, vei vedea.
 35. Văzut-am pre cel necurat prea înălțat și rădicat ca chedrii Livanului.
 36. Și am trecut și, iată, nu era; și l-am căutat și nu s-au aflat locul lui.
 37. Păzește nevinovăția și vezi dreptatea, că sânt rămășițe omului făcătoriu de pace.
 38. Iară nedreptii vor peri împreună; ră | mășițele necuraților vor peri. 85r
 39. Iară mântuirea dreptilor, de la Domnul și scutitorul lor în vremea năcazului.
 40. Și le va ajuta Domnul și-i va slobozi și-i va scoate de la păcătoși și-i va mântui, că au nădăjduit întru Dânsul.

1 **salmul lui David întru pomenirea pentru sâmbăta, 37**

*Sus 6, 2.

- 2 *Doamne, nu întru iuțimea Ta să mă mustri, nici întru mânia Ta să mă cerți.
 3 Că săgețile Tale mi s-au înfipt și ai întărit preste mine mâna Ta.
 4. Nu iaste sănătate în trupul meu de cătră fața mâinii Tale; nu iaste pace oaselor mele de cătră fața păcatelor mele.
 5. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu și ca o sarcină grea s-au îngreoiat preste mine.
 6. Putrăzit-au și s-au împutit ranele mele de cătră fața nebunii mele.
 7. Mișel m-am făcut și m-am gârbovit până în sfârșit; toată zioa întristat umblam.
 8. Că șalele mele s-au umplut de ocări și nu iaste sănătate în trupul meu.
 9. Năcăjit am fost și smerit foarte; răgnit-am din suspinul inimii mele.
 10. Doamne, înaintea Ta toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-au ascuns. |
 11. Inima mea s-au turburat, părăsindu-m-au vârtutea mea și lumina ochilor miei, și 85v
 aceasta nu iaste cu mine.
 12. Priiatinii miei și cei de aproape ai miei în prejma mea s-au apropiat și au stătut.
 Și carii lângă mine era departe au stătut.
 13. Și sâlnicie făcea cei ce căuta sufletul meu. Și cei ce căuta cele reale mie au grăit deșertăciuni și înșelăciuni toată zioa cugeta.
 14. Iară eu ca un surd nu auziam și ca un mut ce nu-și deșchide gura sa.
 15. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui mustărări.
 16. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.
 17. Că am zis ca nu cândva să să bucure mie vrăjmașii miei și, când să clăteasc picioarele mele, asupra mea mari au grăit.
 18. Că eu spre bățai gata sânt și durearea mea înaintea mea iaste pururea.
 19. Că fărădeleagea mea o voiu vesti și voiu gândi pentru păcatul meu.
 20. Iară nepriiatinii miei trăiesc și s-au întărit asupra mea și s-au înmulțit cei ce m-au urât nedrept. ||

- 86r 21. Cei ce răsplăteasc reale pentru bune mă clevetia, căci urmam bunătaea.
 22. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeuul meu, nu Te depărta de la mine.
 23. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele.

1. ntru sfârșit, lui Idithun. Cântarea lui David 38

2. Zis-am: „Păzi-voiu căile mele, să nu greșesc în limba mea”.
 Pus-am gurii mele pază când au stătut păcătosul împotriva mea.
 3. Amuțit-am și m-am smerit și am tăcut din bunătați și durearea mea s-au înnoit.
 4. Înfierbântatu-s-au inima mea întru mine și în cugetul meu să va aprinde foc.
 5. Grăit-am cu limba mea: „Spune-m, Doamne, sfârșitul meu
 Și numărul zilelor mele care iaste, să știu ce-m lipseaste”.
 6. Iată, măsurate ai pus zilele mele și statul meu ca o nimica înaintea ta; însă toate-s deșertăciune, tot omul ce viază.
 7. Măcar că în chip treace omul, dară și în zădar să turbură.
 Strânge comori și nu ști cui le va aduna. |
 86v 8. Și acum, care iaste așteptarea mea? Au nu Domnul? Și starea mea la Tine iaste.
 9. De toate fărdelegile mele izbăvește-mă; ocara celui fără minte mi-ai dat.
 10. Amuțit-am și nu mi-am deșchis gura, că Tu ai făcut.
 11. Depărtează de la mine bătăile Tale.
 12. De la tăriia mânilor Tale eu m-am scăzut, întru muștrări pentru fărdeleage ai pedepsit pre om.
 Și a să lâncezi ai făcut ca painginul sufletul lui. Însă în deșert să turbură tot omul.
 13. Auzi rugăciunea mea, Doamne, și rugarea mea; cu urechile cuprinde lacrămile mele, nu tăcea, că venetic sânt eu la tine și nimearnic ca toți părinții miei.
 14. Slăbește-mă, să răsuflu mai nainte până ce mă voiu duce și mai mult nu voiu fi.

1. ntru sfârșit, psalmul lui David 39

2. Așteptând am așteptat pre Domnul și au căutat spre mine.
 3. Și au auzit rugăciunea mea și m-au scos din groapa ticăloșii și din tina noroiului.
 Și au pus pre piatră picioarele mele și au îndreptat pașii miei.
 4. Și au băgat în gura mea cântare noao, cântarea Dumnezeului nostru.
 87r Vedea-vor mulți și să vor teame și vor nădăj | | dui spre Domnul.
 5. Fericit bărbatul căruia iaste numele Domnului nădeajdea lui și n-au privit spre deșertăciuni și spre nebunii mincinoase.
 6. Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeuul meu, minunile Tale; și gândurilor Tale nu iaste cine să fie aseamenea Ție.
 Vestit-am și am grăit: înmulțitu-s-au preste număr.
 7. *Jârtva și prinosul n-ai voit, iară urechii mi-ai săvârșit. *Ovr. 10, 5.
 Arderea de tot și pentru păcat n-ai cerut.
 8. Atunci am zis: „Iată, viu”.
 În capul cărții scris iaste pentru mine
 9. Să fac voia Ta, Dumnezeuul meu; am voit și leagea Ta în mijlocul inimii mele.
 10. Vestit-am dreptatea ta întru adunare mare. Iată, buzele mele nu le voiu opri, Doamne, Tu ai știut.
 11. Dreptatea Ta n-am ascuns în inima mea, adevărul Tău și mântuirea Ta am zis.
 N-am ascuns mila Ta și adevărul Tău de cătră adunare multă.
 12. Iară Tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de la mine; mila Ta și adevărul Tău pururea m-au sprijinit.
 13. Că m-au cuprins reale a căroră nu iaste număr; apucatu-m-au nedreptățile mele |
 87v și n-am putut să văzu, înmulțitu-s-au preste perii capului meu, și inima mea m-au părăsit.
 14. Binevoiaște, Doamne, să mă izbăvești. *Doamne, ca să-mi ajuți, ia aminte. *Jos 69, 2.
 15. *Rușineaze-să și să să înfrumteaze împreună cei ce cearcă sufletul meu să-l ia. *Sus 34, 4.
 Întoarcă-să înapoi și să să rușineaze cei ce-m voiesc reale mie.
 16. Poarte-ș îndatăși rușinea sa cei ce-m zic: „Bine, bine”.
 17. Bucure-să și să să veselească de tine toți cei ce te caută și zică pururea: „Mărească-Să Domnul!” cei ce iubesc mântuirea Ta.
 18. Iară eu mișel sânt și sărac; Domnul S-au grijit de mine.
 Ajutorul meu și scutitorul meu Tu ești, Dumnezeuul meu, nu zăbovi!

1. ntru sfârșit, psalmul lui David 40

2. Fericitu-i cel ce să uită spre cel mișel și sărac; în zioa cea rea îl va izbăvi Domnul.

3. Domnul să-l păzască și să-l vieze și să-l fericească pre pământ și să nu-l dea în mâinile nepriiatinilor lui.

4. Domnul să-i ajute pre patul durerii lui; tot așternutul lui l-ai întors întru boala lui.

5. Eu am zis: „Doamne, miluiaște-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit ție!”

6. Nepriiatinii miei au zis reale mie: „Când va muri și va peri numele lui?” ||

7. Și, de întra să vază, deșertăciuni grăia, inima lui au adunat fărădeleage șieși; ieșiia 88r
afară și grăia

8. Întru aceastași.

Asupra mea șoptea toți nepriiatinii miei, asupra mea gândiia reale mie.

9. Cuvânt fără leage au pus asupra mea:

„Au doară cel ce doarme nu va adaoge a să scula?”

*Fapt 1, 16.

10. *Pentru că omul păcii meale, spre carele am nădăduit, care mânca pâinile meale, au mărit asupra mea înșelăciune.

11. Iară Tu, Doamne, miluiaște-mă și mă scoală și le voi răsplăti.

12. Întru aceasta am cunoscut că m-ai voit, că nu să va bucura nepriiatinul meu de mine.

13. Iară pre mine pentru nevinovăția m-ai sprijinit și m-ai întărit înaintea Ta în veac.

14. Bine e cuvântat Domnul, Dumnezeul lui Israil, din veac și până în veac. Fie, fie!

1. ntru sfârșit. Spre înțeleagerea fiilor lui Core, 41

2. În ce chip dorește cerbul spre izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu spre Tine, Dumnezeule.

3. Însătat-au sufletul meu spre Dumnezeul cel tare, cel viu; când voi veni și mă voi arăta înaintea feții lui Dumnezeu?

4. Fost-au mie lacrimile meale pâini zioa și noaptea, când mi să zicea în toate zilele: |
„Unde ieste Dumnezeul tău?” 88v

5. De acestea mi-am adus aminte și am vărsat preste mine sufletul meu, că voi treace în locul cortului celui minunat, până la casa lui Dumnezeu; în glasul bucuriții și al mărturisirii, sunetul celui ce prăznuiște.

6. Pentru ce ești măhnit, sufletul meu, și pentru ce mă turburi?

Nădăduiaște spre Dumnezeu, că încă mă voi mărturisi Lui; mântuirea feții meale

7. Și Dumnezeul meu.

Spre mine însumi sufletul meu s-au turburat, pentru aceeaa în voi aduce aminte de Tine din pământul Iordanului și al Ermonului, din munte mic.

8. Adânc pre adânc cheamă, în glasul jgheburilor Tale.

Toate înălțările Tale și valurile Tale preste mine au trecut.

9. Zioa au poruncit Domnul mila Sa, și noaptea, cântarea lui

La mine e rugăciunea Dumnezeului vieții meale.

10. Zice-voiu lui Dumnezeu: „Sprijinitoriu meu ești, pentru ce m-ai uitat și pentru ce măhnit umblu când mă năcăjește nepriiatinul?”

11. Când să sfarmă oasele meale, m-au ocărăț cei ce mă năcăjesc, nepriiatinii miei, când în zic în toate zilele: „Unde iaste Dumnezeul lor?”

12. Pentru ce ești măhnit, sufletul meu, și pentru ce mă turburi? ||

Nădăduiaște spre Dumnezeu, că încă mă voi mărturisi Lui, mântuirea feții meale și 89r
Dumnezeul meu.

1. salmul lui David 42

Judecă-mă, Dumnezeule, și alege judecata mea de la neamul nu sfânt și de la omul nedrept și viclean mă izbăvește.

2. Că Tu ești, Dumnezeule, tăria mea; pentru ce m-ai lepădat? Și pentru ce măhnindu-mă umblu când mă năcăjește nepriiatinul ?

3. Trimite lumina Ta și adevărul Tău; acestea m-au povățuit și m-au adus în muntele sfânt al Tău și în lăcașurile Tale.

4. Și voi întra la oltariul lui Dumnezeu, la Dumnezeu cel ce veselește tinerețele meale. Mărturisi-mă-voiu Ție în alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.

5. Pentru ce ești măhnit, sufletul meu, și pentru ce mă turburi?

Nădăduiaște spre Dumnezeu, că încă mă voi mărturisi Lui, mântuirea feții meale și Dumnezeul meu.

1. ntru sfârșit, fiilor lui Core, spre înțeleagere, 43

2. Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, părinții noștri ne-au vestit
 89v Lucruri care ai lucrat în zilele lor, în zilele ceale de demult.
3. Mâna Ta neamuri au pierdut și i-ai sădit; năcăjit-ai noroadele și le-ai gonit.
4. Că nu cu sabia sa au moștenit pământul și brațul lor nu i-au mântuit,
 Ci dreapta ta și brațul tău și luminarea feații tale, că bine ai voit într-înșii.
5. Tu ești Însuși împăratul meu și Dumnezeuul meu, cel ce poruncești mântuirii lui Iacov.
6. Întru Tine nepriiatinii noștri cu cornul îi vom vântura și întru numele Tău de nimica
 vom face pre cei ce să scoală asupra noastră.
7. Că nu spre arcu meu voi nădăjdi, și sabiia mea nu mă va mântui.
8. Că ne-ai mântuit de cei ce ne năcăjesc și pre cei ce ne urăsc i-ai rușinat.
9. Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată zioa și întru numele Tău ne vom mărturisi în veac.
10. Iară acum ne-ai lepădat și ne-ai rușinat și nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile
 noastre.
11. Întorsu-ne-ai înapoi după nepriiatinii noștri și carii ne urăse ne jefuia loruși.
12. Datu-ne-ai ca oile de mâncări și în neamuri ne-ai răsipit.
13. Vândut-ai norodul Tău fără prețu și n-au fost mulțime întru schimbările lor.
14. Pusu-ne-ai ocară vecinilor noștri, bațjocură și răs celor dinprejurul nostru.
15. Pusu-ne-ai spre pildă neamurilor, clătire de cap întru noroade.
16. Toată zioa înfrumtarea mea înaintea mea iaste și rușinea obrazului meu m-au
 acoperit, ||
- 90r 17. De cătră glasul celui ce ocărește și clevețește, de cătră fața nepriiatinului și a celui
 ce gonește.
18. Aceastea toate au venit preste noi și nu te-am uitat și n-am făcut nedreptate întru
 așezământul de leage.
19. Și nu s-au depărtat înapoi inima noastră și ai abătut cărările noastre de la calea Ta,
20. Că ne-ai smerit în locul dosădirii și ne-au acoperit umbra morții.
21. De am uitat numele Dumnezeului nostru și de am întins mâinile noastre cătră
 dumnezeu strein,
22. *Au nu Dumnezeu va căuta aceastea, că el știe ascunsurile inimii? *Râm. 8, 36.
- Că pentru tine ne omorâm toată zioa; socotitu-ne-ai ca oile de junghiere.
23. Scoală, pentru ce dormi, Doamne? Scoală-Te și nu ne lepăda în sfârșit.
24. Pentru ce-Ți întorci fața? Uiți ticăloșia noastră și năcazul nostru?
25. Că s-au smerit în țărână sufletul nostru, cleitu-s-au în pământ pântecelul nostru.
26. Scoală, Doamne, ajută-ne și ne răscumpără pentru numele Tău.

1. ntru sfârșit, pentru cei ce să vor schimba. Fiilor lui Core, spre înțeleagere. Cântarea pentru Cel Iubit, 44 |

- 90v 2. Izbugnit-au inima mea cuvânt bun; zic eu lucrurile mele Împăratului. Limba
 mea e trestia scriitorului ce scrie degrabă.
3. Împodobit cu frumsețea mai vârtos decât fiii oamenilor, vărsatu-s-au darul în buzele
 Tale; pentru aceea Te-au blagoslovit Dumnezeu în veac.
4. Încinge sabiia Ta preste coapsa Ta, Putearnice!
5. Cu podoaba ta și cu frumsețea Ta. Încordează, sporește și împărățește
 Pentru adevăr și blândețe și dreptatea; și Te va povățui minunat dreapta Ta.
6. Săgețile Tale ascuțite, noroadele supt Tine vor cădea, în inimile nepriiatinilor împăratului.
7. *Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiagul îndreptării, toiagul împărăției Tale. *Ovr. 8, 1.
8. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceea Te-au uns Dumnezeu,
 Dumnezeuul Tău, cu untul-de-lemn al bucurii mai mult decât pre părtașii Tăi.
9. Smimă și stactii și casii din vejmintele Tale; din case de piluri din care Te-au desfătat
10. Featele împăraților, întru cinstea Ta. Aproape au stătut împărăteasa de-a dreapta
 Ta în vâjmânt aurit împregiurat cu usebire. ||
- 91r 11. Ascultă, fiică, și vezi și pleacă ureachea ta și uită norodul tău și casa părintelui tău,
 12. Și va pofti Împăratul frumsețea ta, că acesta iaste Domnul, Dumnezeuul tău, și să vor
 închina Lui.
13. Și featele Tirului cu daruri, feații Tale să vor ruga toți bogații norodului.
14. Toată mărirea feații Împăratului dinlontru, în tivituri de auru,
15. Împodobită cu usebiri.
- Aduce-să-vor Împăratului feacioare după ea, ceale de aproape ale ei să vor aduce Ție.

CARTEA PSALMILOR PSALMII 44, 45, 46, 47 ȘI 48

16. Aduce-să-vor întru veselie și bucurie; aduce-se-vor în bisearica Împăratului.
 17. În locul părinților tăi ți s-au născut fii; pune-i-vei căpetenii preste tot pământul.
 18. Pomeni-vor numele Tău întru tot neamul și neamul.
- Pentru aceea noroadele să vor mărturisi Ție în veac și în veacul veacului.

1. ntru sfârșit, fiilor lui Core, pentru ceale de taină. Psalmul 45

2. Dumnezeul nostru e scăparea și putearea, ajutoriu întru năcazurile ce ne-au aflat foarte.
3. Pentru aceea nu ne vom teame când să va turbura pământul și să vor muta munții | în inima mării. 91v
4. Sunat-au și s-au turburat apele lor, turburatu-s-au munții întru măriia Lui.
5. Pornirea râului veselește cetatea lui Dumnezeu. Sfințit-au lăcașul Său Cel Preaînalt.
6. Dumnezeu în mijlocul ei și să va clăti; agiuta-i-va Dumnezeu dimineața de demineață.
7. Turburatu-s-au neamurile și s-au plecat împărățiile; dat-au glasul Său, clătitu-s-au pământul.
8. Domnul puterilor cu noi, sprijinitoriu nostru, Dumnezeu lui Iacov.
9. Veniți și vedeți lucrurile Domnului, minunile care au pus pre pământ,
10. Depărtând războaiele până la marginile pământului; Arcul va sfărma și va înfrânge armele și pavezele va arde cu foc.
11. Îndeletniciți-vă și vedeți că Eu sânt Dumnezeu; înălța-Mă-voiu întru neamuri și Mă voiu înălța pre pământ.
12. Domnul puterilor cu noi, sprijinitoriu nostru, Dumnezeu lui Iacov.

1. ntru sfârșit, pentru fiii lui Core. Psalmul 46

2. Toate neamurile plezniți cu mânilor, strâgați lui Dumnezeu în glas de bucurie.
3. Că Domnul e preaînalt, înfricoșat, împărat mare preste tot pământul. | | 92r
4. Supus-au noroadele noao și neamurile supt picioarele noastre.
5. Ales-au noao moștenirea Sa, frumseța lui Iacov, carea au iubit.
6. *Suiu-S-au Dumnezeu întru strâgare și Domnul în glas de trântă.
7. Cântați Dumnezăului nostru, cântați; cântați împăratului nostru, cântați,
8. Că iaste împărat a tot pământul Dumnezeu, cântați înțeleptește.
9. Împărați-va Dumnezeu preste neamuri; Dumnezeu șade pre scaunul său cel înalt.
10. Căpeteniile noroadelor s-au adunat cu Dumnezeu lui Avraam, că dumnezeii cei tari ai pământului foarte s-au înălțat.

*2Împăr. 6, 15.

1. salmul cântării fiilor lui Core. A doao a sâmbetei, 47

2. Mare e Domnul și lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui.
 3. Întemeiază-să cu bucuria a tot pământului, muntele Sionului, coastele crivețului, cetatea marelui Împărat.
 4. Dumnezeu în căsile ei să va cunoaște când o va sprijini.
 5. Că iată, împărații pământului s-au adunat, strânsu-s-au împreună.
 6. Aceștia, văzând așa, s-au mirat, s-au tur|burat, s-au clătit. 92v
 7. Cutremur i-au cuprins.
 8. Acolo dureri ca ceii ce naște.
 9. Precum am auzit, așa am văzut în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru. Dumnezeu o au întemeiat în veac.
 10. Luat-am, Dumnezeule, mila Ta în mijlocul bisearicii Tale.
 11. După numele Tău, Dumnezeule, așa și lauda Ta preste marginile pământului; de dreptate plină e dreapta Ta.
 12. Veselească-să muntele Sionului și să să bucure featele Iudeii pentru judecățile Tale, Doamne.
 13. Încungiurați Sionul și-l îmbrățișeți; povestiți în turnurile lui.
 14. Puneți inimile voastre întru puterea lui și împărțiți casele lui, ca să povestiți într-alt neam.
 15. Că Acesta iaste Dumnezeu, Dumnezeul nostru în veac și în veacul veacului.
- Acesta ne va stăpâni în veaci.

1. ntru sfârșit, fiilor lui Core. Psalmul 48

2. Auziți acestea toate neamurile, luați în urechi toți carii lăcuiți în lume,
3. Păminteanii și fiii oamenilor, împre | ună bogatul și săracul. 93r

4. Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele priceapere.
5. *Pleca-voiu în pildă ureachii mea; deșchide-voiu în psaltire gândul meu. *Psalm 77, 2.
6. Pentru ce mă voiu teame în zioa cea rea? Fărăleagea călcâiului meu mă va încungiura. Math. 13, 35.
7. Cei ce nădăjduiesc spre puterea sa și întru mulțimea bogățiilor sale să fălesc.
8. Fratele nu răscumpără, răscumpăra-va omul? Nu va da lui Dumnezeu împlânzirea Sa
9. Și prețul răscumpărării sufletului său și să va osteni în veac.
10. Și va fi viu încă întru sfârșit.
11. Nu va vedea perirea când va vedea pre cei înțelepți murind; împreună cel neînțelept și cel nebun vor peri
- Și vor lăsa streinilor bogățiile sale
12. Și mormânturile lor, casele lor în veac, lăcașurile lor în neam și în neam. Chematu-ș-au numele sale în locurile sale.
13. Și, omul în cinste fiind, n-au înțales; alăturatu-s-au cu dobitoacele ceale fără minte și aseamenea s-au făcut lor.
14. Această cale a lor sminteală lor și după aceea a lor gura lor bine vor voi.
- 93v 15. Ca oile în iad s-au pus; moartea îi | va paște.
- Și vor stăpâni cei drepți dimineața și ajutorii lor să va învechi în iad de cătră slava lor.
16. Însă Dumnezeu va răscumpăra sufletul meu din mâna iadului, când mă va apuca.
17. Să nu te temi când să va îmbogăți omul și când să va înmulți slava casii lui,
18. Căci când va muri, nu va lua toate, nici să va pogori cu el slava lui.
19. Că sufletul în viața lui bine să va cuvânta; mărturisi-să-va ție când îi vei face bine.
20. Întra-va până la neamul părinților săi și până în veac nu va vedea lumină.
21. Omul în cinste fiind, n-au înțales; alăturatu-s-au cu dobitoacele ceale fără minte și aseamenea s-au făcut lor.

1. salmul lui Asaf 49

- Dumnezeul Dumnezeilor, Domnul au grăit și au chemat pământul
De la răsăritul soarelui până la apus.
2. Din Sion e bună-cuviința frumseței Lui.
3. Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeul nostru, și nu va tăcea.
Foc înaintea Lui va arde și împregiurul Lui vifor puternic.
4. Chema-va ceriul de sus și pământul a aleage norodul Său.
- 94r 5. Adunați-i Lui pre sfinții Lui carii așază | | așezământul Lui de leage preste jârtve.
6. Și vor vesti ceriurile dreptatea Lui, că Dumnezeu judecătoriu iaste.
7. „Ascultă, norodul Meu, și voiu grăi, Israile, și voiu mărturisi ție: «Dumnezeu, Dumnezeul tău sânt Eu».
8. Nu întru jârtvele tale te voiu mustra,
Iară arderile tale ceale de tot în inima Mea sânt pururea.
9. Nu voiu lua din casa ta viței, nici din turmele tale țapi,
10. Că ale Meale sânt toate fierile pădurilor, dobitoacele în munți și boii.
11. Cunoscute-am toate paserile ceriului,
Și frumsețea țarinii cu Mine iaste.
12. De voiu flămânzi, nu voiu zice ție, că a Mea iaste lumea și plinirea ei.
13. Au doară voiu mânca carne de tauri au sânge de țapi voiu bea?
14. Jârtveaște lui Dumnezeu jârtvă de laudă și dă Celui Preainalt făgăduințele tale.
15. Și Mă chiiamă în zioa năcazului; scoate-te-voiu și Mă vei proslăvi”.
16. Iară celui păcătos au zis Dumnezeu: „Pentru ce tu povestești dreptățile Meale și iai așezământul Meu de leage prin gura ta?
- 94v 17. Iară tu ai urât învățătura și ai le | pădat cuvintele Meale înapoi.
18. De vedeai furul, alergai cu el și cu cel curvariu partea ta puneai.
19. Gura ta au prisosit cu răotatea și limba ta au împletit vicleșuguri.
20. Șezând, împotriva fratelui tău grăiași și împotriva fiiului maicii tale puneai sminteală.
21. Acestea ai făcut și am tăcut.
- Socotit-ai fărădeleage că voiu fi ție aseamenea. Mustra-te-voiu și voiu pune înaintea feații tale.
22. Înțeleageți acesteia cei ce uitați pre Dumnezeu, ca nu cândva să răpească și să nu fie cine să izbăvească.
23. Jârtva laudii Mă va slăvi și acolo calea în carea voiu arăta lui mântuirea lui Dumnezeu”.

1. ntru sfârșit, psalmul lui David 50**2. Când au venit la el Nathan prorocul, când au intrat la Vethsaviia (2 Împăr. 12); 50**

3. Miluiaște-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădeleagea mea.

4. Mai mult mă spală de fărădeleagea mea și de păcatul meu mă curățește.

5. Că fărădeleagea mea eu o cunosc și păcatul meu împotriva mea iaste pururea.

Râm. 3, 4. 6. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptezi întru cuvinte | |le 95r
Tale și să biruiești când Te vei judeca.

7. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămizlit și în păcate m-au născut maica mea.

8. Că, iată, adevărul ai iubit; ceale nearătate și ceale ascunse ale înțălepciunii Tale mi-ai arătat mie.

*Preoți 14. 9. *Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și preste zăpadă mă voi albi.

Num. 19. 10. Auzului meu vei da bucurie și veselie și să vor bucura oasăle ceale smerite.

11. Întoarce fața Ta de cătră păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge.

12. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiaște în ceale dinlontru ale mele.

13. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine.

14. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitoriu mă întărește.

15. Învăța-voiu pre cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine să vor întoarce.

16. Izbăveaște-mă de sânziuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele și să va bucura limba mea de dreptatea ta.

17. Doamne, buzele mele vei deșchide și gura mea va vesti lauda Ta.

18. Că de ai fi voit jârtvă, Ț-aș fi dat adevărat; cu arderile de tot nu Te vei desfăta.

19. Jârtva lui Dumnezeu, duh umilit; inimă înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

20. Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta Sionului, | să se zidească zidurile Ierusalimului. 95v

21. Atunci vei priimi jârtva dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pre oltariul Tău viței.

1. ntru sfârșit, înțelegerii lui David,**2. Când au venit Doig Idumeul și au vestit lui Saul: „Venit-au David în casa lui Ahimeleh” (1 Împăr. 22, 9), 51**

3. Ce te fălești în răutate cel ce ești puteamic întru fărădeleage?

4. Toată zioa nedreptate au gândit limba ta, ca un briciu ascuțit ai făcut vicleșug.

5. Iubit-ai răotatea preste bunătate, fărădeleagea mai vârtos decât a grăi dreptate.

6. Iubit-ai toate cuvintele cufundării, limba vicleană.

7. Pentru aceea, Dumnezeu te va strâca în sfârșit, zmulge-te-va și te va muta de la lăcașul tău și rădăcina ta din pământul celor vii.

8. Vedea-vor dreptii și să vor teame și de dânsul vor râde și vor zice:

9. „Iată omul carele n-au pus pre Dumnezeu agiutoriuul său,

Ci au nădăduit spre mulțimea bogățiilor sale și au biruit întru deșertăciunea sa”.

10. Iară eu, ca un maslin roditoriu în casa lui Dumnezeu, am nădăduit spre mila lui Dumnezeu în veac și în veacul veacului.

11. Mărturisi-mă-voiu Ție în veac, că ai făcut și voi aștepta numele Tău, că e bun înaintea sfinților Tăi.

1. ntru sfârșit, pentru Maeleth, înțelea | gerii lui David, 52.

*Psalm. 13, 1.

Zis-au *cel nebun întru inima sa: „Nu iaste Dumnezeu!”.

2. Strâcatu-s-au și urâți s-au făcut întru fărădelegi; nu iaste cine să facă bine.

*Psalm. 13, 2.

3. *Dumnezeu din ceriu S-au uitat preste fiii oamenilor să vază de iaste cel ce înțăleage sau cel ce caută pre Dumnezeu.

*Râm. 3, 12.

4. *Toți s-au abătut, împreună netrebnci s-au făcut; nu iaste cine să facă bine, nu iaste până la unul.

5. Au nu vor cunoaște toți cei ce lucră fărăleage? Carii îmbucă norodul Mieu ca o mâncare de pâine

6. Pre Dumnezeu nu l-au chemat; acolo s-au temut de frică, unde nu era frică. Că Dumnezeu au răsipit oasele celor ce plac oamenilor; rușinatu-s-au, că Dumnezeu i-au urgisit.

7. Cine va da din Sion mântuire lui Israil? Când va întoarce Dumnezeu robii norodului Său, bucura-să-va Iacov și să va veseli Israil.

Întru sfârșit

1. ntru cântările înțelegerii lui David,
 2. Când venise Zifei și zisease cătră Saul: „Au nu David s-au ascuns la noi?” (1 Împăr 23, 19 și 26, 1), 53
 3. Dumnezeule, întru numele Tău mântuiește-mă și întru puterea Ta mă judecă!
 4. Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, ia în urechi cuvintele gurii mele!
 96v 5. Că streinii s-au sculat asupra mea și | cei tari au căutat sufletul meu; și n-au pus pre Dumnezeu înaintea lor.
 6. Că, iată, Dumnezeu ajută mie și Domnul, sprijinitorul sufletului meu.
 7. Întoarce ceale reale nepriiatinilor miei și întru adevărul Tău pierde-i.
 8. De bunăvoie voiu jârthui Ție și mă voiu mărturisi numelui Tău, Doamne, că e bun,
 9. Că din tot năcazul m-ai izbăvit și preste nepriiatinii miei au privit ochiul meu.

1. ntru sfârșit, întru cântările înțelegerii lui David, 54
 2. Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu treace cu vederea ruga mea.
 3. Ie-mi aminte și mă ascultă.
 Întristatu-m-am întru îngrijirea mea și m-am turburat
 4. De cătră glasul nepriiatinului și de năcazul păcătoșului,
 Că au abătut asupra mea fărălegile și întru mânie grei era mie.
 5. Inima mea s-au turburat întru mine și frica morții au căzut asupra mea.
 6. Teamere și cutremur au venit asupra mea și m-au acoperit întunearecul.
 7. Și am zis: „Cine-mi va da arepi ca de porumb și voiu zbura și mă voiu odihni?”
 8. Iată, m-am îndelungat fugind și m-am sălășluit în pustie.
 9. Așteptam pre cel ce m-au mântuit de slăbirea sufletului și de viforu. ||
 97r 10. Prăpădește, Doamne, și împarți limbile lor, că am văzut fărăleage și pricire în cetate.
 11. Zioa și noaptea o vei încungiura preste zidurile ei, fărădeleagea și osteneala în mijlocul ei,
 12. Și nedreptatea;
 Și n-au scăzut din ulițele ei camăta și vicleșugul.
 13. Că, de m-ar fi blăstămat neprietinul meu, aș fi răbdat adevărat.
 Și cel ce mă urăse de ar fi grăit mari asupra mea, doară m-aș fi ascuns de el.
 14. Iară tu, omule, cel de o inimă, povățuitorul meu și cunoscutul meu,
 15. Carele împreună cu mine te îndulceai în mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat cu un gând.
 16. Vie moartea preste ei și să să pogoară în iad de vii,
 Că vicleșuguri în inimile lor, în mijlocul lor.
 17. Iară eu cătră Dumnezeu am strâgat și Domnul mă va mântui.
 18. Sara și dimineața și amiazăzi spune-voiu și voiu vesti și va auzi glasul meu.
 19. Răscumpăra-va în pace sufletul meu de cei ce să apropie de mine, că între mulți era cu mine.
 20. Auzi-va Dumnezeu și-i va zmeri, Cel ce iaste mai înainte de veaci,
 Că nu iaste lor schimbare și nu s-au temut de Dumnezeu. |
 97v 21. Întins-au mâna Sa spre răsplătire, spurcat-au așezământul Lui;
 22. Împărțitu-s-au de mâniia feații Lui și s-au apropiat inima Lui;
 Muiatu-s-au cuvintele Lui preste untul-de-lemn și aceastea sânt săgetături.
 23. *Aruncă spre Domnul grija ta și el te va hrăni, nu va da în veac clătire dreptului. *Math. 6, 25.
 24. Iară Tu, Dumnezeule, îi vei pogorî în puțul peririi. Luc. 12, 22.
 Bărbații sângiurilor și vicleanii nu-ș vor îngiumătăța zilele sale, iară eu voiu nădăjdui spre 1 Petru 5, 7.
 Tine, Doamne.

Întru sfârșit

1. entru norodul cel depărtat de la ceale sfinte. Lui David, spre scrisoarea stâlpului, când l-au prins cei de alt neam în Ghet (1 Împăr. 21, 12), 55
 2. Miluiaște-mă, Dumnezeule, că m-au călcat omul, toată zioa dând războiu, m-au năcăjit.

3. Călcatu-m-au nepriiatinii miei toată zioa, că mulți sânt cei ce războiesc asupra mea.
4. De la înălțimea zillii <nu> mă voiui teame, iară eu spre tine voiui nădăjdui.
5. Întru Dumnezeu voiui lăuda cuvintele meale, întru Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiui teame ce-m va face trupul.
6. Toată zioa cuvintele meale blăstăma; înprotiva mea, toate gândurile lor spre rău.
7. Lăcui-vor și vor ascunde; aceia călcâiul meu vor păzi, | |
Precum au așteptat ei sufletul meu. 98r
8. Pentru nemică îi vei mântui; întru mânie noroadele vei sfârma, Dumnezeule.
9. Viița mea am vestit Ție; pus-ai lacrimile meale înaintea Ta, Ca și în făgăduința Ta.
10. Atunci să vor întoarce nepriiatinii miei înapoi,
Ori în ce zi te voiui chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeuul meu ești.
11. Întru Dumnezeu voiui lăuda graiul, întru Domnul voiui lăuda cuvântul; spre Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiui teame ce-m va face omul.
12. Întru mine sânt, Dumnezeule, făgăduințele Tale care voiui răsplăti laude Ție,
13. Că ai izbăvit sufletul meu din moarte și picioarele meale din alunecare, să plac înaintea lui Dumnezeu în lumina celor vii.

Întru sfârșit

1. **ă nu pierzi! David, spre scrisoarea stâlpului, când fugea de cătră fața lui Saul în peștere (2 Împăr. 22, 1 și 24, 4), 56**
2. Miluiaște-mă, Dumnezeule, miluiaște-mă, că spre tine au nădăjduit sufletul meu.
- Și în umbra aripilor tale voiui nădăjdui până ce va trece fărăleagea.
3. Strâga-voiui cătră Dumnezeuul cel preainalt, Dumnezeu cel ce mi-au făcut bine.
4. Tremis-au din ceriu și m-au mântuit; | dat-au spre ocară pre cei ce mă călca. 98v
Trimis-au Dumnezeu mila sa și adevărul Său
5. Și au izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei; adormit-am turburat.
Fiii oamenilor, dinții lor arme și săgeți și limba lor sabie ascuțită.
6. Înălță-Te preste ceriuri, Dumnezeule, și preste tot pământul mărirea Ta!
7. Cursă au gătit picioarelor meale și au împilat sufletul meu.
Săpat-au înaintea feații meale groapă și au căzut într-însa.
8. Gata e inima mea, Dumnezeule, gata e inima mea; cânta-voiui și psalm voiui zice.
9. Scoală-te, mărirea mea, scoală-te, psaltire și alăută; scula-mă-voiui dimineața.
10. Mărturisi-mă-voiui Ție întru noroade, Doamne, și psalm Îț voiui zice întru neamuri,
11. Că s-au mărit până la ceriu mila Ta și până la nori adevărul Tău.
12. Înălță-Te preste ceriuri, Dumnezeule, și preste tot pământul mărirea Ta!

Întru sfârșit

1. **ă nu pierzi! David, întru scrisoarea stâlpului, 57**
2. De graiți adecă adevărat dreptate, ceale dreapte judecați, fiii oamenilor!
3. Pentru că în inimă fărălegiuri lucați pre pământ, nedreptăți mânile voastre împletesc. | | 99r
4. Înstreinatu-s-au păcătoșii din zgău, rătăcit-au din pânțece, grai-au minciuni.
5. Iuțimea lor, după asămănarea șarpelui, ca unii aspide surde, carea astupă urechile sale,
6. Carea nu va auzi glasul descântătorilor și a fărăcătoriului ce descântă înțelepțește.
7. Dumnezeu va zdrobi dinții lor în gura lor și măsealele lor le va sfârma Domnul.
8. La nimica vor agiunge, ca apa ce treace; întinde-Și arcul până ce vor slăbi.
9. Ca ceara ce curge să vor lua; căzut-au foc și n-au văzut soarele.
10. Mai nainte până ce ar înțaleage spinii voștri ramnul, ca pre niște vii, așa întru mânie îi va sorbi.
11. Veseli-să-va dreptul când va vedea izbânda, mânile sale va spăla în sângele păcătoșului.
12. Și va zice omul: „De iaste adecă roadă dreptului, adevărat iaste Dumnezeu judecătoriu pre pământ”.

Întru sfârșit

- 1 **ă nu pierzi! David, în scrisoarea stâlpului, când au trimis Saul și au păzit casa lui, ca să-l omoară (1 Împăr. 19, 11), 58**
- 2 Scoate-mă de la nepriiatinii miei, Dumnezeule, și de cei ce să scoală asupra mea mă mântuiaște.
3. Izbăvește-mă de cei ce lucrează fărăleage și de bărbații sângiurilor mă mântuiaște. |
- 99v 4. Că, iată, au prins sufletul meu, năvălit-au asupra mea cei tari.
5. Nici fărăleagea mea, nici păcatul meu, Doamne; fără nelegiuire am alergat și am îndreptat.
6. Scoală-Te întru tâmpinarea mea și vezi; și Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil, ia aminte a cerceta toate neamurile; să nu Te milostivești spre toți cei ce lucrează fărăleage.
7. Întoarce-să-vor cătră sară și vor flămânzi ca câinii și vor încungiura cetatea.
8. Iată, vor grăi în gura sa și sabiia în buzele lor, că cine au auzit?
9. Și Tu, Doamne, Îț vei râde de dâșii, la o nimica vei pogori toate neamurile.
10. Puterea mea spre Tine o voi păzi, că Dumnezeul sprijinitoriu meu ești,
11. Dumnezeul meu; mila Lui mă va întâmpina,
12. Dumnezeul în va arăta preste neprietinii miei. Să nu-i omori, ca nu cândva să se uite de norodul Tău.
- Răsipește-i întru putearea Ta și-i pogoară pre dâșii, scutitoriu meu, Doamne.
13. Greșala gurii lor, cuvântul buzelor lor. Și să se prinză întru mândriia sa. Și din blăstăm și minciună să vor vesti ||
- 100r 14. Întru sfârșit, întru mâniia sfârșitului, și nu vor fi.
- Și vor ști că Dumnezeul va stăpâni pre Iacov și marginile pământului.
15. Întoarce-să-vor de cătră sară și foame vor pătimi ca câinii și vor încungiura cetatea.
16. Aceia să vor răsiپی să mânce, iară, de nu să vor sătura, vor și răpști.
17. Iară eu voi cânta putearea Ta și mă voi bucura dimineața de mila Ta, Că te-ai făcut sprijinitoriu meu și scăparea mea în zioa năcazului meu.
18. Ajutoriu meu, Ție voi psălmui, că Dumnezeul sprijinitoriu meu ești, Dumnezeul meu, mila mea.

Întru sfârșit

1. **entru cei ce să vor schimba. Întru scrisoarea stâlpului lui David, despre învățătură.**
2. **Când au aprins Mesopotamiia Sirii și Soval și au întors Ioav și au lovit pre Edumee în Valea Sărăturilor, doasprăzece mii (2 Împăr. 8, 1 și 10, 7 și 1 Par. 18, 1), 59**
3. Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pre noi și ne-ai surpat, mâniatu-Te-ai și Te-ai milostivit spre noi.
4. Cutremurat-ai pământul și l-ai turburat; vindecă sfărământurile lui, că s-au clătit. |
- 100v 5. Arătat-ai norodului Tău ceale năsâlnice, adăpatu-ne-ai cu vinul umilinții.
6. Dat-ai celor ce să tem de Tine sămn, să fugă de la fața arcului, Să să slobozască iubiții Tăi.
7. Mântuiaște-mă cu dreapta și mă auzi!
8. Dumnezeul au grăit întru cel sfânt al Său: „Bucura-Mă-voiu și voi împărți Sichima și Valea Corturilor o voi măsura.
9. Al Mieu iaste Galad și al Mieu iaste Manasse și Efreem, tăria capului Mieu, Iuda, împăratul meu,
10. Moav, căldarea nădejii meale.
- În Idumee voi întinde încălțăminte Mea, Mie cei de alt neam s-au supus”.
11. Cine mă va duce la cetatea cea îngrădită?
Cine mă va povățui până la Idumee?
12. Au nu Tu, Dumnezeule, Care ne-ai lepădat? Și nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre?
13. Dă-ne noao ajutoriu de năcazu, că deșartă e mântuirea omului.
14. Întru Dumnezeul vom face puteare, și El de nimica va face pre cei ce ne năcăjesc.

Întru sfârșit

1. Întru cântările lui David 60.

2. Auzi, Dumnezeule, cearerea mea, ia aminte la ruga mea.
3. De la marginile pământului cătră Ti | | ne am strâgat, când s-au măhnit inima 101r
mea; pre piatră m-ai înălțat,
Povățuitu-m-ai,
4. Că Te-ai făcut nădejdea mea, turn de tărie de cătră fața nepriiatinului.
5. Lăcui-voiu întru lăcașul Tău în veaci acoperi-mă-voiu întru acoperemântul aripilor Tale,
6. Că Tu, Dumnezeul meu, ai auzit rugăciunea mea; dat-ai moștenire celor ce să tem de numele Tău.
7. Zile preste zile împăratului vei adaoge anii lui până în zioa neamului și a neamului.
8. Rămâne în veac înaintea lui Dumnezeu; mila și adevărul Lui cine-l va căuta?
9. Așa voiu cânta numelui Tău în veacul veacului, ca să dau eu făgăduințele mele din zi în zi.

Întru sfârșit

1. Întru Idithun, Psalmul lui David 61

2. Au nu lui Dumnezeu să va supune sufletul meu, că de la Dânsul e mântuirea mea?
3. Că El e Dumnezeul meu și mântuitorul meu, sprijinitorul meu, nu mă voiu clăti mai mult.
4. Până când năvăliți asupra omului? Ucideți toți voi ca unui păreate povârmit și gard surpat.
5. Însă prețul meu au socotit a-l lepăda; alergat-am întru seate; cu gura lor binecuvânta și cu inima sa blăstăma.
6. Însă lui Dumnezeu te supune, sufletul meu, | că de la Dânsul e răbdarea mea, 101v
7. Că El e Dumnezeul meu și mântuitorul meu, ajutorul meu; nu mă voiu muta.
8. Întru Dumnezeu e mântuirea mea și slava mea, Dumnezeul ajutorului meu și nădejdea mea e spre Dumnezeu.
9. Nădăjduiți spre Dânsul toată adunarea norodului, vărsați înaintea Lui inimile voastre, Dumnezeu e ajutorul nostru în veac.
10. Însă deșertii fiii oamenilor, mincinoși fiii oamenilor în cumpene să înceluiască aceiași din deșertăciune întru aceștia.
11. Să nu nădăjduiți spre nedreptate și jefuiri să nu poftiți; bogăția de ar curge, să nu vă lipiți inima.
12. O dată au grăit Dumnezeu, doao acestea am auzit, că puterea iaste a lui Dumnezeu,
13. Și Ție, Doamne, *mila; că Tu vei răsplăti fieștecăruia după faptele sale.

*Math. 16, 27.

Râm. 2, 6.

1 Cor. 3, 8.

Gal. 6, 5.

Psalmul lui David

1. **ând au fost în pustia Idumeii (1 Împăr. 22, 5); [62]**
2. Dumnezeule, Dumnezeul meu, cătră Tine mânec, însătat-au de Tine sufletul meu; de câte ori Ție trupul meu
3. În pământ pustiu și neumblat și fără apă! Așa în cel sfânt m-am arătat Ție, ca să văzu puterea Ta și mărirea Ta.
4. Că mai bună iaste mila Ta preste vieți; buzele mele Te vor lăuda. | |
5. Așa bine Te voiu cuvânta în viața mea și în numele Tău voiu rădica mânilor mele. 102r
6. Ca din său și din grăsimea să se umple sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.
7. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți voiu cugeta spre Tine,
8. Că ai fost ajutorul meu,
Și întru acoperemântul aripilor Tale mă voiu bucura.
9. Lipitu-s-au sufletul meu după Tine, pre mine m-au sprijinit dreapta Ta.
10. Iară ei în deșert au căutat sufletul meu, întra-vor în ceale mai de jos ale pământului,
11. Da-să-vor în mânilor sabii, părți vulpilor vor fi.
12. Iară împăratul să va veseli întru Dumnezeu; lăuda-să-vor toți cei ce să jură întru El, că s-au astupat gura celor ce grăiesc nedreptate.

Întru sfârșit

1. **salmul lui David 63.**

2. Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea când mă rog; de la frica nepriiatinului izbăveaște sufletul meu.
3. Acoperitu-m-ai de adunarea celor ce viclenesc, de mulțimea celor ce lucrează nedreptate.
4. Căș-au ascuțit ca o sabie limbile sale, întins-au arcul, lucru amar,
5. Să săgeate întru ascunsuri pre cel nevinovat.
6. Fără veaste îl vor săgeta și nu să vor teame. Întărit-au șieș cuvânt viclean. Vorbit-au să ascunză cursă. Zis-au: „Cine-i va vedea?”
- 102v 7. Iscodit-au fărălegiuiri, scăzut-au iscodind | cu iscodire.
8. Apropiia-să-va omul la inimă adâncă și să va înălța Dumnezeu.
9. Și au slăbit asupra lor limbile lor; turburatu-s-au toți cei ce vedea.
10. Și s-au temut tot omul.
- Și au povestit lucrurile lui Dumnezeu și faptele Lui le-au înțales.
11. Veseli-să-va dreptul întru Domnul și va nădăjdui spre Dânsul și să vor lăuda toți cei drepți cu inima.

Întru sfârșit

Psalmul lui David

1. **ântarea lui Ieremie și a lui Iezechiil norodului nimearniciei, când începea a ieși, 64.**

2. Ție să cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion și Ție să va da făgăduința în Ierusalim.
3. Auzi rugăciunea mea; cătră Tine tot trupul va veni.
4. Cuvintele celor fără leage ne-au biruit și spre păgânătățile noastre Tu Te vei milostivi.
5. Fericit e pre care l-ai ales și l-ai priimit; lăcui-va în curțile Tale. Umplea-ne-vom de bunătățile casei Tale. Sfântă e bisearica Ta,
6. Minunată întru dreptate.
- Auzi-ne pre noi, Dumnezeul mântuirii noastre, nădejdea tuturor marginilor pământului | |
- 103r și în mare, departe,
7. Cela ce gătești munții întru vârtutea Ta, încins fiind cu putearea Ta, [8]. Cella ce turburi adâncul mării, sunetul valurilor ei.
- Turbura-să-vor neamurile
9. Și să vor teame cei ce lăcuiesc pre margini de seamnele Tale; ieșirile dimineții și ale sării le vei veseli.
10. Cercetat-ai pământul și l-ai îmbătat; înmulțit-ai a-l îmbogăți. Râul lui Dumnezeu s-au umplut de ape, gătit-ai hrana lor, că așa e gătirea lui.
11. Păraiele lui le îmbată, înmulțeaște rodirile lui; întru picăturile lui să va veseli răsărind.
12. Blagoslovi-vei cununa anului bunătății Tale și câmpii Tăi să vor umplea de grăsime.
13. Îngrășa-să-vor ceale frumoasă ale pustii și cu bucurie dealurile să vor încinge.
14. Îmbrăcatu-s-au berbecii oilor și văile vor prisosi de grâu; străga-vor pentru că vor cânta.

Întru sfârșit

1. **ântarea psalmului Învierii, 65.**

- Străgați lui Dumnezeu tot pământul,
2. Psalm ziceți numelui Lui, daț mărire laudii Lui!
3. Ziceți lui Dumnezeu: „Cātu-s de înfricoșate lucrurile Tale, Doamne! Întru mulțimea puterii Tale minți-vor Ție nepriiatinii Tăi. |
- 103v 4. Tot pământul să să închine Ție și să psalmuiască Ție, psalm zică numelui Tău”.
5. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, înfricoșat e întru sfaturi preste fiii oamenilor,
6. Cel ce întoarce marea întru uscat; în râu vor treace cu piciorul. Acolo ne vom veseli într-Însul,
7. Cel ce stăpânește întru puterea Sa în veac. Ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce amărăsc să nu să înalță întru sâneși.
8. Binecuvântați, noroade, pre Dumnezeul nostru și auzit faceți glasul laudei Lui,

9. Celui ce au pus sufletul meu la viață și n-au dat spre plutire picioarele mele.
 10. Că ne-ai cercat pre noi, Dumnezeuule, cu foc ne-ai lămurit, precum să lămureaște argintul.
 11. Băgatu-ne-ai în cursă, pus-ai năcazuri preste umărul nostru,
 12. Pus-ai oamenii preste capetele noastre. Trecut-am prin foc și prin apă și ne-ai scos întru răpaus.
 13. Întra-voiu în casa Ta întru arderi, da-voiu Ție făgăduințele mele,
 14. Care le-au usibit buzele mele și au grăit gura mea în năcazul meu.
 15. Arderi de tot cu măduhă voiu aduce Ție, cu aprinderi de berbeci; aduce-ț-voiu boi cu țapi.
 16. Veniți, auziți și voiu povesti, toți carii vă teameți de Dumnezeu, câte au făcut sufletului meu.
 17. Cătră Dânsul cu gura mea am strâgat || și l-am înălțat supt limba mea. 104r
 18. Nedreptatea de-am văzut în inima mea, să nu mă auză Domnul.
 19. Pentru aceea m-au auzit Dumnezeu și au luat aminte glasul rugăciunii mele.
 20. Bine e cuvântat Dumnezeu, Care n-au depărtat rugăciunea mea și mila Sa de la mine.

Întru sfârșit

- 1** **ntru laude, psalmul cântării lui David 66.**
 2. Dumnezeu să Să milostivească spre noi și să ne blagoslovească; luminează fața Sa preste noi și ne miluiască,
 3. Să cunoaștem pre pământ calea Ta, în toate neamurile moștenirea Ta.
 4. Mărturisască-să Ție noroadele, Dumnezeuule, mărturisască-să Ție noroadele toate,
 5. Veselească-se și să să bucure neamurile, că judeci noroadele întru dreptate și neamurile pre pământ le povățuiești.
 6. Mărturisească-să Ție noroadele, Dumnezeuule, mărturisească-să Ție noroadele toate.
 7. Pământul ș-au dat rodul său.
 Blagoslovească-ne pre noi Dumnezeu, Dumnezeul nostru!
 8. Blagoslovească-ne Dumnezeu și să să teamă de Dânsul toate marginile pământului.

Întru sfârșit

- 1** **salmul cântării lui David 67.**
 2. Să Să scoale Dumnezeu și să să răsipească nepriiatinii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc.
 3. Precum scade fumul, să scază; precum curge ceara de la fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu. |
 4. Și dreptii să să uspeteaze și să se bucure înaintea lui Dumnezeu și să să desfeteaze întru veselie. 104v
 5. Cântați lui Dumnezeu psalm, ziceți numelui Lui, cale faceți Celui ce S-au suit preste apus, Domnul e numele Lui.
 Bucurați-vă înaintea Lui; turbura-să-vor de la fața Lui,
 6. A tatălui săracilor și a judecătorului văduvelor,
 Dumnezeu în locul Său cel sfânt,
 7. Dumnezeu, care face a lăcui pre cei de un obicei în casă,
 Cel ce scoate pre cei legați întru tărie, aseaminea pre cei ce amărăsc, carii lăcuiesc în mormânturi.
 8. Dumnezeuule, când ieșii înaintea norodului tău, când treceai în pustie,
 9. Pământul s-au cutremurat, că ceriurile au picăturat de cătră fața Dumnezeului Sinai, de cătră fața Dumnezeului Israil.
 10. Ploaie de bunăvoie vei usebi, Dumnezeuule, moștenirii Tale; și au slăbit, iară Tu o ai săvârșit.
 11. Jivinile Tale vor lăcui într-înșă; gătit-ai întru dulceața Ta săracului, Dumnezeuule.
 12. Domnul va da cuvânt celor ce binevestesc cu puteare multă,
 13. Împăratul puterilor, al celui iubit, al celui iubit și a frumseații casii a împărți prăzile. ||
 14. De ați dormi în mijlocul moșiilor, aripile porumbiții argințite și ceale dinnapoia dosului ei întru strălucire de aur. 105r

15. Când usibeaste Cel Ceresc împărați preste dânsa, cu zăpadă să vor albi în Selmon.
 16. Muntele lui Dumnezeu, munte gras.
 Munte întegat, munte gras.
 17. Pentru ce vă prepuneți de munții cei întegați?
 Muntele în care bine au voit Dumnezeu a lăcui într-însul, că Domnul va lăcui întru sfârșit.
 18. Carul lui Dumnezeu cu zece mii înmulțit, mii de cei ce să veselesc; Domnul întru ei în Sinai, în cel sfânt.
 19. Suiu-Te-ai întru-nălțime, robit-ai robimea, luat-ai daruri întru oameni,
 Pentru că cei ce nu cred a să sălășlui Domnul Dumnezeu.
 20. Bine e cuvântat Domnul zioa, toată zioa norocită cale ne va face Dumnezeul mântuirilor noastre.
 21. Dumnezeul nostru, Dumnezeu a mântui și ale Domnului, ale Domnului ieșirile morții.
 22. Însă Dumnezeu va sfârma capetele nepriiatinilor Săi, creștetul părului celor ce umblă întru greșalele sale.
 23. Zis-au Domnul: „Din Vasan voiu întoarce, întoarce-voiu întru adâncul mării, |
 105v 24. Să să întingă piciorul tău în sânge, limba cânilor tăi din neprietini de la dânsul”.
 25. Văzut-au umblările tale, Dumnezeule, umblările Dumnezeului meu, a împăratului meu care iaste în cel sfânt.
 26. Mai nainte au apucat căpeteniile împreunați celor ce cânta, în mijlocul fecioarelor celor ce zicea în tâmpene:
 27. „Întru adunări binecuvântați pre Dumnezeu, Domnul din izvoarele lui Israil!”
 28. Acolo Veniamin, tinerele, întru răpirea minții, căpeteniile Iudei, povățuitorii lor, căpeteniile Zavolonului, căpeteniile Nethalimului.
 29. Porunceaste, Dumnezeule, puterii Tale, întăreaste, Dumnezeule, aceasta carea ai făcut întru noi.
 30. De la bisearica Ta în Ierusalim, Ție vor aduce împărații daruri.
 31. Ceartă fiarăle trestii, adunarea taurilor în vacile noroadelor, să încuie afară pre cei ispițiți cu argint.
 Răsipeaste neamurile care voiesc războaie.
 32. Veni-vor soli din Eghipt; Ethiopia mai nainte va apuca mâna ei lui Dumnezeu.
 33. Împărățiile pământului, cântați lui Dumnezeu, psălmuiți Domnului, psălmuiți lui Dumnezeu,
 34. Carele S-au suit preste cerul ceriului, spre răsărit. | |
 106r Iată, va da glasului Său glasul puterii.
 35. Dați mărire lui Dumnezeu!; preste Israil, mare cuviința Lui și puterea Lui în nori.
 36. Minunat e Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israil Însuși va da putere și tărie norodului Său. Bine e cuvântat Dumnezeu.

1 ntru sfârșit, pentru cei ce să vor schimba. David, 68.

- 2 Mântuiaște-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.
 3 Înfiptu-m-am în noroiul adâncului și nu iaste stare.
 Venit-am în altul mării și viforul m-au înecat.
 4. Ostenit-am strâgând, răgușit-au grumazul meu, scăzut-au ochii miei când mă nădăjduiesc spre Dumnezeul meu.
 5. Înmulțitu-s-au preste perii capului meu cei ce mă urăsc în zădar.
 Întăritu-s-au cei ce mă gonea, nepriiatinii miei, cu nedreptate. Ceale ce n-am jefuit, atunci plătiim.
 6. Dumnezeule, Tu știi nepriceaperea mea și greșalele mele de la Tine nu s-au ascuns.
 7. Să nu să rușinează întru mine cei ce Te aștaptă, Doamne, Doamne al puterilor.
 Să nu să înfrunteaze pentru mine cei ce Te caută, Dumnezeul lui Israil.
 106v 8. Că pentru Tine am suferit ocară, | acoperit-au rușinea fața mea.
 9. Înstreinat m-am făcut fraților miei și nimearnic fiilor maicii mele,
 10. *Că râvna casii Tale m-au mâncat și ocărăle celor ce Te ocărăsc au căzut asupra mea. *Ioan 2, 17.
Râm. 15, 3.
 11. Și am acoperit în post sufletul meu, și s-au făcut spre ocară mie.
 12. Și am pus văjmântul meu sac, și m-am făcut lor spre pildă.
 13. Împrotiva mea grăia cei ce ședea în poartă și împrotiva mea cânta cei ce bea vin.
 14. Iară eu rugăciunea mea cătră Tine, Doamne; vreama bunei plăceri, Dumnezeule.
 Întru mulțimea milii Tale auzi-mă, întru adevărul mântuirii Tale.

15. Apucă-mă din tină, să nu mă afund; mântuiește-mă de cei ce mă gonesc și de adâncurile apelor,

16. Să nu mă înece viforul apei, nici să mă soarbă adâncul, nici să-ș silească asupra-m puțul gura sa.

17. Auzi-mă, Doamne, că bună e mila Ta; după mulțimea îndurărilor Tale caută spre mine.

18. Și să nu-Ți întorci fața de la sluga Ta, că mă năcăjesc; degrabă mă auzi.

19. Ia aminte spre sufletul meu și izbăvește; pentru nepriiatinii miei izbăvește-mă.

20. Tu ești probozirea mea și rușinea mea și înfruntarea mea.

21. Înaintea Ta sânt toți cei ce mă năcăjesc; || probozire au așteptat sufletul meu și ticăloșie. 107r

Și am așteptat pre cel ce s-ar măhni împreună și nu au fost; și care m-ar mângăia, și n-am aflat.

* Math. 27, 48.

*Râm. 11, 9.

*Fapt. 1, 20.

22. *Și au dat spre mâncarea mea fiere și întru seatea mea m-au adăpat cu oțat.

23. *Facă-să masa lor înaintea lor spre laț și spre răsplătiri și spre zmințeală;

24. Întunece-să ochii lor, să nu vază și dosul lor pururea îl gârbovească;

25. Varsă preste dâșii mâniia Ta și iuțimea mâinii Tale să-i cuprinză;

26. *Facă-să lăcuirea lor pustii și în lăcașurile lor nu fie cine să lăcuiască.

27. Că pre carele Tu l-ai bătut, ei l-au gonit și spre durearea ranelor meale au adaos.

28. Adaoge fărădeleage preste fărădeleagea lor și să nu între întru dreptatea Ta.

29. Șteargă-să din cartea celor vii și cu cei drept să nu să scrie.

30. Eu sânt sărac și cu dureare; mântuirea Ta, Dumnezeule, m-au sprijinit.

31. Lăuda-voiu numele lui Dumnezeu cu cântare și -L voiu mări întru laudă.

32. Și va plăcea lui Dumnezeu preste vițălul tinerel, ce-i răsar coarne și unghii.

33. Vază săracii și să se veselească; căutați pre Dumnezeu și va fi viu sufletul vostru,

34. Că au auzit pre cei săraci Domnul și pre legații Săi nu i-au urgisit.

35. Laude-L pre Dânsul ceriurile și pământul, marea și toate ce să târăiesc într-însăle. |

36. Că Dumnezeu va mântui Sionul și să vor zidi cetățile Iudei. 107v

Și vor lăcui acolo și spre moștenire îl vor dobândi.

37. Și sămânța robilor Lui îl vor stăpâni și carii iubesc numele Lui vor lăcui într-însul.

1. ntru sfârșit, psalmul lui David, spre pomenire, că l-au mântuit Domnul, 69

2. Dumnezeule, spre ajutoriul meu ia aminte. Doamne, a-mi ajuta grăbește.

3. Rușineaze-să și să să înfrumteaze cei ce caută sufletul meu.

4. Întoarcă-să înapoi și să să rușineaze cei ce-m voiesc reale.

Întoarcă-să îndată și rușinându-să cei ce-m zic: „Bine e, bine e!”

5. Sâlteaze și să se veselească întru Tine toți cei ce Te caută și să zică pururea: „Mărească-Să Domnul” carii iubesc mântuirea Ta.

6. Iară eu mișel și sărac sânt, Dumnezeule, ajută-mi!

Ajutoriu meu și izbăvitoriul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi!

Psalmul lui David

1. fiilor lui Ionadav și a celor mai întâiu robiți, 70

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac.

2. Întru dreptatea Ta izbăvește-mă și mă scoate, pleacă cătră mine ureachea Ta și mă mântuiește.

3. Fii mie spre Dumnezeu scutitoriu și spre loc întărit, să mă mântuiești, ||

4. Că întărirea mea și scăparea mea ești Tu. 108r

Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mâna păcătosului și din mâna călcătorului de leage și a celui ce face strâmbătate,

5. Că Tu ești așteptarea mea, Doamne, Doamne, nădeajdea mea din tinerețele mele.

6. Întru Tine m-am întărit din pânțece, din zgăul maicii mele, Tu ești acoperitoriul meu.

Întru Tine e cântarea mea pururea.

7. Ca o minune m-am făcut multora și Tu, ajutătoriu tare.

8. Umple-să gura mea de laudă, să laud mărirea Ta, toată zioa mare cuviința Ta.

9. Să nu mă leapezi în vremea bătrânețelor, când va scădea vârtutea mea, să nu mă lași.

10. Că mi-au zis nepriiatinii miei și cei ce păzea sufletul meu sfat au făcut întruna,

11. Zicând: „Dumnezeu l-au părăsit, goniți-l și-l prindeți, că nu iaste cel ce izbăveaște”.
12. Dumnezeule, să nu Te depărtezi de la mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte!
13. Să să rușineaze și să scază cei ce hulesc sufletul meu, să să acopere cu ocară și cu rușine cei ce caută ceale reale mie.
14. Iară eu pururea voi nădăjdui și voi adaoage preste toată lauda Ta.
15. Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată zioa mântuirea Ta,
Că n-am cunoscut scrisoarea. Întra-voiu întru puterile Domnului; |
- 108v 16. Doamne, aduce-m-voiu aminte de dreptatea Ta numai.
17. Dumnezeule, învățatu-m-ai din tinerețele mele și până acum voi vesti minunile Tale.
18. Și până la bătrânețe și cărunțețe, Dumnezeule, să nu mă părăsăști până voi vesti brațul Tău la tot neamul cel viitoriu,
Puterea Ta,
19. Și dreptatea Ta, Dumnezeule, până la ceale înalte, care ai făcut măriri. Dumnezeule, cine e aseamenea Ție?
20. Câte ai arătat mie năcazuri multe și reale și, întorcându-Te, m-ai înviat și din adâncurile pământului iarăși m-ai scos.
21. Înmulțit-ai mărirea Ta și, întorcându-Te, m-ai mângăiat.
22. Că și eu mă voi mărturisi Ție; în vase de cântare adevărul Tău, Dumnezeule, psălmui-voiu Ție în alăută, sfântul lui Israil.
23. Bucura-se-vor buzele mele când voi cânta Ție și sufletul meu, care l-ai răscumpărat.
24. Ci și limba mea toată zioa va cugeta dreptatea Ta, când să vor rușina și să vor înfrunta cei ce caută ceale reale mie.

1 salmul spre Solomon 71

2. Dumnezeule, giudecata Ta împăratului o dă și dreptatea Ta fiului împăratului,
A giudeca norodul Tău în dreptate și pre săracii Tăi întru judecată.
3. Primească munții pacea norodului și dealurile, dreptatea.
- 109r 4. Judeca-va săracii norodului și va mântui fiii || săracilor și va smeri pe cel clevetitoriu.
5. Și va rămânea cu soarele și mai nainte de lună, în neam și în neam.
6. Pogori-Să-va ca ploaia pre lână și ca picăturile ce pică pre pământ.
7. Răsări-va în zilele Lui dreptatea și prisosirea păcii până ce să va lua luna.
8. Și va stăpâni de la mare până la mare și de la râu până la marginile pământului.
9. Înaintea Lui vor cădea Ethiopiiții și nepriiatinii lui vor linge pământul.
10. Împărații Tharsisului și ostroavele daruri vor aduce; împărații aravilor și Sava daruri vor aduce.
11. Și să vor închina Lui toți împărații pământului, toate neamurile vor sluji Lui.
12. Că va izbăvi pre cel sărac de la cel putearnic și pre cel sărac căruia nu iaste ajutoriu.
13. Ierta-va săracului și mișelului și sufletele săracilor va mântui.
14. Din camete și nedreptate va răscumpăra sufletele lor și cinstit numele Lui înaintea lor.
15. Și va grăi și I să va da din aurul Aravii și să vor închina dintr-Însul pururea; toată zioa bine-l vor cuvânta.
- 109v 16. Și va fi ție pre pământ preste vârfurile munților. Înălța-să-va mai presus de Li | van rodul Lui și vor înfluri din cetate ca iarba pământului.
17. Fie numele Lui binecuvântat în veaci; mai nainte de soare rămâne numele Lui.
Și să vor blagoslovi într-Însul toate sămințiile pământului și toate neamurile Îl vor mări.
18. Bine e cuvântat Domnul, Dumnezeul lui Israil, Carele au făcut minuni sân gur.
19. Și bine e cuvântat numele mării Lui în veac și să va umplea de mărirea Lui tot pământul. Fie, fie!

20. Scăzut-au laudele lui David, fiul lui Iese

1 salmul lui Asaf 72

2. Cât e de bun Dumnezeul lui Israil celor drepti cu inima!
3. Iară mie puțin nu mi s-au clătuit picioarele, puțin nu s-au vărsat pașii miei.
4. Că am răvnit asupra celor fără leage, pacea păcătoșilor văzând,
Că nu iaste privire morții lor și întărire în rana lor.
5. Întru osteneala oamenilor nu sânt și cu oamenii nu vor lua bătăi.

6. Pentru aceea i-au cuprins mândria, acoperitu-s-au cu nedreptatea și cu păgânătatea sa.
 7. Leșit-au ca din său nedreptatea lor, trecut-au întru dragostea inimii.
 8. Gândit-au și au grăit vicleșug, ne| | dreptate spre înălțime au grăit. 110r
 9. Pus-au spre ceriu gura sa și limba lor au trecut pre pământ.
 10. Pentru aceea să va întoarce norodul meu aici și zile pline să vor afla întru dânșii.
 11. Și au zis: „Cum ști Dumnezeu și de iaste cunoștință întru Cel Înalt?
 12. Iată, aceștia păcătoșii și carii prisosesc, în veac au cuprins bogății”.
 13. Și am zis: „Așa dară, fără pricină am îndreptat inima mea și am spălat între cei nevinovați mânilor mele.
 14. Și am fost bătut toată zioa și muștrarea mea în dimineți”.
 15. De ziceam: „Povesti-voiu așa: «Iată, neamul fiilor tăi l-am lepădat».
 16. Socoteam să cunosc aceasta; osteneală iaste înaintea mea,
 17. Până voiu intra în sfințitoriu lui Dumnezeu și voiu înțaleage întru ceale de apoi ale lor.
 18. Însă pentru vicleșuguri le-ai pus; oborātu-i-ai când să înălța;
 19. Cum s-au făcut spre pustiire!; îndată și au scăzut; perit-au pentru fărăleagea sa.
 20. Ca visul celor ce să scoală, Doamne, în cetatea Ta chipul lor de nimică îl vei face. |
 21. Că s-au aprins inima mea și rărunchii miei s-au schimbat. 110v
 22. Și eu la nimica sânt adus și n-am cunoscut,
 23. Ca un dobitoc m-am făcut la tine. Și eu pururea cu Tine.
 24. Ținut-ai mâna dreaptii mele și întru vrearea Ta m-ai povățuit și cu mărire m-ai priimit.
 25. Că ce-m iaste mie în ceriu? Și de la Tine ce am voit pre pământ?
 26. Scăzut-au trupul meu și inima mea, Dumnezeul inimii mele și partea mea, Dumnezeule, în veac.
 27. Că iată, cei ce să depertează de la Tine vor peri; pierdut-ai pre toți carii curvesc de la Tine.
 28. Iară mie a mă lipi de Dumnezeu bine iaste; a pune întru Domnul Dumnezeu nădejdea mea, să vestesc toate laudele Tale în porțile feții Sionului.

1. Înțelegerii lui Asaf 73

Pentru ce, Dumnezeule, ne-ai lepădat până în sfârșit? Mâniatu-s-au iuțimea Ta preste oile pășunii Tale?

2. Adu-Ți aminte de adunarea Ta carea ai stăpânit din-ceput.
 Răscumpărat-ai toiagul moștenirii Tale, muntele Sionului în care ai lăcuit într-însul.
 3. Rădică mânilor Tale preste mândria lor | | întru sfârșit; câte au viclenit nepriiatinul 111r
 întru cel sfânt.
 4. Și s-au fălit cei ce Te urăsc în mijlocul praznicului Tău.
 Pus-au seamnele sale, seamne
 5. Și n-au cunoscut, ca întru ieșire mai presus. Ca într-o pădure de leamne, cu săcuri
 6. Au tăiat ușile ei întru aceastași, cu săcure și cu bardă o au surpat.
 *4 Împăr. 25, 9. 7. *Ars-au cu foc sfințitoriu Tău, în pământ au spurcat lăcașul numelui Tău.
 8. Zis-au întru inima sa, rudeniia lor împreună: „Să facem a înceta toate zilele lui Dumnezeu ceale de sărbătoare de pre pământ”.
 9. Seamnele noastre nu le-am văzut, nu ieste încă proroc și pre noi nu ne va mai cunoaște.
 10. Până când, Dumnezeule, va ocări nepriiatinul? Întărâtă protivnicul numele Tău întru sfârșit?
 11. Pentru ce întorci mâna Ta și dreapta Ta din mijlocul sânului Tău întru sfârșit?
 *Luc. 1, 68. 12. *Iară Dumnezeu, împăratul nostru, mai nainte de veaci, au făcut mântuire în mijlocul pământului.
 13. Tu ai întărit întru puterea Ta marea; zdrobit-ai capetele bălaurilor în ape.
 14. Tu ai sfârmat capetele bălaurului, datu-l-ai mâncare noroadelor arapilor.
 15. Tu ai rupt izvoarele și răpejunile, Tu ai săcat râurile Ethanului.
 16. A Ta iaste zioa și a Ta iaste noaptea; | Tu ai săvârșit zorile și soarele. 111v
 17. Tu ai făcut toate marginile pământului; vara și primăvara Tu le-ai zidit.
 18. Adu-Ți aminte de aceasta: nepriiatinul au ocărât pre Domnul și norodul cel fără minte au întărâtat numele Tău.
 19. Să nu dai fiarălor sufletele ce să mărturisesc Ție și sufletele săracilor Tăi să nu le uiț întru sfârșit.
 20. Caută spre așezământul Tău, că s-au umplut cei întunecați ai pământului de casele fărădelegilor.

PSALMII 73, 74, 75 ȘI 76 CARTEA PSALMILOR

21. Să nu să întoarcă rușinat cel smerit; săracul și mișelul vor lăuda numele Tău.
22. Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pricina Ta! Adu-ți aminte de ocărăle Tale celor ce de cătră cel nepriceput sânt toată zioa.
23. Nu uita glasul nepriiatinilor Tăi; mândria celor ce Te urăsc s-au înălțat pururea.

1. ntru sfârșit, să nu strâci! Psalmul cântării lui Asaf 74

2. Mărturisi-ne-vom Ție, Dmnezeule, mărturisi-ne-vom și vom chema numele Tău.
- Povesti-vom minunile tale.
3. „Când voiu lua vreamă, Eu dreptățile voiu judeca.
 4. Topitu-s-au pământul și toți carii lăcuiesc într-însul. Eu am întărit stâlpii lui”.
 5. Zis-am celor fără leage: „Nu faceți fărăleage!” Și celor ce grăiesc: „Nu vă înălțareț cornul! ||
- 112r 6. Nu vă rădicați spre înălțime cornul vostru, nu grăireți împotriva lui Dumnezeu nedreptate!”
7. Că nici de la răsărit, nid de la apus, nici de la munții pustii,
 8. Că Dumnezeu judecătoriu iaste;
- Pre acesta smereaște și pre acesta înalță.
9. Că păharul e în mâna Domnului, cu vin neamestecat, plin de amestecătură. Și au plecat din ceasta în ceasta, însă drojdiile lui nu s-au deșertat; bea-vor toți păcă toșii pământului.
 10. Iară eu voiu vesti în veac, cânta-voiu Dumnezeului lui Iacov.
 11. Și toate coarnele păcătoșilor voiu zdrobi și să vor înalța coarnele dreptului.

1. ntru sfârșit, întru cântări. Psalmul lui Asaf. Cântarea asupra asirianilor 75

2. Cunoscute e în Iudeia Dumnezeu, în Israil mare e numele Lui.
 3. Și s-au făcut în pace locul Lui și lăcașul Lui în Sion.
 4. Acolo au zdrobit țăriile arcelor, pavăza, sabia și războiul.
 5. Luminând Tu minunat din munții cei veacinici.
 6. Turburatu-s-au toți cei nepricepuți cu inima, dormit-au somnul său și nimica au aflat toți bărbații bogății în mânilor sale.
 7. De certarea Ta, Dumnezeul lui Iacov, adormit-au cei ce încălecase pre cai.
 8. Tu înfricoșat ești și cine va sta împotriva Ție? De atunci e mâniia Ta. |
- 112v 9. Din ceriu auzită ai făcut judecata Ta. Pământul s-au cutremurat și s-au alinat,
10. Când s-ar scula la judecată Dumnezeu să mântuiască pre toț blânzii pământului.
 11. Că gândirea omului să va mărturisi Ție și rămășițele gândului zi de praznic va face Ție.
 12. Făgăduiți și răsplățiți Domnului, Dumnezeului vostru, toți carii împrejurul Lui aduceți daruri
- Celui înfricoșat
13. Și Celui ce ia duhul căpeteniilor, Celui groaznic la împărății pământului.

1. ntru sfârșit, pentru Idithum. Psalmul lui Asaf 76.

2. Cu glasul meu cătră Domnul am străgat, cu glasul meu cătră Dumnezeu și mi-au luat aminte.
 3. În zioa năcazului meu, pre Dumnezeu am căutat, cu mânilor mele noaptea împotriva Lui, și nu m-am amăgit.
- Lepădat-au a să mângăia sufletul meu.
4. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu și m-am desfătat și m-am sânguit și au slăbit duhul meu.
 5. Apucat-au înainte strâjii ochii miei, turburatu-m-am și n-am grăit.
 6. Gândit-am la zilele ceale de demult și anii cei veacinici în minte am avut.
 7. Și cugetam noaptea cu inima mea și mă tânguiam și să măhnea duhul meu. ||
- 113r 8. Au doară în veac va lepăda Dumnezeu, au nu va adaoge a mai binevoi încă?
9. Au întru sfârșit mila Sa o va tăia din neam în neam?
 10. Au va uita a Să milostivi Dumnezeu sau va țânea întru mâniia Sa milele Sale?
 11. Și am zis: „Acum am început; aceasta e schimbarea dreapte Celui Preaînalt”.
 12. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că-m voiu aduce aminte din-ceput de milele Tale.
 13. Și voiu cugeta întru toate lucrurile Tale și întru meșteșugirile Tale mă voiu deprinde.

14. Dumnezeu, întru cel sfânt calea Ta; cine e Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru?
 15. Tu ești Dumnezeu carele faci minuni. Cunoscută ai făcut întru noroade putearea Ta.
 16. Răscumpărat-ai în brațul Tău norodul Tău, fiii lui Iacov și a lui Iosif.
 17. Văzutu-Te-au apele, Dumnezeu, văzutu-Te-au apele și s-au temut, turburatu-s-au adâncurile,
 18. Mulțimea sunetului apelor. Glas au dat norii, că săgețile Tale trec.
 19. Glasul tunetului Tău în roată.
 Luminat-au fulgerele Tale lumea, clătitu-s-au și s-au cutremurat pământul.
 20. În mare calea Ta și cărările Tale în ape multe și urmele tale nu să vor cunoaște.
 21. *Povățuit-ai ca oile norodul Tău, în mâna lui Moisi și a lui Aaron. |

*Ieșir. 14, 29.

1. nțăleagerii lui Asaf 77

Luați aminte, norodul mieu, leagea mea; plecați urechiia voastră spre graiurile gurii mele.

113v

2. Deșchide-voiu în pilde gura mea; grăi-voiu vorbele ceale din început,
 3. Câte am auzit și le-am cunoscut și părinții noștri ne-au povestit.
 4. Nu s-au tăinuit de la fiii lor întru alt neam, vestind laudele Domnului și puterile Lui și numele care ai făcut.
 5. Și au deșteptat mărturii întru Iacov și leage au pus în Israil.
 Câte au poruncit părinților noștri cunoscute a le face fiilor săi,
 6. Să cunoască alt neam,
 Fiii carii să vor naște și să vor scula și vor spune fiilor săi,
 7. Să puie întru Dumnezeu nădejdea sa și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu și poruncile Lui să le caute.

8. Să nu fie ca părinții lor, rudă întoartă și amârătoare, rudă carea nu ș-au îndreptat inima și nu s-au încredințat cu Dumnezeu duhul ei.

9. Fiii lui Efreem încordând și slobozând arcul, întorsu-s-au în zi de războiu.

10. N-au păzit așezământul lui Dumnezeu și în leagea Lui n-au vrut a umbla. ||

11. Și au uitat facerile Lui de bine și minunile Lui care le-au arătat.

114r

12. Înaintea părinților lor au făcut minuni, în pământul Eghiptului, în câmpul Taneos.

*Ieșir. 14, 22.

13. *Desfăcut-au marea și i-au trecut și au pus apele ca un foale.

14. Și i-au povățuit cu nor zioa, și toată noaptea cu lumină de foc.

*Ieșir. 17, 6.

15. *Desfăcut-au piatra în pustie și i-au adăpat ca întru adânc mult;

Psalm. 104, 41.

16. Și au scos apă din piatră și au pogorât ca râurile apele.

17. Și au adaos încă a păcătui Lui, spre mâniia a întărata pre Cel Preaînalt în cea fără apă.

18. Și au ispitit pre Dumnezeu întru inimile sale, să ceară bucate sufletelor sale.

19. Și rău au grăit de Dumnezeu și au zis: „Au doară va putea Dumnezeu a găti masă în pustie?”

20. Că au lovit piatra și au curs ape și răpegiunile s-au vărsat. Au doară și pâine poate a da sau a găti masă norodului Său?”

*Numer. 12, 1.

21. *Pentru aceea au auzit Domnul și au mai răbdat și foc s-au aprins în Iacov și mânie s-au suit preste Israil,

22. Că n-au crezut în Dumnezeu, nici au nădăduit spre mântuirea lui. |

23. Și au poruncit norilor deasupra și ușile ceriului au deșchis.

114v

*Ieșir. 16, 4.

24. *Și le-au pluat mană spre mâncare și pâine cerească le-au dat.

*Numer. 11, 7.

25. *Pâinea îngerilor au mâncat omul, bucate le-au trimis în prisosire.

Ioan 6, 31.

26. *Trecut-au austrul din ceriu și au adus în putearea sa vântul de la Africa.

1 Corith. 10, 3.

27. Și au ploat preste ei ca pulberea cărnurile și ca nășipul mării paseri zburătoare.

*Numer. 11, 31.

28. Și au căzut în mijlocul taberilor lor, împrejurul corturilor lor.

29. Și au mâncat și s-au săturat foarte și pofta lor le-au dat lor;

30. Nu s-au lipsit de pofta sa.

*Numer. 11, 33.

*Încă bucatele lor era în gura lor,

31. Și mâniia lui Dumnezeu s-au suit preste dânșii și au ucis pre cei grași ai lor, și pre cei aleși ai lui Israil i-au împiedecat.

32. Întru toate aceastea au mai păcătuit și n-au crezut minunile Lui.

33. Și au scăzut întru deșertăciune zilele lor și anii lor cu degrabă.

34. Când îi ucidea, Îl căuta și să întorcea și mâneca la El.

35. Și ș-au adus aminte că Dumnezeu ajutoriul lor iaste și Dumnezeul cel înalt răscumpărătoriu lor iaste. ||

- 115r 36. Și L-au iubit în gura sa și cu limba sa l-au mințit,
 37. Iară inima lor nu era dreaptă cu Dânsul, nici au fost credincioși în așezământul Lui.
 38. Iară El iaste îndurat și Să va milostivi spre păcatele lor și nu-i va pierde. Și au prisosit a-Ș întoarce mâniia și n-au aprins toată mâniia Sa.
 39. Și Ș-au adus aminte că trup sânt, duh ce treace și nu să întoarce.
 40. De câte ori L-au amărât în pustie, spre mânie L-au întărâtat în cea fără apă?
 41. Și s-au întors și au ispitit pre Dumnezeu și pre sfântul lui Israil L-au întărâtat.
 42. Nu ș-au adus aminte de mâna Lui în zioa în carea i-au răscumpărat din mâna celui ce-i năcăjea,
 43. Pre cât au pus în Eghiptet seamnele Sale și minunile Sale în câmpul Taneos.
 44. *Și au întors în sânge râurile lor și fântânile lor, să nu bea. *Ieșir. 7, 20.
 45. *Trimis-au asupra lor muscă cânească și i-au mâncat, și broască și i-au pierdut; *Ieșir. 8, 16, 24.
 46. Și au dat pălăciunii rodurile lor și ostenealele lor, lăcustelor; Ieșir. 10, 15.
 47. *Și au ucis cu grindine viile lor, și duzii lor cu brumă; *Ieșir. 9, 25.
- 115v 48. Și au dat grindinii dobitoacele lor | și moștenirea lor, focului;
 49. Trimis-au preste ei mâniia urii Sale și iuțime și mânie și năcaz, trimiteri prin îngerii răi;
 50. Cale au făcut cărării mâinii Sale, n-au cruțat de moarte sufletele lor, și dobitoacele lor în moarte le-au închis.
 51. *Și au lovit tot întâiul născut în pământul Eghiptului, pârga a toate ostenealele lor în lăcașurile lui Ham. *Ieșir. 12, 29.
 52. Și au rădicat ca oile norodul Său și i-au dus ca o turmă în pustie
 53. Și i-au povățuit în nădeajde și nu s-au temut; *și nepriiatinii lor i-au acoperit marea. *Ieșir. 14, 27.
 54. Și i-au băgat în muntele sfințeniei Sale, în muntele care l-au câștigat dreapta Lui.
 Și au lepădat de la fața lor neamuri *și cu soarte le-au împărțit pământul cu fune de împărțire; *Iosue 13, 7.
 55. Și a lăcu au făcut în corturile lor neamurile lui Israil.
 56. Și au ispitit și au întărâtat pre Dumnezeul cel înalt și mărturiile Lui nu le-au păzit.
 57. Și s-au întors și n-au ținut legătura ca și părinții lor, întorsu-s-au întru arcu strâmb.
 58. Spre mânie L-au întărâtat în dealurile Sale și întru ceale cioplite ale Sale spre pizmuire L-au chemat.
- 116r 59. Auzit-au Dumnezeu și au urgisit și la nimica foarte au strâns pre Israil
 60. *Și au lepădat cortul Silomului, cor | tul său unde au lăcuit între oameni. *1 Împăr. 4, 4.
 61. Și au dat spe robie vârtutea lor și frumsețea lor în mânilor nepriiatinului. Ierem. 7, 12.
 62. Și au închis în sabie norodul său și moștenirea sa o au urât.
 63. Tinerii lor i-au mâncat focul și fecioarele lor nu s-au jelit.
 64. Preoții lor de sabie au căzut și văduvele lor nu să plângea.
 65. Și S-au deșteptat ca cel ce doarme Domnul, ca un putearnic amețit de vin.
 66. Și au lovit nepriiatinii săi dinnapoi, ocară veacinică le-au dat.
 67. Și au lepădat cortul lui Iosif și neamul lui Efrem n-au ales,
 68. Ci au ales neamul Iudii, muntele Sionului care l-au iubit.
 69. Și au zidit ca unicornul sfințeniea Sa pre pământ, carea o au întemeiat în veaci.
 70. Și au ales pre David sluga Sa și l-au luat de la turmele oilor, de după ceale fătătoare l-au luat,
 71. A paște pre Iacov, sluga Sa, și pre Israil, moștenirea Sa.
 72. Și i-au păscut întru nevinovăția inimii sale și întru înțelegerile mânilor sale i-au povățuit.

- 116v **1** **salmul lui Asaf 78**
 Dumnezeule, venit-au neamurile în moștenirea Ta, | spurcat-au sfântă bisearica Ta, pus-au Ierusalimul ca o păzitoare de poame.
 2. Pus-au stârvurile slugilor Tale mâncarea paserilor ceriului, cărnurile sfinților Tăi, fiarălor pământului.
 3. Vărsat-au sângele lor ca apa împregiurul Ierusalimului și nu era cine să-i îngroape.
 4. Făcutu-ne-am ocară vecinilor noștri, batjocură și răs celor dinprejurul nostru.
 5. Până când, Doamne, Te vei mâniia? Întru sfârșit? Aprinde-să-va ca focul râvna Ta?
 6. *Varsă mâniia Ta preste neamurile care nu Te cunosc și preste împărățiile care numele Tău nu l-au chemat; *Ieremie 10, 25.
 7. Că au mâncat pre Iacov și locul lui l-au pustiit.
 8. *Să nu pomenești fărădelegile noastre ceale de demult, degrabă să ne întâmpine în durările Tale, că am sărăcit foarte. *Isaie 64, 9.

9. Ajută-ne, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și pentru mărirea numelui Tău, Doamne, izbăvește-ne și curățește păcatele noastre pentru numele Tău,

10. Ca nu cumva să zică în neamuri: „Unde iaste Dumnezeul lor?” Și să se cunoască în neamuri, înaintea ochilor noștri

Izbânda sângelui slujilor tale celui vărsat.

11. Între înaintea Ta suspinul celor ferecați; după mărirea brațului tău stăpânește fiii celor omorâți. ||

12. Și răsplătește vecinilor noștri de șapte ori în sânul lor ocară lor cu carea Te-au 117r
probozit, Doamne.

13. Iară noi, norodul Tău și oile pășunii Tale, ne vom mărturisi Ție în veac,

În neam și în neam vom vesti lauda Ta.

1. ntru sfârșit, pentru cei ce să vor schimba. Mărturia lui Asaf. Psalmul 79

2. Că ce paști pre Israil, ia aminte! Cel ce povățuiești ca pre o oaie pre Iosif, Cel ce șezi pre hieruvimi, arată-Te!

3. Înaintea lui Efreem, Veniamin și Manasse,

Deștaptă puterea Ta și vino să ne mântuiești!

4. Dumnezeu, întoarce-ne și arată fața Ta și ne vom mântui.

5. Doamne, Dumnezeul puterilor, până când Te vei mâniia spre ruga robilor Tăi?

6. Hrăni-ne-vei cu pâine de lacrimi și beutură ne vei da în lacrimi cu măsură.

7. Pusu-ne-ai spre prigonire vecinilor noștri și nepriiatinii noștri ne-au bajocorit.

8. Dumnezeul puterilor, întoarce-ne și arată fața Ta și ne vom mântui.

9. Viia din Eghipt o ai mutat, gonit-ai neamurile și o ai sădit.

10. Povățuitoriu călii ai fost înaintea ei, sădit-ai rădăcinile ei și ai împlut pământul.

11. Acoperit-au munții umbra ei și mlădițele ei, pre chedrii lui Dumnezeu.

12. Întins-au vițele sale până la mare și până la râu odrazlele ei. |

13. Pentru ce ai străcat gardul ei și o culeg toți carii trec pre cale? 117v

14. Surpatu-o-au vierul din pădure și cel usăbit sălbatec o au păscut.

15. Dumnezeul puterilor, întoarce-Te și caută din ceriu și vezi și cercetează viia aceasta,

16. Și o fă desăvârșit, carea o au sădit dreapta Ta, și preste fiul omului care l-ai întărit Ție.

17. Arsă cu foc și săpată; de cătră certarea feții Tale vor peri.

18. Fie mâna Ta preste bărbatul dreptii Tale și preste fiul omenesc care l-ai întărit Ție.

19. Și nu ne depărtăm de la Tine, viia-ne-vei și numele Tău vom chema.

20. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne și arată fața Ta și ne vom mântui.

Întru sfârșit

1. ntru teascuri, psalmul lui Asaf 80

2. Bucurați-vă lui Dumnezeu, ajutoriului nostru, străgați Dumnezeului lui Iacov.

3. Luați psalm și dați tâmpână, în psaltire înfrământașată cu alăută.

4. Trâmbițați în lună noao cu trâmbiță, în zioa cea binevestită a sărbătorii voastre.

5. Că poruncă în Israil iaste și judecată Dumnezeului Iacov.

*Facer. 41, 29. 6. *Mărturie în Iosif l-au pus când ieșia din pământul Eghiptului; limba carea nu o știușă o au auzit. ||

7. Scos-au de supt sarcine spinarea lui, mânilor lui în cojniță au slujit: 118r

8. „Întru necaz M-ai chemat și te-am izbăvit, auzitu-te-am întru ascundere de vifor,

*Ieșir. 17, 5. *cercatu-te-am la Apa Prigonirii.

9. Ascultă, norodul Mieu, și te voiu mărturisi, Israile, de Mă vei asculta.

*Ieșir. 20, 3. 10. *Nu va fi întru tine Dumnezeu nou, nici te vei închina dumnezeului strein.

11. Că Eu sânt Domnul, Dumnezeul tău, care te-am scos din pământul Eghiptului. Lărgeaște-ț gura și o voiu umplea.

12. Și n-au ascultat norodul Mieu glasul Mieu și Israil nu s-au uitat la Mine.

*Fapt. 14, 15. 13. *Și i-am slobozit după poftetele inimii lor; duce-să-vor întru meșteșugurile sale.

*Varoh. 3, 13. 14. *De M-ar fi auzit norodul Mieu, Israil în căile Meale de ar fi umblat,

15. Întru nimica doară aș fi smerit nepriiatinii lor, și preste cei ce-i năcăjesc aș fi trimis mâna Mea”.

16. Nepriiatinii Domnului l-au mințit Lui și va fi vreama lor în veaci.

17. Și i-au hrănit din grăsimea grâului și din piată cu miere i-au săturat.

PSALMII 81, 82, 83 ȘI 84 CARTEA PSALMILOR

1 salmul lui Asaf 81

- 118v Dumnezeu au stănut întru adunarea dumnezeilor, iară în mijloc pre dumnezei judecă.
2. Până când judecați nedreptate și feațele păcătoșilor luați?
 3. Judecați mișelului și săracului, pre | cel smerit și săracul îndreptați.
 4. *Scoateți săracul și mișelul, din mâna păcătosului îl izbăviți. *Pilde 24, 11.
 5. N-au cunoscut, nici au înțales, întru întunecare umblă; clăti-să-vor toate temeliile pământului.
 6. *Eu am zis: „Dumnezei sântei și fiii Celui Înalt toți”. *Ioan 10, 34.
 7. Iară voi ca oameni muriți și ca unul din căpeteniile cădeți.
 8. Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că tu vei moșteni întru toate neamurile!

1 ântarea Psalmului lui Asaf 82

- 119r Dumnezeule, cine va fi aseamenea Ție? Nu tăcea, nici Te umblânzi, Dumnezeule!
3. Că, iată, nepriiatinii Tăi au sunat și cei ce Te urăsc au rădicat capul.
 4. Asupra norodului Tău au meșteșugit sfat și au cugetat asupra sfinților Tăi.
 5. Zis-au: „Veniți și să-i pierdem din neam și să nu să mai pomenească numele lui Israil!”
 6. Că au cugetat cu o inimă, împreună împotriva Ta așezământ au pus
 7. Corturile idumeilor și ismailiteanii, Moav și agareanii,
 8. Gheval și Ammon și Amalic, cei de alt neam cu cei ce lăcuiesc în Tir.
 9. Că și Asur au venit cu dâșii; făcutu-s-au spre ajutoriu fiilor lui Lot.
 10. Fă-le lor ca lui *Madiam și Sisarii, ca lui **Iavim în răpegiunea Chison. *Judec. 7, 22.
 11. Perit-au în Endor, făcutu-s-au ca gunoiul pământului. | | **Jud. 4, 15.
 - 119r 12. *Pune căpeteniile lor ca pre Oriv și Ziv și **Zevee și Salmana, toate căpeteniile lor, *Jud. 4, 24.
 13. Carii au zis: „Cu moștenire să stăpânim jârtvelnicul lui Dumnezeu”. Jud. 7, 25.
 14. Dumnezeul Mieui, pune-i ca roata și ca păiușul înaintea feații vântului, Jud. 8, 21.
 15. Ca focul care arde pădurea și ca vâpaia care arde munții,
 16. Așa îi vei goni întru viforul Tău și întru mâniia Ta îi vii turbura.
 17. Umple fața lor de ocară și vor căuta numele tău, Doamne.
 18. Rușineze-se și să să turbure în veacul veacului și să se rușineaze și să piară.
 19. Și să cunoască că numele-Ți iaste Domnul, Tu sângur Preaînalt preste tot pământul.

Întru sfârșit

1 entru teascurile fiilor lui Core. Psalmul 83.

- 119v Cătu-s de iubite lăcașurile Tale, Doamne al puterilor!
3. Dorește și să sfârșaste sufletul meu spre curțile Domnului. Inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu.
 4. Că paserea ș-au aflat casă și turturea cuib eiși, unde va pune puii săi, Oltarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu!
 5. Fericți carii lăcuiesc în casa Ta, Doamne, în veacii veacilor te vor lăuda. |
 - 119v 6. Fericit bărbatul a căruia iaste ajutoriu de la Tine; suișuri în inima sa au pus,
 7. În valea lacrimilor, în locul care au pus;
 8. Că blagoslovenie va da cel ce pune leage. Mearge-vor din putere în putere, vedea-să-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion.
 9. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea, în urechi bagă, Dumnezeul lui Iacov!
 10. Scutitoriu nostru, vezi, Dumnezeule, și caută în fața unsului Tău!
 11. Că mai bună e o zi în curțile Tale preste mii; Ales-am a fi lepădat în casa Dumnezeului meu, mai vârtos decât a lăcui în lăcașurile păcătoșilor.
 12. Că mila și adevărul iubeaște Dumnezeu, daru și mărire va da Domnul;
 13. Nu va lipsi de bunătați pre cei ce umblă întru nevinovăție. Doamne al puterilor, fericit omul care nădărdueaște întru Tine!

1 ntru sfârșit, fiilor lui Core. Psalmul 84.

2. Blagoslovit-ai, Doamne, pământul Tău, întors-ai robimea lui Iacov.
3. Lăsat-ai fărădeleagea norodului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor.
4. Potolit-ai toată mâniia Ta, întorsu-Te-ai de cătră mâniia iușimii Tale.
5. Întoarce-ne pre noi, Dumnezeul mântuirii noastre, și întoarce mâniia Ta de la noi.

CARTEA PSALMILOR PSALMII 84, 85, 86 ȘI 87

6. Au doară în veac Te vei mâniia spre noi sau vei întinde mânia Ta din neam în neam? ||
7. Dumnezeule, Tu, întorcându-Te, ne vei învia și norodul Tău să va veseli întru Tine. 120r
8. Arată noao, Doamne, mila Ta și mântuirea Ta o dă noao!
9. Auzi-voiu ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu, că va grăi pace spre norodul Său
Și preste sfinții Săi și preste cei ce să întorc la inimă.
10. Însă aproape e de cei ce să tem de El mântuirea Lui; să lăcuiască mărirea Împăratului
în pământul nostru.
11. Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat;
12. Adevărul din pământ au răsărit și dreptatea din ceriu au privit.
13. Că Domnul va da bunătate și pământul nostru va da roada sa.
14. Dreptatea înaintea Lui va merge și va pune în cale pașii Săi.

Rugăciunea lui David 85

1. **leacă, Doamne, ureachea Ta și mă auzi, că lipsit și sărac sânt eu.**
2. Păzește sufletul meu că sfânt sânt; mântuiește pre robul Tău, Dumnezeul
mieu, pre cel ce nădăjduiește spre Tine.
3. Miluiește-mă, Doamne, că cătră Tine am strâgat toată zioa.
4. Veselește sufletul robului Tău, că cătră Tine, Doamne, mi-am rădicat sufletul.
*Ioil 2, 13. 5. *Că Tu, Doamne, bun și blând și mult milostiv tuturor celor ce Te chiamă. 120v
6. Ia în urechi, Doamne, rugăciunea mea și ia a| minte glasul cearerii meale.
7. În zioa năcazului meu am strâgat cătră Tine, că m-ai auzit.
8. Nu iaste aseaminea Ție întru dumnezei, Doamne, și nu iaste după faptele Tale.
9. Toate neamurile care ai făcut vor veni și să vor închina înaintea ta, Doamne, și vor
slăvi numele Tău,
10. Că mare ești Tu și Cel ce faci minuni, Tu ești Dumnezeu sângur.
11. Povățuiește-mă, Doamne, în calea Ta și voi merge întru adevărul Tău; veselească-să
inima mea, să se teamă de numele Tău.
12. Mărturisi-mă-voiu Ție, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea și voi slăvi
numele Tău în veac.
13. Că mila Ta mare e spre mine și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.
14. Dumnezeule, călcătorii de leage s-au sculat asupra mea și adunarea celor putearnici
au căutat sufletul meu și nu Te-au pus înaintea sa.
15. Și Tu, Doamne, Dumnezeule îndurat și milostiv, răbdătoriu și mult milostiv, și adevărat,
16. Caută spre mine și mă miluiește, dă împărăția Ta slugii Tale și mântuiește fiul
slujnicii Tale.
17. Fă cu mine sâmn spre bine, să vază cei ce mă urăsc și să să rușineaze, că Tu, Doamne,
mi-ai ajutat și m-ai mângăiat.

1. **iiilor Coreia, psalmul cântării 86**
Temeliile Lui în munții cei sfinți. ||
2. lubeaște Domnul porțile Sionului preste toate sălașele lui Iacov. 121r
3. Preaslăvite s-au zis de tine, cetatea lui Dumnezeu.
4. Aduce-m-voiu aminte de Raav și de Vavilon, de cei ce mă cunosc.
Iată, cei de alt neam și Tirul și norodul ethiopleanilor, aceștia au fost acolo.
5. Au doară Sionul va zice: „Omul” și „Om s-au născut într-însul” și „Însuși Cel Preaînalt
l-au întemeiat”.
6. Domnul va povesti în scripturile noroadelor și a căpeteniilor acestor ce au fost într-însul.
7. Precum al celor ce să veselesc, tuturor lăcașul iaste întru Tine.

Cântarea Psalmului

1. **iiilor Coreia, întru sfârșit. Pentru Maeleth, spre răspundere înțelesului
Eman Eszraeliteanului, 87**
2. Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, zioa am strâgat și noaptea înaintea Ta.
3. Între înaintea Ta rugăciunea mea, pleacă ureachiia Ta spre ruga mea!
4. Că s-au umplut de reale sufletul meu și viața mea de iad s-au apropiat.
5. Socotit am fost cu cei ce să pogoară în groapă, făcutu-m-am ca un om fără ajutoriu,
6. Între cei morți slobod,

121v Ca cei răniți ce dorm în mormânturi, de carii nu Ț-ai mai aduce aminte, și ei de la mâna |
Ta s-au lepădat.

7. Pusu-m-au în groapa cea mai dedesupt, întru ceale întunecoase și în umbra morții.

8. Asupra mea s-au întărit iuțimea Ta și toate valurile Tale le-ai adus asupra mea.

9. Depărtat-ai cunoscuții miei de la mine, pusu-m-au urăciune loruși; dat am fost și nu ieșiam;

10. Ochii miei au slăbit de lipsă.

Străgat-am cătră Tine, Doamne, toată zioa, întins-am cătră Tine mânilor mele.

11. Au doară morților vei face minuni sau doftorii să vor scula și să vor mărturisi Ție?

12. Au doară va povesti cineva în mormânt mila Ta și adevărul tău întru pierzare?

13. Au doară să vor cunoaște întru întunecarea minunilor Tale și dreptatea Ta în pământul uitării?

14. Și eu cătră Tine, Doamne, am străgat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

15. Pentru ce, Doamne, lepezi rugăciunea mea, întorci fața Ta de la mine?

16. Sărac sânt eu și întru osteneale din tinerețele mele, iară înălțat fiind, m-am smerit și m-am turburat.

17. Preste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșerile Tale m-au turburat,

18. Încungiuratu-m-au ca apa toată zioa, cuprinsu-m-au împreună. ||

122r 19. Depărtat-ai de la mine prietinel și vecinul și pre cunoscuții miei din ticăloșie.

1. înțelegerii Etham Ezdraeliteanului, 88

2. Mielele Domnului în veac voi cânta,

În neam și în neam voi vesti adevărul Tău în gura mea.

3. Că ai zis: „În veac mila să va zidi, în ceriuri găti-să-va adevărul Tău într-înșii.

4. Pus-am așezământ aleșilor Mie, *juratu -M-am lui David, slugii Meale:

*2Împăr. 7, 12.

5. «Până în veac voiu găti sâmbânța ta și voiu zidi în neam și în neam scaunul tău».

6. Mărturisi-vor ceriurile minunilor Tale, Doamne, că adevărul Tău în adunarea sfinților.

7. Că cine în nori să va întogmi cu Domnul? Aseamenea va fi lui Dumnezeu întru fiii lui Dumnezeu?

8. Dumnezeu, Cel ce să slăveaște în sfatul sfinților, mare și înfricoșat preste toți cei ce sânt împrejurul Lui.

9. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine e aseamenea Ție? Puternic ești, Doamne, și adevărul Tău împregiurul Tău.

10. Tu stăpânești puterea mării, iară pornirea valurilor ei Tu o potolești.

11. Tu ai smerit ca pre un rănit pre cel mândru, întru brațul puterii Tale ai răsipit neprietinii Tăi.

122v 12. *Ale Tale sânt ceriurile și al Tău e pământul, lumea și plinirea ei Tu o ai întemeiat, | *Facer. 1, 1.

13. Miazănoaptea și marea Tu ai zidit, Thavorul și Ermonul în numele Tău să vor bucura.

14. Brațul Tău cu putere,

Întărească-să mâna Ta și să să înalțe dreapta Ta.

15. Dreptatea și judecata e gățirea scaunului Tău,

Mila și adevărul vor merge înaintea feații Tale.

16. Fericit e norodul care știe străgarea de bucurie; Doamne,

întru lumina feații Tale vor merge

17. Și întru numele Tău să vor bucura toată zioa și întru dreptatea Ta să vor înălța.

18. Că lauda puterii lor Tu ești și întru bună-vrearea Ta să va înălța cornul nostru.

19. Că a Domnului e sprijoneala noastră și a sfântului lui Israil, împăratului nostru.

20. Atunci ai grăit în vedenii sfinților Tăi și ai zis: „Pus-am ajutoriu în cel puternic și am înălțat pre cel ales din norodul Mieu;

21. *Aflat-am pre David, sluga Mea, cu untul-de-lemn cel sfânt al Mieu l-am uns,

*2 Împăr. 16, 1, 12.

22. Că mâna Mea va ajuta lui, și brațul Mieu îl va întări.

Fapt. 13, 21.

23. Nimică să va folosi neprietinul într-însul și fiul fărădelegii nu va adaoge a-i strica;

24. Și voiu tăia de la fața lui neprietinii lui și pre cei ce-l urăsc îi va întoarce spre fugă.

25. Și adevărul Mieu și mila Mea cu el și întru numele Mieu să va înălța cornul lui;

123r 26. Și voiu pune în mare mâna lui și în râuri || dreapta lui.

27. Acela Mă va chema: «Tatăl mieu ești Tu, Dumnezeul mieu și sprijonitoriul mântuirii mele!»

28. Și Eu întâiu născut l-oiu pune înalt preste împărății pământului.

29. În veac voi păzi lui mila Mea și așezământul meu credincios lui.
 30. Și voi pune în veacul veacului sămânța lui și tronul lui ca zilele ceriului.
 31. Iară, de vor lăsa fiii lui legea Mea și întru judecățile mele nu vor umbla,
 32. De vor spurca dreptățile Meale și poruncile Meale nu le vor păzi,
 33. Cerceta-voiu în vargă nedretățile lor și în bătai păcatele lor.
 34. Iară mila Mea nu o voi răsipi de la el, nici voi face rău întru adevărul meu,
 35. Nici voi spurca așezământul Meu și ceale ce ies din buzele Meale nu le voi face deșarte.
 36. Odată M-am jurat întru cel sfânt al meu de voi minți lui David;
 37. Sămânța lui în veac va rămânea
 *2 Împăr. 7, 16. 38. *Și tronul lui ca soarele înaintea mea și ca luna săvârșită în veac și martor în ceriu credincios”.
 39. Iară Tu ai lepădat și ai urgisit, zăbovit-ai pre unsul tău. | 123v
 40. Surpat-ai așezământul slugii Tale, spurcat-ai pre pământ jârtvelnicul lui.
 41. Străcat-ai toate gardurile lui, pus-ai tăria lui frică.
 42. Jefuitu-l-au toți cei ce trecea pre cale, făcutu-s-au ocară vecinilor săi.
 43. Înălțat-ai dreapta celor ce-l apăsa, veselit-ai pre toți neprietinii lui.
 44. Întors-ai ajutorul sabiilor lui și nu i-ai ajutat în războiu.
 45. Străcatu-l-ai din curățire și scaunul lui pre pământ l-ai surpat.
 46. Micșorat-ai zilele vremii lui, vărsat-ai preste el rușine.
 47. Până când, Doamne, Te întorci întru sfârșit? Aprinde-să-va ca focul mânia Ta?
 48. Adu-Ți aminte ce e starea mea; că au doară în deșert ai așezat pre toți fiii oamenilor?
 49. Cine iaste omul care va fi viu și să nu-ș vază moartea? Izbăvi-ș-va sufletul din mâna iadului?
 *2 Împăr. 7, 11. 50. Unde sânt milele Tale ceale de demult, Doamne, *precum Te-ai jurat lui David întru adevărul Tău?
 51. Adu-ți aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi (carea am ținut în sânul meu) a multe neamuri,
 52. Carea au ocărât neprietinii Tăi, Doamne, carea au ocărât schimbarea unsului Tău.
 53. Bine e cuvântat Domnul în veac! Fie! Fie!

1 ugăciunea lui Moisi, omului lui Dumnezeu, 89

- Doamne, scăpare Te-ai făcut noao din neam în neam.
 2 Mai nainte de ce s-au făcut munții au s-au zidit pământul și lumea, din veac și până în veac tu ești Dumnezeu. ||
 3. Să nu întorci omul întru smerenie și ai zis: „Întoarceți-vă, fiii oamenilor!” 124r
 4. Că o mie de ani înaintea ochilor Tăi ca zioa de ieri carea au trecut și straja în noapte.
 5. Care pentru nimica să au anii lor vor fi.
 6. Dimineața ca iarba treacă, dimineața înfloră și treacă, sara cază, învârtoșască-să și să să uște.
 7. Că am scăzut întru mâniia Ta și întru mâniia Ta ne-am turburat.
 8. Pus-ai nedreptățile noastre înaintea Ta, veacul nostru întru luminarea feații Tale.
 9. Că toate zilele noastre s-au împușinat și întru mâniia am scăzut. Anii noștri ca un painjin să vor socoti.
 *Ecli. 18, 8. 10. *Zilele anilor noștri întru dânșii șaptezeaci de ani,
 Iară întru puteri optzeaci de ani; și ce-i mai mult ai lor, osteneală și dureare.
 Că au venit blândeate și ne vom pedepsi.
 11. Cine știe puterea mâinii Tale și de frică mâniia Ta
 12. A o număra?
 Dreapta Ta așa cunoscută o fă, și pre cei învățați cu inima întru înțelepciune.
 13. Întoarce-Te, Doamne; până când? Și te umilește spre robii Tăi.
 14. Împlutu-ne-am demineața de mila Ta și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele noastre.
 15. Veselitu-ne-am pentru zilele întru care ne-ai smerit, în anii în carii am văzut reale. | 124v
 16. Caută spre robii Tăi și spre lucrurile Tale și îndreptează fiii lor.
 17. Și fie strălucirea Domnului, Dumnezeului nostru, preste noi, și lucrurile mânilor noastre îndreptează spre noi și lucrurile mânilor noastre îndreptează.

1 auda cântării David 90

- Cel ce lăcuiaște întru ajutorul Celui Preaînalt întru acoperământul Dumnezeului ceriului va petrece.
 2. Zice-va Domnului: „Sprijinitorul meu ești Tu și scăparea mea”; Dumnezeul meu, nădărdui-voiu spre Dânsul.

PSALMII 90, 91, 92 ȘI 93 CARTEA PSALMILOR

3. Că El m-au izbăvit din cursa vânătorilor și de cuvântul aspru.
4. Cu spatele Sale va umbri ție și supt aripile Lui vei nădăjdui,
5. Cu pavăză te va încungiura adevărul Lui. Nu te vei teame de frica de noaptea,
6. De săgeata ce zboară zioa, de lucrul ce umblă întru-ntunearec, de întâmplarea și de dracul de amiazăzi.
7. Cădea-vor despre laturea ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, iară la tine nu să va apropia.
8. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.
9. Că Tu ești, Doamne, nădejdea mea, pre Cel Preaînalt ai pus scăpare ție.
10. Nu să va apropia cătră tine răul și bătaia nu să va apropia de lăcașul tău.
- 125r 11. *Că îngerilor Săi au poruncit pentru tine || să te păzească în toate căile tale. *Math. 4, 6.
12. În mâni te vor purta, ca nu cumva să vatâmi de piatră piciorul tău; Luc. 4, 10.
13. Preste aspidă și vasilisc vei umbla și vei călca pre leu și pre bălaur.
14. „Că spre Mine au nădăjduit, izbăvi-l-voiu, acoperi-l-voiu, că au cunoscut numele Mieu.
15. Strâga-va cătră Mine și-l voiu auzi, cu dânsul sânt în năcazu; scoate-l-voiu și-l voiu mări.
16. Cu lungime de zile îl voiu umplea și voiu arăta lui mântuirea Mea”.

Psalmul cântării

1. n zioa sâmbetei, 91

2. Bine e a să mărturisi Domnului și a psălmui numelui Tău, Preaînalte!
 3. A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău noaptea,
 4. În zece strune în psăltire, cu cântare în alăută.
 5. Că m-ai desfătat, Doamne, întru făptura Ta și întru lucrurile mânilor Tale mă voiu bucura.
 6. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, foarte adânc s-au făcut gândurile Tale!
 7. Bărbatul neînțelept nu va cunoaște, și cel nebun nu va înțaleage aceastea.
 8. Când vor răsări păcătoșii ca iarba și să vor arăta toți carii lucrează fărăleage, Să piară în veacul veacului.
 9. Iară Tu, Preaînalt în veac, Doamne.
 10. Că iată neprietinii Tăi, Doamne, că iată neprietinii Tăi vor peri Și să vor răsipi toț cei ce fac fărăleage. |
 - 125v 11. Și să va înălța ca a unicornului cornul mieu și bătrâneatele mele în mila grăsimii.
 12. Și au urgisit ochiul mieu pre neprietinii miei și întru cei ce să scoală asupra mea cu vicleșug va auzi ureachiia mea.
 13. Dreptul ca finicul va înfluri, ca chedrul Livanului să va înmulți.
 14. Sădiții în casa Domnului, în curțile casii Dumnezeului nostru vor înfluri.
 15. Încă să vor înmulți întru bătrâneate grase și bine pătîmind vor fi
 16. Să vestească
- Că drept e Domnul, Dumnezeul nostru, și nu este nedreptate întru Dânsul.

Lauda cântării lui David în zioa mainte de sâmbătă, când s-au întemeiat pământul, 92

1. omnul S-au împărătit, întru podoabă S-au îmbrăcat, îmbrăcatu-S-au Domnul întru putere și S-au încins,

- Pentru că au întărit lumea carea nu să va clăti.
2. Gata e scaunul Tău de atunci; din veac Tu ești.
 3. Rădicat-au râurile, Doamne, rădicat-au râurile glasul său,
 4. De glasuri de ape multe.
- Minunate-s înălțările mării, minunat e întru ceale înalte Domnul.
5. Mărturiile Tale credincioase s-au făcut foarte, casii Tale să cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Psalmul lui David 93

A patra sâmbetei ||

- 126r 1. umnezeul izbândirilor, Domnul, Domnul izbândirilor cu îndrăzneală au lucrat.
2. Înălță-Te, Cel ce judeci pământul, răsplătește răsplătire celor mândri.

3. Până când păcătoșii, Doamne, până când păcătoșii să vor fali?
4. Vor spune și vor grăi nedreptate, vor grăi toți cei ce lucrează fărăleage?
5. Pre norodul Tău, Doamne, l-au smerit și moștenirea Ta o au dosădit.
6. Pre văduvă și pre nimernic i-au ucis și pre surmani i-au amărât.
7. Și au zis: „Nu va vedea Domnul, nici va înțeleage Dumnezeuul lui Iacov”.
8. Înțeleageți cei neînțelepți în norod și cei bolunzi înțelepțiți-vă cândva!
9. Cel ce au sădit urechiia nu va auzi? Sau Cel ce au zidit ochiul nu priveaște?
10. Cel ce pedepseaște neamurile nu va certa, Cel ce învață oamenii știința?
11. Domnul știe gândurile oamenilor că deșarte sânt.
12. Fericit e omul care Tu îl vei certa, Doamne, și din leagea Ta îl vei învăța,
13. Ca să-l îmblânzești din zile reale, până ce să va săpa păcătosului groapă.
14. Că nu va lepăda Domnul norodul Său și moștenirea Sa nu o va părăsi,
15. Până când dreptatea să va întoarce la jude | cată și cei de lângă ea, toți cei drepți cu inima. 126v
16. Cine să va scula cu mine asupra celor ce viclenesc? Sau cine va sta cu mine asupra celor ce lucrează fărădeleage?
17. De nu mi-ar fi ajutat Domnul, puțin nu s-ar fi sălășluit în iad sufletul meu.
18. De ziceam: „S-au clătît piciorul meu”, mila Ta, Doamne, îmi ajuta.
19. După mulțimea durerilor mele în inima mea, mângăierile Tale au veselit sufletul meu.
20. Au doară să va lipi de Tine scaunul fărădelegii, Cel ce zidești osteneala în poruncă?
21. Vâna-vor asupra sufletului dreptului și sânge nevinovat vor osândi.
22. Și s-au făcut mie Domnul spre scăpare și Dumnezeuul meu spre ajutorul nădejii mele.
23. Și le va răsplăti fărădeleagea lor și întru răotatea lor îi va pierde; pierde-i-va pre dânșii Domnul, Dumnezeuul nostru.

Lauda cântării lui David 94

1. **eniți să ne bucurăm Domnului, să străgăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru.**

2. Să întâmpinăm fața Lui întru mărturisire și în psalmi să străgăm Lui.
3. Că Dumnezeu mare iaste Domnul și împărat mare preste toți dumnezeii.
4. Că în mâna Lui sânt toate marginile pământului și înălțările munților ale Lui sânt; ||
5. Că a Lui iaste marea, și El o au făcut, și uscatul mânilor Lui l-au zidit. 127r
6. Veniți să ne închinăm și să cădem și să plângem înaintea Domnului care ne-au făcut.
7. Că El iaste Domnul, Dumnezeuul nostru, și noi norodul pășunii Lui și oile mâinii Lui.
8. *Astăzi de veți auzi glasul Lui: „Să nu vă învărtoșați inimile
9. Ca întru întărătare, precum în zioa ispitirii în pustie, unde M-au ispitit părinții voștri; ispititu-m-au și au văzut lucrurile mele.
10. *Patruzeaci de ani am urât neamul acesta și am zis: «Pururea aceștia rătăcesc cu inima,
11. Și ei n-au cunoscut căile Meale», *cum M-am jurat întru mâniia Mea: «De vor intra întru odihna Mea!»

*Ovr. 3, 7,8
și 4, 7.

*Num. 14, 24.

*Ovr. 4, 3.

Cântarea lui David

1. **ând să zidea casa după robie (2 Împăr 15), 95.**

2. Cântați Domnului cântare noao, cântați Domnului tot pământul!
3. Cântați Domnului și binecuvântați numele Lui, vestiți din zi în zi mântuirea Lui!
3. Vestiți întru neamuri mărirea Lui, în toate noroadele minunilor Lui,
4. Că mare e Domnul și laudat foarte, înfricoșat iaste preste toți dumnezeii,
5. Că toți dumnezeii păgânilor sânt draci, | iară Domnul ceriurile au făcut. 127v
6. Mărturisire și frumseate înaintea Lui, sfințenie și mare cuviință întru sfințirea Lui.
7. Aduceți Domnului moștenirile neamurilor, aduceți Domnului mărirea și cinste,
8. Aduceți Domnului mărirea numelui Lui; rădicați jârtve și intrați în curțile Lui,
9. Închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui. Clătească-se de fața Lui tot pământul.
10. Spuneți întru neamuri că Domnul au împărățit, pentu că au întărit lumea, carea nu să va clăti; judeca-va noroadele întru dreptate.
11. Veselească-să ceriurile și să să bucure pământul, clătească-să marea și plinirea ei,
12. Bucura-să-vor câmpii și toate ceale ce sânt într-înșii.

PSALMII 95, 96, 97, 98 ȘI 99 CARTEA PSALMILOR

Atunci vor sălta toate leamnele pădurilor

13. De fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul.

Judeca-va lumea întru dreptate și noroadele întru adevărul său.

1. cestuia David, când pământul lui i s-au întors, 96.

- 128r
2. Nor și ceață împrejurul Lui; dreptate și judecată, îndreptarea scaunului Lui.
3. Foc înaintea Lui va merge și va arde împrejurul Lui.
4. Strălucit-au fulgerele Lui lumii, văzut-au și s-au clătit pământul.
5. Munții ca ceara au curs de fața Domnului, de la fața Domnului tot pământul.
6. Vestit-au ceriurile dreptatea Lui și au văzut toate noroadele mărirea Lui.
7. *Ruşineze-să toți cei ce să închină celor cioplite și cei ce să fălesc în idolii săi. Închinați-vă Lui toți îngerii Lui!
8. Auzit-au și s-au veselit Sionul
Și au săltat featele Iudei pentru judecățile tale, Doamne,
9. Că Tu, Domnul cel preainalt preste tot pământul, foarte Te-ai înălțat preste toți dumnezăii.
10. Cei ce iubiți pre Domnul urâți răotatea! Păzește Domnul sufletele sfinților Săi, din mâna păcătoșului îi va izbăvi.
11. Lumină au răsărit dreptului și celor drepti cu inima, veselie.
12. Veseliți-vă, drepti, întru Domnul și vă mărturisiți pomenirii sfințeniei Lui.

*Ieșir. 20, 4.

Preo. 6, 1.

2 Leage 5, 8.

Ovr. 1, 6.

1. salmul lui David 97

- 128v
2. Cunoscute au făcut Domnul mântuirea Sa, înaintea neamurilor au descoperit dreptatea Sa.
3. Adusu-Ș-au aminte de mila Sa și de adevărul Său casii lui Israil.
- *Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.
4. Străgați lui Dumnezeu tot pământul, cântați și dăntuiți și psălmuiți,
5. Psălmuiți Domnului cu alăută, cu alăută și cu glas de psalm,
6. Cu trâmbițe ferecate și cu glas de trâmbiță de corn,
Săltați înaintea împăratului Domnului.
7. Clătească-să marea și plinirea ei, lumea și cei ce lăcuiesc într-însa.
8. Răurile vor plezni cu mâna, împreună munții vor sălta
9. De fața Domnului, că vine a judeca pământul.
- Judeca-va lumea întru dreptate și noroadele cu îndreptare.

*Isaie 12, 10.

Luca 3, 6.

1. salmul lui David 98

- 129r
2. Domnul în Sion mare și înalt preste toate noroadele.
3. Mărturisească-să numelui Tău celui mare, că înfricoșat și sfânt iaste;
4. Și cinstea împăratului judecată iubeaște. Tu ai gătit îndreptările, judecata și dreptatea în Iacov Tu o ai făcut.
5. Înălțați pre Domnul, Dumnezeul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt iaste! ||
6. Moise și Aaron întru preoții Lui și Samuil între cei ce cheamă numele Lui.
Chema pre Domnul și El îi auziia;
7. În stâlp de nor grăia cătră dâșii,
Păziia mărturiile Lui și porunca carea au dat lor.
8. Doamne, Dumnezeul nostru, tu auzeai. Dumnezeule, Tu milostiv le-ai fost și izbândind spre toate meșteșugirile lor.
9. Înălțați pre Domnul, Dumnezeul nostru, și vă închinați în muntele cel sfânt al Lui, că sfânt e Domnul, Dumnezeul nostru!

1. salmul spre mărturisire, 99

2. Străgați lui Dumnezeu tot pământul, slujiți Domnului întru veselie,
Întrați înaintea Lui întru dăntuire!

CARTEA PSALMILOR PSALMII 99, 100 ȘI 101

3. Cunoașteți că Domnul acesta iaste Dumnezeu, El ne-au făcut pre noi și nu înșine noi, Norodul Lui și oile pășunii Lui.
4. Întrați întru porțile Lui întru mărturisire, în curțile Lui întru laude, mărturisiți-vă Lui! Lăudați numele Lui,
5. Că e bun Domnul, în veac mila Lui și până în neam și în neam adevărul Lui.

1. salmul lui David 100

1. Milă și judecată voiu cânta Ție, Doamne, psălmui-voiu,
2. Și voiu înțaleage în cale nevinovată; când vei veni la mine? Umblam întru nevinovăția inimii mele, în mijlocul casii mele. |
3. Nu puneam înaintea ochilor miei lucru nedrept, pre cei ce făcea călcări de leage 129v
i-am urât.
Nu s-au lipit de mine
4. Inima îndărătnică; pre cel viclean ce să abătea de la mine nu-l cunoșteam.
5. Pre cel ce huliia întru ascuns pre vecinul său, pre acela goneam;
Cu cel mândru cu ochiul și cu cel nesățios cu inima, cu acesta nu mâncam.
6. Ochii miei preste credincioșii pământului, să șază cu mine; cel ce umblă în cale fără prihană, acela îmi slujia.
7. Nu va lăcui în mijlocul casii mele cel ce face mândrie; cel ce grăiaște nedreptăți nu s-au îndreptat înaintea ochilor miei.
8. Dimineața ucideam pre toți păcătoșii pământului, ca să pierzu din cetatea Domnului pre toț cei ce lucrează fărăleage.

1. ugăciunea săracului. Când va fi măhnit și înaintea Domnului va vărsa rugăciunea sa, 101

2. Doamne, auzi rugăciunea mea și străgarea mea la Tine să vie.
3. Nu întoarce fața Ta de la mine! Ori în ce zi mă năcăjesc, pleacă cătră mine ureachiia Ta, ori în ce zi Te voiu chema, degrabă mă auzi!
4. Că au scăzut ca fumul zilele mele și oasele mele ca o feștilă s-au uscat.
5. Lovit am fost ca iarba și s-au uscat inima mea, că mi-am uitat a mânca pâinea mea.
6. De glasul suspinului meu s-au lipit osul meu de | | carnea mea. 130r
7. Aseaminea m-am făcut pelicanului de pustie, făcutu-m-am ca corbul cel de noapte în sălașu;
8. Priveghiiat-am și m-am făcut ca o pasere usăbită în acoperișu.
9. Toată zioa mă ocărăia neprietinii miei, și carii mă lăuda asupra mea să jura.
10. Că cenușe ca pâinea mâncam și beutura mea cu plângere amestecam,
11. De cătră fața mâinii și a iuțimii Tale, că înălțindu-mă, m-ai izbit.
12. Zilele mele ca umbra s-au plecat și eu ca iarba m-am uscat.
13. Iară Tu, Doamne, în veac rămâi și pomenirea Ta în neam și în neam.
14. Tu sculându-Te, vei milui Sionul, că vreama e a Te milostivi spre el, că au venit vreama.
15. Că au plăcut slugilor Tale pietrile lui și de pământul lui le va fi milă.
16. Și să vor teame neamurile de numele Tău, Doamne, și toți împărații pământului de mărirea Ta,
17. Că au zidit Domnul Sionul și să va vedea întru mărire Sa.
18. Căutat-au spre rugăciunea celor smeriți și n-au defăimat ruga lor.
19. Să se scrie aceastea întru alt neam și norodul ce să va zidi va lăuda pre Domnul,
20. Că au privit dintru înălțimea Sa cea sfântă. Domnul din ceriu pre pământ s-au uitat,
21. Să auză suspinul celor ferecați, să dezleage pre fiii celor omorâți, |
22. Să vestească în Sion numele Domnului și lauda Lui în Ierusalim, 130v
23. Adunând noroadele întru unul și împărații să slujească Domnului.
24. Răspuns-au Lui în calea vârtutei Sale: „Împuținarea zilelor mele spune-m.
25. Nu mă chema întru jumătățarea zilelor mele; în neam și în neam anii Tăi”.
26. Întru început Tu, Doamne, pământul ai întemeiat și lucrurile mânilor Tale sânt ceriurile.
27. Acelea vor peri, iară Tu rămâi; toate ca o haină să vor învechi.
Și ca un acoperemânt îi vei schimba și să vor schimba,
28. Iară Tu însuși acela ești și anii Tăi nu vor scădea.
29. Fiii slujilor Tale vor lăcui și sămânța lor în veac să va îndrepta.

1 **ui David 102**

- Binecuvintează, suflă al meu, pre Domnul, și toate ceale dinlăuntru al meu, numele cel sfânt al Lui!
2. Binecuvintează, suflă al meu, pre Domnul și să nu uiți toate răsplătirile Lui!
3. Cel ce curățește toate fărădelegile tale, Cel ce vindecă toate neputințele tale,
4. Cel ce răscumpără din perire viața ta, Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări,
5. Cel ce umple de bunătați pofta ta.
- 131r Înoi-să-|| vor ca ale vulturului tinerețele tale.
6. Cel ce face milosteniia, Domnul, și judecată tuturor ce pătimesc străbătate.
7. Cunoscute au făcut căile Sale lui Moisi, fiilor Israil, voile Sale.
8. *Îndurat și milostiv e Domnul, îndelung răbdătoriu și mult milostiv.
9. Nu de pururea Să va mâniia, nici în veac va amânănța.
10. Nu după păcatele noastre ne-au făcut noao, nici după fărădelegile noastre ne-au răsplătit,
11. Că după înălțimea ceriului de la pământ au întărit mila Sa preste cei ce să tem de El.
12. Cât e de departe răsăritul de apus, departe au făcut de la noi fărădelegile noastre;
13. În ce chip miluiaște tatăl pre fii, au miluit Domnul pre cei ce să tem de El,
14. Că El au cunoscut zidirea noastră; aduș-au aminte că țărână sântem.
15. Omul, ca iarba zilele lui, ca floarea câmpului, așa va înfluri.
16. Că duhul va trece într-însul și nu va sta și nu va cunoaște mai mult locul său.
17. Iară mila Domnului din veac și până în veac spre cei ce să tem de El.
- Și-i dreptatea Lui spre fiii fiilor,
18. Celor ce țin așezământul Lui
- Și-și aduc aminte de poruncile Lui a le face.
19. Domnul în ceriu au gătit scaunul Său și împărăția Lui spre toți va stăpâni. |
- 131v 20. Binecuvântați pre Domnul toți îngerii Lui, cei puternici cu vârtutea, carii faceți cuvântul Lui a asculta glasul cuvintelor Lui.
21. Binecuvântați pre Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, carii faceți voia Lui.
22. Binecuvântați pre Domnul, toate lucrurile Lui, în tot locul stăpânirii Lui; binecuvintează, suflă al meu, pre Domnul.

*Ieșir. 34, 6.
Num. 14, 18.

1 **ui David 103**

- Binecuvintează, suflă al meu, pre Domnul! Doamne, Dumnezeu al meu, măritu-Te-ai foarte. În mărturisire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcatu,
2. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca cu o haină, Care întinzi ceriul ca o piială,
3. Cel ce acoperi cu ape ceale mai pre deasupra lui,
- Cel ce pui norul suirea Ta, Cel ce umbli preste aripile vânturilor,
4. *Cel ce faci îngerii Tăi duhuri și slugile Tale, foc arzând,
5. Cel ce ai întemeiat pământul preste întărirea lui; nu să va pleca în veacul veacului.
6. Adâncul, ca o haină, îmbrăcăminte al Lui, preste munți vor sta ape.
7. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău să vor înfricoșa.
8. Suie-să munții și să pogoară câmpii în locul care le-ai întemeiat;
9. Hotar ai pus care nu-l vor trece, nici să vor întoarce a acoperi pământul.
- 132r 10. Care trimiț izvoară în văi, prin mijlocul mun|ților vor trece ape.
11. Adăpa-vor toate fiarele câmpului, aștepta-vor coluni într-o seata sa.
12. Preste acealea paserile ceriului vor lăcui, din mijlocul pietrilor vor da glas.
13. Cel ce adapă munții din ceale mai pre deasupra ale Sale, din rodul lucrurilor Tale să va sătura pământul.
14. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și buruiană spre slujba oamenilor,
- Să scoți pâne din pământ,
15. Și vinul veselește inima omului; să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului să o întărească.
16. Sătura-să-vor leamnele câmpului și chedrii Livanului carii i-au sădit;
17. Acolo paserile vor încuiba,
- Casa erodiului povăța lor iaste.
18. Munții cei înalți cerbilor, piatra, scăparea iepurilor.
19. Făcut-au luna spre vremi, soarele ș-au cunoscut apusul.
20. Pus-ai întunecare și s-au făcut noapte, într-o acea vor trece toate fiarele pădurii;
21. Puii leilor răgnind să apuce și să-și caute de la Dumnezeu hrană.

*Ovr. 1, 7.

22. Răsărit-au soarele și s-au adunat și în culcușurile sale să vor așeza.
 23. Ieși-va omul la lucru său și la lucrarea sa până sara.
 24. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, | toate întru înțelepciune le-ai făcut; umplutu-s-au 132v
 pământul de moștenirea Ta.
 25. Această mare e mare și desfătăță cu mânilor; acolo ceale ce să târască a căroră nu
 iaste număr,
 Jivinii mici cu mari;
 26. Acolo corăbiile vor treace;
 Bălaurul acesta care l-ai zidit a-l bajocori.
 27. Toate de la Tine așteaptă să le dai hrană în vreme.
 28. Dându-le Tu, vor culeage; deșchizând Tu mâna Ta, toate să vor umplea de bunătate.
 29. Iară, întorcând Tu fața Ta, să vor turbura; lua-vei duhul lor și vor scădea și în țărna
 sa să vor întoarce.
 30. Trimite-vei Duhul Tău și să vor zidi și vei înoi fața pământului.
 31. Fie mărirea Domnului în veac, veseli-Să-va Domnul întru lucrurile Sale,
 32. Cel ce caută pre pământ și-l face a să cutremura, Cel ce să atinge de munți și fumegă.
 *Jos 145, 2. 33. *Cânta-voiu Domnului în viața mea, psălmui-voiu Dumnezeului meu până ce sânt.
 34. Îndulcească-să Lui vorba mea, iară eu mă voiu desfăta întru Domnul.
 35. Lipsească păcătoșii de pre pământ și cei fără leage așa, ca să nu fie. Bindecuvintează,
 suflete al meu, pre Domnul!

Alliluia (1 Par. 16, 8) 104

- 1 Par. 16, 8. **1.** **ărturisiți-vă Domnului și chemați numele Lui, vestiți întru neamuri**
 Isaie 12, 4. **lucrurile Lui.**
 2. Cântați Lui și psălmuiți, spuneți toate minunile Lui! ||
 3. Lăudați-vă în numele Lui cel sfânt, veselească-să inima celor ce caută pre Domnul. 133r
 4. Căutați pre Domnul și vă întăriți, căutați fața Lui pururea.
 5. Aduceți-vă aminte de minunile Lui care au făcut, de minunile Lui și de judecățile gurii
 Lui.
 6. Sămânța lui Avraam, slugii Lui, fiii lui Iacov, aleșii Lui.
 7. Acesta e Domnul, Dumnezeul nostru, în tot pământul judecățile Lui.
 8. Adusu-Ș-au aminte în veac de așezământul Său, de cuvântul care au poruncit în o
 mie de neamuri,
 *Facer. 22, 16.1. 9. *Care au așezat lui Avraam și jurământului Său lui Isaac.
 10. Și l-au pus lui Iacov spre poruncă și lui Israil spre testamânt vecinic,
 11. Zicând: „Ție voiu da pământul lui Hanaan, funea moștenirii voastre”.
 12. Când era cu număr scurt, puțini foarte și lăcuiitorii lui
 13. Și au trecut din neam în neam și de la o împărăție la alt norod,
 14. N-au lăsat om a le străca lor și au certat pentru dânșii împărați:
 *2 Împăr. 1, 14. 15. *, „Nu vă atingeți de unșii Miei și întru prorocii Miei să nu vicleniți!”
 1 Par. 16, 22. 16. Și au chemat foamete pre pământ și toată întărirea pâinii o au sfârmat.
 Facer. 37, 36. 17. Trimis-au înaintea lor om*, rob s-au vândut Iosiv. |
 *Facer. 39, 20. 18. *Smerit-au în obezi picioarele lui, fier au trecut prin sufletul lui, 133v
 19. Până ce au venit cuvântul lui. Cuvântul Domnului l-au aprins.
 *Facer. 41, 14. 20. *Trimis-au împăratul și l-au slobozit, căpeteniia noroadelor, și l-au lăsat.
 21. Pusu-l-au stăpân casii sale și căpetenie preste toată moștenirea sa,
 22. Să înveațe căpeteniile lui ca pre sâneși și pre bătrânii lui să-i înveațe priceaperea.
 *Facer. 46, 6. 23. *Și au intrat Israil în Eghipt și Iacov au fost nimearnic în pământul Ham.
 *Ieșire 1, 6. 24. *Și au sporit norodul Său foarte și l-au întărit preste neprietinii lui.
 Facere 7, 17. 25. Întors-au inima lor să urască pre norodul Lui și vicleșug să facă spre slugile Lui.
 *Ieșire 3, 10 și 4, 29. 26. *Trimis-au pre Moisi, sluga Sa, pre Aaron pre care l-au ales.
 Ieșire 7, 10. 27. Pus-au într-înșii cuvintele seamnelor Sale și ale minunilor în pământul Ham.
 *Ieșire 10, 21. 28. *Trimis-au întunecarec și i-au întunecat și n-au amărât cuvintele Sale;
 *Ieșire 7, 20. 29. *Întors-au apele lor în sânge și au ucis peștii lor;
 *Ieșire 8, 6. 30. *Scos-au pământul lor broaște în cămările împăraților lor.
 *Ieșire 8, 16.24. 31. *Zis-au și au venit muscă cănească și mușite în toate hotarele lor;
 32. Pus-au ploile lor grindină, foc arzând în pământul lor; ||
 33. Și au bătut viile lor și zmochinii lor și au sfârmat lemnul hotarelor lor. 134r

34. *Zis-au și au venit lăcustă și gândaci, a căroră nu era număr, *Ieșire 10, 12.
 35. Și au mâncat toată iarba în pământul lor și au mâncat tot rodul pământului lor.
 36. *Și au bătut pre tot întâiul născut în pământul lor, pârga a toată osteneala lor. *Ieșire 12, 29.
 37. *Și i-au scos cu argint și cu aur; și nu era întru neamurile lor bolnav. *Ieșire 12, 35.
 38. Veselitu-s-au Egiptul întru ieșirea lor, căci căzuse frica lor preste dânșii.
 39. *Întins-au nor spre acoperirea lor și foc să le strălucească noaptea. *Ieșire 13, 21.
 40. *Cerut-au și au venit pătornice și cu pâne cerească i-au săturat; Psalm. 77, 14.
 41. *Desfăcut-au piatra și au curs ape, mers-au prin ceale uscate râuri. *1 Cor. 10, 1.
 42. *Că Ș-au adus aminte de cuvântul Său cel sfânt, care au fost cătră Avraam, sluga Sa, *Ieșire 16, 13.
 43. Și au scos norodul Său întru bucurie și aleșii Săi întru veselie. Num. 20, 11.
 44. Și le-au dat lor țărâle neamurilor și ostenealele noroadelor au moștenit, Face. 17, 7.
 45. Ca să păzească dreptățile Lui și legea Lui să o caute. *Iudit 13, 21.

Allilua 105

- 134v 1. * **ărturisiți-vă Domnului că e bun, că în veac e mila Lui!**
 2. *Cine va grăi puterile Domnului, auzite va face toate laudele Lui? | *Ecl. 43, 35.
 3. Fericiti cei ce păzesc judecata și fac dreptate în toată vremea.
 4. Adu-Ți aminte de noi, Doamne, întru bună-vrearea norodului Tău, cercetează-ne întru mântuirea Ta,
 5. A vedea întru bunătatea aleșilor Tăi, a ne veseli întru veselii neamului Tău, să Te lauzi cu moștenirea Ta.
 6. *Păcătuit-am cu părinții noștri, nelegiuit-am, făcut-am strâmbătate. *Iudith 7, 19.
 7. Părinții noștri în Egipt n-au înțales minunile Tale, nu ș-au adus aminte de mulțimea milii Tale
 Și Te-au amărât suindu-să la mare, la Marea Roșie.
 8. Și i-au mântuit pentru numele Său, cunoscută să facă puterea Sa.
 9. *Și au certat Marea Roșie și au săcat; și i-au povățuit prin adânc ca prin pustie; *Ieșir. 14, 21.
 10. Și i-au mântuit din mâna celor ce-i urea și i-au răscumpărat din mâna neprietinului;
 11. *Și au acoperit apa pre cei ce-i năcăjea, unul dintr-înșii n-au rămas. *Ieșire 14, 27.
 12. Și au crezut cuvintelor Lui și au cântat lauda Lui.
 13. Sârguit-au, uitat-au lucrurile Lui și n-au suferit sfatul Lui.
 14. Și au pofțit pofță în pustie și au ispitit pre Dumnezeu în loc fără apă.
 15. *Și le-au dat cearea lor; trimis-au sașiu în sufletele lor. *Ieșire 17, 2.
 16. Și au întărâtat pre Moisi în tabără și pre Aaron, sfântul Domnului. | | Num. 11, 31.
 135r 17. *Deșchisu-s-au pământul și au înghițit pre Dathan și au acoperit întru adunare pre *Num. 16, 32.
 Aviron;
 18. Și s-au aprins foc întru adunarea lor, văpaia au ars pre păcătoși.
 19. *Și au făcut vițal în Horiv și s-au închinat celui cioplit; *Ieșire 32, 4.
 20. Și au schimbat mărirea Sa întru asămănare de vițel ce mănca iarbă.
 21. Uitat-au pre Dumnezeu care i-au mântuit, Cel ce au făcut mari în Egipt,
 22. Minunate în pământul lui Ham, înfricoșate în Marea Roșie.
 23. *Și au zis să-i piarză, de n-ar fi stătut Moisi, alesul Lui, întru zdrobire înaintea Lui, *Ieșir. 32, 10.
 Să întoarcă mâniia Lui, să nu-i piarză.
 24. Și au defăimat pământul cel dorit, n-au crezut cuvântului Lui
 25. Și au cârtit în sălașele sale, n-au ascultat glasul Domnului.
 26. *Și Ș-au rădicat mâna asupra lor, să-i surpe în pustie *Num. 14, 32.
 27. Și să lepede sămânța lor întru neamuri și să-i răsipească prin țări.
 28. Și au jertvit lui Belfegor și au mâncat jârtvele morților.
 29. Și L-au întărâtat întru meșteșugirile sale și s-au înmulțit într-înșii cădearea.
 30. *Și au stătut Finees și L-au îmblânzit și au încetat bătaia; *Num. 25, 7.
 31. Și i s-au socotit întru dreptate în neam și în neam până în veac. |
 135v 32. *Și L-au întărâtat la Apa Prigonirii și s-au dosădit Moisi pentru dânșii, *Num. 20, 10.
 33. Că au amărât duhul lui
 Și au usibit întru buzele sale.
 34. N-au pierdut neamurile care au zis Domnul lor
 35. Și s-au mestecat între neamuri și au deprins lucrurile lor;
 36. Și au slujit celor cioplite ai lor și li s-au făcut spre zmințeală;
 37. Și au jârtvit fiii săi și featele sale dracilor

38. Și au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor săi și al fezelor sale, care le-au jârtvit celor cioplite a lui Hanaan,

Și s-au încruntat pământul lor în sânziuri;

39. Și s-au spurcat în faptele lor și au curvit întru meșteșugirile sale.

40. Și s-au mâniat cu iuțime Domnul spre norodul Său și au urât moștenirea Sa.

41. Și i-au dat în mâinile noroadelor și i-au stăpânit cei ce i-au urât.

42. Și i-au năcăjit neprietinii lor și s-au smerit supt mâinile lor.

43. De multe ori i-au izbăvit,

Iară ei L-au amârât întru sfatul său și s-au smerit întru fărădelegile sale.

44. Și au văzut când să năcăjia și au ascultat rugăciunea lor

*2 Leagi. 30, 1.

45. *Și ȝ-au adus aminte de așezământul Său și s-au căit după mulțimea milii Sale ||

46. Și i-au dat spre milă înaintea tuturor celor ce-i prinsease.

136r

47. Mântuiaște-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, și ne adună din neamuri,

Să ne mărturisim numelui Tău celui sfânt și să ne fălim întru lauda Ta.

48. Bine e cuvântat Domnul, Dumnezeul lui Israil, din veac și până în veac!

Și va zice tot norodul: „Fie ! Fie!”

Alliluia (Iudith 13, 21) 106

1. **ărturisiți-vă Domnului că e bun, că în veac e mila Lui!**

2. Zică cei măntuiți de la Domnul, carii i-au izbăvit din mâna neprietinului și din țări i-au adunat,

3. De la răsăritul soarelui și de la apus, de la miazănoapte și de la mare.

4. Rătăcit-au în pustiia, în cea fără apă, calea cetății ceii de lăcuit n-au aflat.

5. Flămânzind și însățând, sufletul lor au scăzut într-înșii.

6. Și au străgat cătră Domnul când să năcăjia și din nevoile lor i-au izbăvit

7. Și i-au povățuit pre cale dreaptă, să meargă în cetatea cea de lăcuit.

8. Mărturisească-să Domnului milele Lui și minunile Lui fiilor oamenilor.

9. Că au săturat suflet deșert și suflet flămând au umplut de bunătăți.

10. Pre cei ce ședea întru întunearec și în umbra morții, pre cei ferecați cu ticăloșia și cu fier,

11. Că au amârât cuvintele lui Dumnezeu și sfaturile Celui Preaînalt le-au întărâtat |

12. Și s-au smerit întru osteneale inima lor, slăbit-au, nici au fost cine să-i ajute

136v

13. Și au străgat cătră Domnul când să năcăjia și din nevoile lor i-au izbăvit

14. Și i-au scos dintru-ntunearec și din umbra morții și legăturile lor au rupt.

15. Mărturisească-să Domnului milele Lui și minunile Lui fiilor oamenilor,

16. Că au sfârmat porți de aramă și zăvoară de fier au frânt.

17. Sprijinitu-i-au din calea fărădelegii lor, că pentru nedreptățile sale s-au împilat.

18. Toată mâncarea au urât sufletul lor și s-au apropiat până la porțile morții;

19. Și au străgat cătră Domnul când să năcăjia și din nevoile lor i-au izbăvit;

20. Trimis-au cuvântul Său și i-au vindecat și i-au izbăvit din pericunile lor.

21. Mărturisească-să Domnului milele Lui și minunile Lui fiilor oamenilor

22. Și jârtvească jârtvă de laudă și să vestească lucrurile lui întru bucurie.

23. Cei ce să pogoară la mare în corăbii, ceia ce fac lucrare în ape multe,

24. Aceia au văzut lucrurile Domnului și minunile Lui întru adânc.

25. Zis-au și au stătut duhul viforului, înălțatu-s-au valurile ei,

26. Suie-să până la ceriuri și să pogoară până la adâncuri, sufletul lor întru răotăți ||
să vesteziia;

137r

27. Turburatu-s-au și s-au clătît ca cel beat și toată înțălepciunea lor s-au îmbucac.

28. Și au străgat cătră Domnul când să năcăjia și din nevoile lor i-au izbăvit;

29. Și au așezat viforul ei spre liniște și au tăcut valurile ei,

30. Și s-au veselit căci au tăcut și i-au povățuit la limanul voii Lui.

31. Mărturisească-se Domnului milele Lui și minunile Lui fiilor oamenilor

32. Și să-L înalțe întru adunarea norodului și în cathedra bătrânilor să-L laude.

33. Pus-au râurile întru pustiie și ieșirile apelor întru seate,

34. Pământul cel roditoriu întru sărătură, de răotatea celor ce lăcuiesc într-însul.

35. Pus-au pustiul întru iezere de apă și pământul cel fără apă întru ieșiri de ape;

36. Și au făcut a lăcui acolo pre cei flămânzi și au așezat cetăți de lăcuit;

37. Și au sămănat țarine și au sădit vii și au făcut rod de sămânță,

PSALMII 106, 107 ȘI 108 CARTEA PSALMILOR

38. Și i-au blagoslovit și s-au înmulțit foarte și dobitoacele lor nu le-au împutinat.
39. Și s-au împutinat și s-au dosădit de năcazul realelor și al durerii.
40. Vărsatu-s-au urgisire preste căpetenii și a rătăci i-au făcut întru cea neumblată și nu în cale. |
137v 41. Și au ajutat săracul din lipsă și i-au pus ca oile familiile.
42. *Vedea-vor dreptii și să vor veseli și toată nedreptatea va astupa gura sa. *Iov 22, 19.
43. Cine e înțelept și va păzi acestea și va înțeleage milele Domnului?

1. ântarea Psalmului lui David (sus 56, 8) 107

2. Gata-i inima mea, Dumnezeu, gata-i inima mea, cânta-voiu și voiu psălmui întru mărirea mea.
3. Scoală-te, mărirea mea, scoală-te, psaltire și alăută! Scula-mă-voiu dimineață.
4. Mărturisi-mă-voiu Ție întru noroade, Doamne, și voiu psălmui Ție întru neamuri.
5. Că mare iaste preste ceriuri mila Ta și până la nori adevărul Tău.
6. Înălță-Te preste ceriuri, Dumnezeu, și preste tot pământul mărirea Ta.
7. Să să sloboază robiții Tăi,
Mântuiaște cu dreapta Ta și mă auzi!
8. Dumnezeu au grăit întru sfântul Său: „Înălța-Mă-voiu și voiu împărți Sichima și Valea Lăcașelor voiu măsură.
9. Al Mieu iaste Galaad și al Mieu iaste Manase și Efrem, sprijinirea capului Mieu, Iuda împăratul Mieu,
10. Moav, căldarea nădejdi Meale,
Spre Idumea voiu întinde încălțăminte Mea, Mie cei de alt neam prietini s-au făcut”.
138r 11. Cine mă va povățui la cetatea cea întărită? || Cine mă va povățui până la Idumeia?
12. Au nu Tu, Dumnezeu, Care ne-ai lepădat? Și nu vei ieși, Dumnezeu, întru puterile noastre?
13. Dă-ne ajutoriu din năcazu, că deșartă e mântuirea omului.
14. Întru Dumnezeu vom face puteare și El de nimica va face neprietinii noștri.

1. ntru sfârșit, psalmul lui David 108

2. Dumnezeu, lauda mea să nu o taci, că gura păcătoșului și gura vicleanului asupra mea s-au deșchis;
3. Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană și cu cuvinte de urăciune m-au încungiuurat și m-au gonit în deșert.
4. În loc să mă iubească, mă hulii, iară eu mă rugam;
5. Și au pus împotriva mea reale în loc de bune și urăciune în locul iubirii meale.
6. Pune preste dânsul pre cel păcătoș și deavolul să stea de-a dreapta lui;
7. Când să judecă, să iasă osândit, rugăciunea lui să se facă întru păcat.
8. Fie zilele lui puțâne și episcopiia lui să o ia altul.
9. Fie fiii lui săraci și muiarea lui văduvă.
10. Mișcându-să, să se mute fiii lui și să ceară și să scoată din lăcașele sale.
11. Scurme datornicul toată averea lui și jefuiască streinii ostenealele lui.
12. Nu-i fie ajutoriu, nici fie cine să să milostivească spre săracii lui.
13. Fie născuții lui întru pierzare, întru un neam să să ștargă numele lui.
138v 14. Pomenească-să fărăleagea părinților lui î|naintea Domnului și păcatul maicii sale să nu să șteargă.
15. Fie în prejma Domnului pururea și să piară din pământ pomenirea lor,
16. Pentru că nu ș-au adus aminte a face milă
17. Și au gonit omul cel nevinovat și mișel, și pre cel smerit cu inima a-l omorî.
18. Și au iubit blăstămul și i-au venit; și n-au vrut blagosloveniia și să va depărta de la dânsul. Și s-au îmbrăcat cu blăstămul ca cu un vejmânt și au întrat ca apa întru ceale dinlontrul lui și ca untul-de-lemn în oasele lui;
19. Fie lui ca un vâjmânt cu care să acopere și ca un brâu cu care pururea să încinge.
20. Acesta-i lucrul celor ce mă hulesc la Domnul și carii grăiesc reale asupra sufletului meu.
21. Și Tu, Doamne, Doamne, fă cu mine pentru numele Tău, că bună iaste mila Ta. Izbăveaște-mă,
22. Că lipsit și sărac sânt eu și inima mea s-au turburat întru mine.
23. Ca umbra când să pleacă m-am luat și m-am scuturat ca lăcustele;
24. Genunchile meale au slăbit de post și carnea mea s-au schimbat pentru untul-de-lemn.
25. Și eu m-am făcut ocară lor; văzutu-m-au și au clătuit cu capetele sale.

CARTEA PSALMILOR PSALMII 108, 109, 110, 111 ȘI 112

26. Ajută-mi, Doamne, Dumnezeul meu, mântuia | |ște-mă după mila Ta! 139r
27. Și să știe că mâna Ta iaste aceasta și Tu, Doamne, o ai făcut.
28. Blăstăma-vor ei și Tu vei blagoslovi; cei ce să scoală asupra mea să să rușineaze, iară sluga Ta să va veseli.
29. Îmbrace-să cei ce mă hulesc cu ocară și să să acopere ca cu un contoș cu rușinea sa.
30. Mărturisi-mă-voiu Domnului foarte cu gura mea și în mijlocul a mulți Îl voiu lăuda,
31. Că au stătit de-a dreapta săracului, să mântuiască de cei ce gonesc sufletul meu.

Math. 22, 44.

1. **salmul lui David 109**

*1 Cor. 15, 25.

Ovr. 1, 13
și 10, 13.

*Ioan 12, 34.

Ovr. 5, 6
și 7, 17.

- Zis-au Domnul Domnului meu: „Șezi de-a dreapta Mea
*Până ce voiu pune pre vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale”.
2. Toiagul puterii Tale va trimite Domnul din Sion: „Stăpânește în mijlocul nepriiatinilor Tăi!”
3. Cu Tine e începătura în zioa puterii Tale, întru strălucirile sfinților; din pântece mai nainte de luceafăr Te-am născut.
4. *Juratu-S-au Domnul și nu Să va căi: „Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec!”
5. Domnul e de-a dreapta Ta, sfârmat-au în zioa mâinii Sale împărați.
6. Judeca-va întru neamuri, plini-va căderi, zdrobi-va pre pământ capetele multora. |
7. Din răpejune în cale va bea; pentru aceea va înălța capul. 139v

Alliluia 110

1. **ărturisi-mă-voiu Ție, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul dreptilor și în adunare.**

*Pild. 1, 7
și 9, 17.

Ecli. 1, 16.

- Mari sânt lucrurile Domnului, dovedite întru toate voile Lui.
3. Mărturisire și mare cuviință lucrul Lui și dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.
4. Pomenire au făcut minunilor Sale, milostivul și înduratul Domn,
5. Hrană au dat celor ce să tem de Dânsul. Aduce-Ș-va aminte în veac de așezământul Său.
6. Tăriia lucrurilor Sale va vesti norodului Său,
7. Să le dea moștenirea neamurilor. Lucrurile mânilor Lui, adevărul și judecata.
8. Credincioasă sânt toate poruncile Lui, întărite în veacul veacului, făcute întru adevăr și dreptate.
9. Răscumpărare au trimis norodului Său, poruncit-au în veac așezământul Său;
10. *Sfânt și înfricoșat e numele Lui. Începutul înțelepciunii e frica Domnului, Înțeleagere bună tuturor celor ce o fac.
Lauda Lui rămâne în veacul veacului.

Alliluia. A întoarcerii lui Agghei și a Zahariei, 111 | |

1. **ericit bărbatul care să teame de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.** 140r

- Putearnică pre pământ va fi sămânța lui, neamul dreptilor să va blagoslovi.
3. Mărire și bogăție în casa lui și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.
4. Răsărit-au întru-ntunearec lumină dreptilor: Cel milostiv și îndurat și drept.
5. Vesel e omul cel ce să milostiveaște și împrumutează; togmi-ș-va cuvintele sale la judecată,
6. Că în veac nu să va clăti.
7. Întru pomenirea vecinică va fi dreptul, de auzul rău nu să va teame.
Gata e inima lui a nădăjdui spre Domnul;
8. Întăritu-s-au inima lui, nu să va clăti până va urgisi pre neprietinii săi.
9. Răsărit-au, dat-au săracilor; dreptatea lui rămâne în veacul veacului, cornul lui să va înălța întru mărire.
10. Păcătoșul va vedea și să va mânii, cu dinții săi va scărzni și să va veștezi, pofta păcătoșilor va peri.

Alliluia 112

1. **ăudați, princi, pre Domnul, lăudați numele Domnului.**

*Mal. 1, 11.

- Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până-n veac!
3. *De la răsăritul soarelui până la apus lăudat e numele Domnului. |

PSALMII 112, 113, 114 ȘI 115 CARTEA PSALMILOR

- 140v 4. Înalt e preste toate neamurile Domnul, și preste ceriuri mărire Lui.
5. Cine e ca Domnul, Dumnezeu nostru, Cel ce lăcuiaște întru ceale înalte
6. Și spre ceale smerite priveaște în ceriu și pre pământ?
7. Cel ce scoală de la pământ pre cel smerit și din gunoi rădică pre cel sărac,
8. Ca să-l așaze cu căpeteniile, cu căpeteniile norodului Său,
9. Cel ce face a lăcui pre cea stearpă în casă, maica de fii a să veseli.

Ieșire 13, 3.

Aliluia 113

- 1** ntru ieșirea lui Israil din Egipt, casa lui Iacov din norodul varvar,
2 Făcutu-s-au Iudeia sfințirea Lui, Israil, stăpânirea Lui.
3 Marea au văzut și au fugit, Iordanul s-au întors înapoi;
4 Munții au săltat ca cerbii și dealurile ca mieii oilor.
5 Ce-ți iaste, mare, că ai fugit, și tu, Iordane, că te-ai întors înapoi?
6 Munți, ați săltat ca cerbii, și dealuri, ca mieii oilor.
7 De fața Domnului s-au clătit pământul, de fața Dumnezeului Iacov,
8. Cel ce au întors piatra în iazere de ape și râpa în izvoară de ape.
1. [9] **Nu noao**, Doamne, **nu noao**, ci numelui Tău dă mărire, | |
141r 2. [10] Pentru mila Ta și adevărul Tău, ca nu cândva să zică neamurile: „Unde iaste
Dumnezeul lor?”
3. [11] Iară Dumnezeu nostru, în ceriu; toate câte au vrut au făcut.
4. [12] *Idoli neamurilor argint și aur, lucruri de mâni omenești. *Jos 134, 15.
5. [13] *Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea, *Întel. 15. 15.
6. [14] Urechi au și nu vor auzi, nări au și nu vor mirosi,
7. [15] Mâni au și nu vor pipăi, picioare au și nu vor umbla, nu vor strâga în gâtjelul său.
8. [16] Aseaminea lor fie cei ce-i fac și toți cei ce să nădăjduiesc spre dâșii.
9. [17] Casa lui Israil au nădăjduit spre Domnul, agiutoriu lor și scutitoriu lor iaste;
10. [18] Casa lui Aaron au nădăjduit spre Domnul, agiutoriu lor și scutitoriu lor
iaste;
11. [19] Cei ce să tem de Domnul au nădăjduit spre Domnul, ajutoriu lor și scutitoriu
lor iaste.
12. [20] Domnul ș-au adus aminte de noi și ne-au blagoslovit, blagoslovit-au casa lui
Israil, blagoslovit-au casa lui Aaron,
13. [21] Blagoslovit-au pre toți cei ce să tem de Domnul, pre cei mici cu cei mari.
14. [22] Adaogă Domnul preste voi, preste voi și preste fiii voștri!
15. [23] Blagosloviți sânteți voi de la Domnul, Cel ce au făcut ceriul și pământul.
16. [24] Ceriul ceriului Domnului, iară pământul l-au dat fiilor oamenilor.
17. [25] *Nu cei morți Te vor lăuda, Doamne, nici toți cei ce să pogor în iad, | *Varuh 2, 17.
141v 18. [26] Ci noi, cei vii, binecuvântăm pre Domnul de acum și până în veac.

Alliluia 114

- 1** ubit-am că va auzi Domnul glasul rugăciunii mele,
2. Că au plecat ureachea Sa mie și în zilele mele Îl voi chema.
3. Cuprinsu-m-au durerile morții și primejdiile iadului m-au aflat;
Năcaz și dureare am aflat.
4. Și numele Domnului am chemat:
„O, Doamne, izbăveaște sufletul meu!”
5. Milostiv e Domnul și drept și Dumnezeu nostru miluiaște.
6. Cel ce păzește pruncii, Domnul; smeritu-m-am și m-au izbăvit.
7. Întoarce-te, sufletul meu, întru odihna ta, că Domnul bine au făcut ție,
8. Că au apucat sufletul meu din moarte, ochii miei din lacrimi, picioarele mele din lunecare.
9. Bine voi plăcea Domnului în laturea celor vii.

Alliluia 115

- 10** rezut-am, pentru aceea am grăit, iară eu m-am smerit foarte.
11 Eu am zis întru prisosirea minții mele: „Tot omul e minciunos”.
12 Ce voi răsplăti Domnului pentru toate care mi-au dat mie?

2 Cor. 4, 13.

Râm. 3, 4.

CARTEA PSALMILOR PSALMI 115, 116, 117 ȘI 118

13. Păharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.
14. Făgăduințele mele Domnului voi da înaintea a tot norodului Lui. ||
15. Scumpă-i înaintea Domnului moartea sfinților Lui.
16. O, Doamne, că eu sluga Ta, eu, sluga Ta și fiul slujnicii Tale,
Rupt-ai legăturile mele.
17. Ție voi jârtvi jârtvă de laudă și numele Domnului voi chema.
18. Făgăduințele mele Domnului voi da înaintea a tot norodului Lui,
19. În curțile casii Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

142r

Alliluia 116

*Râm. 15, 11.
*Ioan 12, 34.

1. **ăudați pre Domnul toate neamurile, lăudați-L pre El toate noroadele,**
2. *Că s-au întărit preste noi mila Lui și adevărul Domnului rămâne în veac.

Alliluia 117

*Ovrei 13, 6.

1. **ărturisiți-vă Domnului că e bun, că în veac e mila Lui.**
2. Zică acum Israil că e bun, că în veac e mila Lui.
3. Zică acum casa lui Aaron că în veac e mila Lui.
4. Zică acum cei ce să tem de Domnul că în veac e mila Lui.
5. Din năcaz am chemat pre Domnul și m-au auzit întru desfătare Domnul.
6. Domnul e mie ajutoriu, nu mă voi teame ce-mi va face omul.
7. *Domnul e mie ajutoriu și eu voi urgisi neprietinii miei.
8. Bine e a nădăjdui spre Domnul decât a nădăjdui spre om.
9. Bine e a nădăjdui spre Domnul decât a nădăjdui spre boiari.
10. Toate neamurile m-au încunjurat și întru | numele Domnului că i-am învins;
11. Încungiurând m-au încungiurat și întru numele Domnului că i-am învins;
12. Încungiuratu-m-au ca albinele și s-au aprins ca focul în spini și întru numele Domnului
că i-am învins;
13. Împins fiind, m-am întors să caz, și Domnul m-au sprijinit.
14. *Tăriia mea și lauda mea, Domnul; și s-au făcut mie spre mărturie.
15. Glas de bucurie și de mântuire în corturile dreptilor:
16. „Dreapta Domnului au făcut puteare, dreapta Domnului m-au înălțat, dreapta
Domnului au făcut puteare”.
17. Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.
18. Certând m-au certat Domnul și morții nu m-au dat.
19. Deșchideți mie porțile dreptății, întrând într-însele, mă voi mărturisi Domnului.
20. Aceasta e poarta Domnului, dreptii vor intra într-înșă.
21. Mărturisi-mă-voi Ție, că m-ai auzit și Te-ai făcut mie spre mântuire.
22. *Piatra carea nu o au socotit ziditorii, aceasta s-au făcut în capul unghiului.
23. De la Domnul s-au făcut aceasta și iaste minunată întru ochii noștri.
24. Aceasta iaste zioa carea o au făcut Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-înșă.
25. O, Doamne, mântuiaște-mă! O, Doamne, bine sporeaște! ||
26. Bine e cuvântat cel ce vine întru numele Domnului! Blagoslovit-am pre voi din casa Domnului.
27. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
28. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
29. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
30. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
31. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
32. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
33. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
34. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
35. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
36. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
37. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
38. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
39. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
40. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
41. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
42. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
43. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
44. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
45. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
46. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
47. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
48. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
49. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
50. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
51. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
52. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
53. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
54. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
55. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
56. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
57. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
58. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
59. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
60. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
61. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
62. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
63. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
64. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
65. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
66. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
67. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
68. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
69. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
70. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
71. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
72. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
73. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
74. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
75. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
76. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
77. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
78. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
79. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
80. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
81. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
82. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
83. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
84. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
85. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
86. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
87. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
88. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
89. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
90. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
91. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
92. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
93. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
94. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
95. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
96. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
97. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
98. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
99. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
100. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
101. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
102. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
103. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
104. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
105. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
106. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
107. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
108. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
109. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
110. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
111. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
112. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
113. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
114. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
115. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
116. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
117. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.
118. Dumnezeu e Domnul și s-au arătat noa.

142v

*Ieșire 15, 2.

*Isaie 28, 16. 2.
Math. 21, 42.
Luca 20, 17.
Fap. 4, 11.
Râm. 9, 33.
1 Petru 2, 7.

143r

Alliluia 118

Alef

1. **ericți cei fără prihană în cale, carii umblă în legea Domnului.**
2. Fericți cei ce cercă mărturiile Lui, în toată inima îl caută.
3. Că nu cei ce lucrează fărăleage în căile Lui au umblat.
4. Tu ai poruncit poruncile Tale a le păzi foarte.
5. O, de s-ar îndrepta căile mele să păzască îndreptările Tale!

6. Atunci nu mă voi rușina, când voi căuta spre toate poruncile Tale.
 7. Mărturisi-mă-voi Ție întru îndreptarea inimii, întru aceea ce am învățat judecățile dreptății Tale.
 8. Îndreptările Tale le voi păzi, nu mă părăsi până în sfârșit.

Beth

- 143v **9.** **ntru ce-și îndreptează tânăru calea sa? A păzi cuvintele Tale.**
 10. Cu toată inima mea Te-am căutat, nu mă lepăda de la poruncile Tale!
 11. Întru inima mea am ascuns cuvintele Tale, | să nu păcătuiesc Ție.
 12. Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.
 13. Cu buzele mele am vestit toate judecățile gurii Tale.
 14. În calea mărturiilor Tale m-am desfătat ca întru toată bogăția.
 15. Întru poruncile Tale mă voi deprinde și voi socoti căile Tale;
 16. Întru îndreptările Tale voi cugeta, nu voi uita cuvintele Tale.

Ghimel

- 17.** **ăsplătește robului Tău, viază-mă și voi păzi cuvintele Tale.**
 18. Deasopere ochii miei și voi cugeta minunile din leagea Ta.
 19. Nimernic sânt eu pre pământ, nu ascunde de la mine poruncile Tale!
 20. Poffit-au sufletul meu a dori giudecățile Tale în toată vremea.
 21. Certat-ai pre cei mândri; blăstămați cei ce să abat de la poruncile Tale.
 22. Ia de la mine ocară și defăimarea, că mărturiile Tale am căutat;
 23. Că au șezut căpeteniile și asupra mea grăia, iară sluga Ta să deprindea întru-ndreptările Tale;
 24. Că și mărturiile Tale cugetarea mea ieste și sfatul meu îndreptările Tale.

Daleth

- 144r **25.** **lipitu-s-au de pământ inima mea, viază-mă după cuvântul Tău.**
 26. Căile mele am vestit și m-ai auzit, învață-mă îndreptările Tale. ||
 27. Calea îndreptărilor Tale mă învață și mă voi deprinde întru minunile Tale.
 28. Dormitat-au sufletul meu de trândăvie; întărește-mă întru cuvintele Tale.
 29. Calea nedreptății depertează-o de la mine și din leagea Ta mă miluiaște.
 30. Calea adevărului am ales, giudecățile tale n-am uitat.
 31. Lipitu-m-am de mărturiile tale, Doamne, să nu mă rușinezi.
 32. Pre calea poruncilor Tale am alergat când ai desfătat inima mea.

He

- 33.** **eage pune mie, Doamne, calea îndreptărilor tale și o voi căuta pururea.**
 34. Dă-mi înțelegere și voi cerceta leagea Ta și o voi păzi cu toată inima mea.
 35. Povățuiaște-mă în cărarea poruncilor Tale, că aceea am voit.
 36. Pleacă inima mea spre mărturiile Tale, și nu spre lăcomie.
 37. Întoarce ochii miei să nu vază deșertăciune, în calea Ta mă viază.
 38. Pune robului Tău cuvântul Tău întru frica Ta.
 39. Șterge ocară mea carea am prepus, că giudecățile Tale sânt veasele.
 40. Iată, am poffit poruncile Tale, întru dreptatea Ta viază-mă.

Vau

- 144v **41.** **i vie preste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta după cuvântul Tău.**
 42. Și voi răspunde, celor ce mă ocărăsc, cu | vânt, că am nădăjdut întru cuvintele Tale.
 43. Și nu lua din gura mea cuvântul adevărului până în sfârșit, că întru judecățile Tale am nădăjdut.
 44. Și voi păzi leagea Ta pururea, în veac și în veacul veacului.
 45. Și umblam întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.

46. Și grăiam de mărturiile Tale înaintea împăraților și nu mă rușinam.
 47. Și cugetam întru poruncile Tale, care am iubit.
 48. Și am rădicat mânilor mele spre poruncile Tale, care le-am iubit, și mă deprindeam întru dreptările Tale.

Zaiin

49. du-ți aminte de cuvântul Tău robului Tău, în care mi-ai dat nădejde.

50. Aceasta m-au mângăiat întru smereniia mea, că cuvântul Tău m-au viiat.
 51. Cei mândri nedrept lucra foarte, iară de la leagea Ta nu m-am abătut.
 52. Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale din veac, Doamne, și m-am mângăiat.
 53. Măhnire m-au cuprins despre păcătoși, carii părăsăsc leagea Ta.
 54. Lăudate era mie îndreptările Tale în locul nemerniciei mele.
 55. Adusu-mi-am aminte noaptea de numele Tău, Doamne, și am păzit leagea Ta. ||
 56. Aceasta s-au făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.

145r

Heth

57. artea mea, Doamne, zis-am a păzi leagea Ta.

58. Rugatu-m-am feații Tale cu toată inima mea, miluiaște-mă după cuvântul Tău.
 59. Cugetat-am căile mele și am întors picioarele mele spre mărturiile Tale.
 60. Gata sânt și nu m-am turburat să păzăsc poruncile Tale.
 61. Funile păcătoșilor m-au înfășurat și leagea Ta n-am uitat.
 62. În miiazănoapte mă sculam a mă mărturisi Ție, spre judecățile dreptății Tale.
 63. Părtașu sânt eu tuturor celor ce să tem de Mine și celor ce păzăsc poruncile Tale.
 64. De mila Ta, Doamne, plin e pământul, îndreptările Tale mă învață.

Teth

65. unătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

66. Bunătate și învățătură și știință mă învață, că poruncilor Tale am crezut.
 67. Mai înainte de ce m-am smerit, eu am greșit, pentru aceea cuvântul Tău am păzit.
 68. Bun ești Tu și întru bunătatea Ta mă învață îndreptările Tale.
 69. Înmulțitu-s-au asupra mea nedreptatea mândrilor, iară eu cu toată inima mea voi cerca poruncile Tale.
 70. Întegatu-s-au ca laptele inima lor, iară eu la leagea Ta am cugetat. |
 71. Bine e mie că m-ai smerit, să învățu îndreptările Tale.
 72. Bună e mie leagea gurii Tale preste mii de aur și de argint.

145v

Iod

73. ânilor Tale m-au făcut și m-au zidit, dă-m înțeleagere și mă voi învăța poruncile Tale.

74. Cei ce să tem de Tine mă vor vedea și să vor veseli, că întru cuvintele Tale am nădăjduit.
 75. Cunoscute-am, Doamne, că dreptate sânt judecățile Tale și întru adevărul Tău m-ai smerit.
 76. Facă-să mila Ta, să mă mângăie după cuvântul Tău robului Tău.
 77. Vie mie îndurările Tale și voi fi viu, că leagea Ta cugetarea mea iaste.
 78. Rușineze-să cei mândri, că nedrept au făcut fărăleage asupra mea, iară eu mă voi deprinde întru poruncile Tale.
 79. Întoarce-să mie cei ce să tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale.
 80. Fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, să nu mă rușinezu.

Caf

81. căzut-au spre mântuirea Ta sufletul meu și spre cuvântul Tău am nădăjduit.

82. Scăzut-au ochii miei spre cuvântul Tău, zicând: „Când mă vei mângăia?”

83. Că m-am făcut ca un foale în brumă, îndreptările Tale nu le-am uitat.
 84. Câte sânt zilele robului Tău? Când vei face de cei ce mă gonesc judecată? ||
 146r 85. Spusu-mi-au călcătorii de leage bărfeale, ci nu sânt ca leagea Ta.
 86. Toate poruncile Tale, adevărul, nedrept m-au gonit, ajută-m!
 87. Puțin nu m-au sfârșit pre pământ, iară eu n-am părăsit poruncile Tale.
 88. După mila Ta viiază-mă și voiu păzi mărturiile gurii Tale.

Lamed

89. În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în ceriu.

90. În neam și în neam adevărul Tău; întemeiat-ai pământul și rămâne.
 91. Cu rânduiala Ta rămâne zioa, că toate slujesc Ție.
 92. Fără că leagea Ta cugetarea mea iaste, atunci doară aș fi perit întru smerenia mea.
 93. În veac nu voiu uita îndreptările Tale, că într-însăle m-ai viiat.
 94. Al Tău sânt eu, mântuiaște-mă, că îndreptările Tale am căutat.
 95. Pre mine m-au așteptat păcătoșii să mă piarză, mărturiile Tale am înțales.
 96. A tot sfârșitul am văzut sfârșit, desfătă e porunca Ta foarte.

Mem

97. Eu am iubit leagea Ta, Doamne, toată zioa cugetarea mea iaste.

98. Preste neprietinii miei înțelept m-ai făcut cu porunca Ta, că în veac mie iaste.
 146v 99. Preste toți cei ce mă învață am înțales | că mărturiile Tale cugetarea mea iaste.
 100. Preste bătrâni am înțales că poruncile Tale am căutat.
 101. Despre toată calea rea am oprit picioarele mele, să păzesc cuvintele Tale.
 102. De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu leage ai pus mie.
 103. Cătu-s de dulci gâtlejului meu cuvintele Tale preste miiarea gurii mele!
 104. Din poruncile Tale am înțales, pentru aceea am urât toată calea nedreptății.

Nun

105. Mandilă picioarelor mele e leagea Ta și lumină cărărilor mele.

106. Juratu-m-am și am pus a păzi judecățile dreptății Tale.
 107. Smeritu-m-am până în sfârșit, Doamne, viiază-mă după cuvântul Tău.
 108. Ceale de bunăvoie ale gurii mele bine plăcute le fă, Doamne, și judecățile Tale mă învață.
 109. Sufletul meu în mânilor mele pururea și leagea Ta n-am uitat.
 110. Pus-au păcătoșii cursă mie și de la poruncile Tale n-am rătăcit.
 111. Cu moștenire am câștigat mărturiile Tale în veac, că bucuria inimii mele sânt.
 112. Plecat-am inima mea a face îndreptările Tale în veac pentru răsplătire.

Sameh

113. Pre călcătorii de leage i-am urât, și leagea || Ta am iubit.

114. Ajutorul și sprijinitorul meu ești Tu și spre cuvântul Tău am nădăjduit.
 147r 115. Abateți-vă de la mine cei ce vicleniți și voiu cerceta poruncile Dumnezeului meu.
 116. Priimește-mă după cuvântul Tău și voiu fi viu, și nu mă rușina de la așteptarea mea.
 117. Ajută-mă și mă voiu mântui și voiu cugeta întru îndreptările Tale pururea.
 118. Defăimat-ai pre toți ce să depărtează de la judecățile Tale, că nedrept e gândul lor.
 119. Călcători de leage am socotit pre toți păcătoșii pământului; pentru aceea am iubit mărturiile Tale.
 120. Pătrunde cu frica Ta cărnurile mele, că de judecățile Tale m-am temut.

Ain

121. Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da celor ce mă clevetesc.

122. Priimește pre robul Tău spre bine, să nu mă clevetească cei mândri.
 123. Ochii miei au scăzut spre mântuirea Ta și spre cuvântul dreptății Tale.

124. Fă cu robul Tău după mila Ta și dreptățile Tale mă învață.
 125. Sluga Ta sânt eu, dă-m înțeleagere să știu mărturiile Tale.
 126. Vreame e a face, Doamne, stricat-au leagea Ta. |
 127. Pentru aceea am iubit poruncile Tale preste aur și topazie. 147v
 128. Pentru aceea spre toate poruncile Tale mă îndreptam, că toată calea nedreaptă am urât.

Fe

- 129.** **inunate-s mărturiile Tale, pentru aceea le-au cercetat sufletul meu.**
 130. Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțeleagere dă pruncilor.
 131. Gura mea o am deșchis și am tras duh, că poruncile Tale doream.
 132. Caută spre mine și mă miluiaște după judecata celor ce iubesc numele Tău.
 133. Pașii miei îndreptează după cuvântul Tău și să nu mă stăpânească toată fărăleagea.
 134. Izbăveaște-mă de clevetirile oamenilor, să păzasc poruncile Tale.
 135. Fața Ta o luminează preste robul Tău și mă învață îndreptările Tale.
 136. Ieșiri de ape au izvorât ochii miei, că n-au păzit leagea Ta.

Sade

- 137.** **rept ești, Doamne, și dreaptă e judecata Ta.**
 138. Poruncit-ai dreptate a fi mărturiile Tale și adevărul Tău foarte.
 139. Veștețitu-m-au râvna mea, că au uitat cuvintele Tale neprietinii miei.
 140. Înfocat e cuvântul Tău foarte și sluga Ta l-au iubit.
 141. Tinerel sânt eu și defăimat, îndreptările Tale nu le-am uitat. ||
 142. Dreptatea Ta e dreptate în veac și leagea Ta, adevărul. 148r
 143. Năcazu și strâmtoare m-au aflat, poruncile Tale cugetarea mea iaste.
 144. Dreptate sânt mărturiile Tale în veac; înțeleagere dă-mi mie și voiu fi viu.

Cof

- 145.** **trăgat-am cu toată inima mea: „Auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voiu căuta”.**
 146. Străgat-am cătră Tine: „Mântuiaște-mă, să păzesc poruncile Tale!”
 147. Apucat-am înainte de vreame și am străgat, că spre cuvintele Tale am nădăjduit.
 148. Întâmpinatu-m-au ochii miei de dimineață, ca să cuget la cuvintele Tale.
 149. Glasul meu auzi-l după mila Ta, Doamne, și după judecata Ta mă viiază.
 150. Apropiatu-s-au cei ce mă gonea la fărădeleage, iară de la leagea Ta s-au delungat.
 151. Aproape ești Tu, Doamne, și toate căile Tale, adevărul.
 152. Din-ceput am cunoscut din mărturiile Tale că în veac le-ai întemeiat.

Reș

- 153.** **ezi smereniia mea și mă scoate, că leagea Ta n-am uitat.**
 154. Judecă judecata mea și mă răscumpără; după cuvântul Tău mă viiază.
 155. Depart-e de la păcătoși mântuirea, că îndreptările Tale nu le-au căutat. | 148v
 156. Milele Tale multe-s, Doamne; după judecata Ta mă viiază.
 157. Mulți sânt cei ce mă gonesc și mă năcăjesc; de la mărturiile Tale nu m-am abătut.
 158. Văzut-am pre cei nelegiuitori și mă veștezeam, că cuvintele Tale nu le-au păzit.
 159. Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne, întru mila Ta mă viiază.
 160. Începutul cuvintelor Tale, adevărul; în veac, toate judecățile dreptății Tale.

Sin

- 161.** **ăpeteniile m-au gonit în zădar și de cuvintele Tale s-au înfricoșat inima mea.**
 162. Veseli-mă-voiu eu de cuvintele Tale, ca cel ce află jafuri multe.
 163. Nedreptatea am urât și m-am scărbit, iară leagea Ta am iubit.
 164. De șapte ori în zi am zis laudă Ție pentru judecățile dreptății Tale.

PSALMII 118, 119, 120, 121 ȘI 122 CARTEA PSALMILOR

165. Pace multă e celor ce iubesc legea Ta și nu iaste lor zmințeală.
166. Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit.
167. Păzit-au sufletul meu mărturiile Tale și le-au iubit foarte.
168. Ținut-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile meale, înaintea Ta.

Tau

169. **propie-să rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău dă-m înțeleagere.**

- 149r 170. Între cearerea mea înaintea Ta, după cuvântul Tău mă izbăveaște.
171. Izbugni-vor buzele mele laudă când mă vei || învăța îndreptările Tale.
172. Spune-va limba mea cuvântul Tău, că toate poruncile Tale, dreptate.
173. Fie mâna Ta să mă mântuiască, că poruncile Tale am ales.
174. Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea iaste.
175. Viu va fi sufletul meu și Te va lăuda, și judecățile Tale vor ajuta mie.
176. Rătăcit-am ca oaia carea au perit; caută pre robul Tău, că poruncile Tale nu le-au uitat.

1. **ântarea treaptelor, 119**

- Cătră Domnul, când m-am năcăjit, am străgat și m-au auzit.
2. Doamne, izbăveaște sufletul meu de buze nedrepte și de limba vicleană!
3. Ce să va da ție sau ce să va adaoge ție spre limba vicleană?
4. Săgețile Celui Putearnic sânt ascuțite cu cărbunii pustnicești.
5. Vai mie, că nemernicia mea s-au îndelungat, sălășluitu-m-am cu sălășluitorii lui Chidar.
6. Mult au nemernicit sufletul meu.
7. Cu cei ce urea pacea eram făcătoriu de pace; când grăiam lor, să lupta cu mine în zădar.

Cântarea treaptelor 120

1.* **ădicat-am ochii miei la munți, de unde va veni agiutorul meu.**

*2 Par. 20, 17.

- 149v 2. Agiutorul meu de la Domnul, Cel ce-au făcut ceriul și pământul.
3. Nu dea întru clătire piciorul tău, nici să adormitează Cel ce te păzează.
4. Iată, nu va dormita, nici va adormi Cel ce păzează pre Israil.
5. Domnul te păzează, Domnul e acoperemântul tău preste mâna ta cea dreaptă.
6. Zioa soarele nu te va arde, nici luna, noaptea.
7. Domnul te păzează de tot răul; păzească sufletul tău Domnul. |
8. Domnul păzească înțrarea ta și ieșirea ta de acum și până în veac.

1. **ântarea treaptelor, 121**

- Veselitu-m-am în ceale ce mi s-au zis: „În casa Domnului vom merge!”
2. Stând era picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime,
3. Ierusalimul care să zideaște ca o cetate a căruia împărășirea lui întru aceastași,
4. Că acolo s-au suit neamurile, neamurile Domnului, mărturia lui Israil, a să mărturisii numelui Domnului.
5. Că acolo au șezut scaunele la judecată, scaunele asupra casii lui David.
6. Rugați ceale despre pacea Ierusalimului și prisosirea celor ce te iubesc.
7. Fie pace întru puterea ta și prisosire în turnurile tale.
8. Pentru frații miei și cei de aproape ai miei grăiam pace de tine.
9. Pentru casa Domnului, Dumnezeului nostru, am căutat ceale bune ție.

Cântarea treaptelor 122

1. **ătră Tine am rădicat ochii miei, Cel ce lăcuiești în ceriuri.**

2. Iată, precum ochii slujilor în mânilor stăpânilor săi,
Precum ochii slujnicii în mânilor stăpânii sale, așa ochii noștri cătră Domnul,
Dumnezeul nostru, până ce Să va milostivi spre noi.
3. Miluiaște-ne, Doamne, miluiaște-ne, că mult ne-am umplut de hulă.
4. Că mult s-au umplut sufletul nostru, ocara celor îndestulați și hulă celor mândri.

CARTEA PSALMILOR PSALMI 123,124,125,126,127 ȘI 128

1. **ântarea treaptelor 123** ||

- Fără că Domnul era întru noi – zică acum Israil – 150r
2. Fără că Domnul era întru noi când să scula oamenii spre noi,
3. Doară vii ne-ar fi înghițit,
Când să mâniia iuțimea lor spre noi,
4. Doară apa ne-ar fi sorbit.
5. Răpegiunea au trecut sufletul nostru, doară ar fi trecut sufletul nostru apa cea nesuferită.
6. Bine e cuvântat Domnul, Care nu ne-au dat spre vânarea dinților lor.
7. Sufletul nostru ca pasărea s-au izbăvit din lațul vânătorilor; lațul s-au sfârmat și noi ne-am izbăvit.
- [8.] Ajutorii nostri în numele Domnului, Cel ce au făcut ceriul și pământul.

1. **ântarea treaptelor 124**

- Cei ce nădăjduiesc întru Domnul, ca muntele Sionului; nu să va clăti în veac cel ce lăcuiaște în Ierusalim.
2. Munți împrejurul lui și Domnul împregiurul norodului Său de acum și până în veac.
3. Că nu va lăsa Domnul varga păcătoșilor preste soarta dreptilor, să nu-și întinză dreptii la fărăleage mânilor sale.
4. Bine fă, Doamne, celor buni și celor drepți cu inima;
5. Iară pre cei ce să abat spre îndărăvnicii aduce-i-va Domnul cu cei ce lucrează fărăleage.
Pace preste Israil!

1. **ântarea treaptelor 125**

- Întorcând Domnul robii Sionului, făcutu-ne-am ca niște mângăiați.
2. Atunci s-au umplut de bucurie gura noastră și limba noastră de veselie.
Atunci vor zice întru neamuri: „Mărit-au Domnul a face cu dânșii!” |
3. Mărit-au Domnul a face cu noi, fost-am veselindu-ne. 150v
4. Întoarce, Doamne, robia noastră ca răpegiunea în austru.
5. Cei ce samână cu lacrimi cu bucurie vor săcera.
6. Meargând mergea, plângea aruncând sămințele sale, iară venind vor veni cu bucurie, purtând mănunchele sale.

1. **ântarea treaptelor lui Solomon, 126**

- De nu va zidi Domnul casa, în deșert s-au ostenit cei ce o zidesc;
De nu va păzi Domnul cetatea, în zădar priveghează cel ce o păzește.
2. Deșert iaste voao mai nainte de lumină a vă scula; sculați-vă după ce ați șezut, cei ce mâncați pâinea durerii,
Când va da iubiților Săi somn.
3. Iată moștenirea Domnului, fiii, plata roadei pântecelui.
4. Ca săgețile în mâna celui puternic, așa fiii celor scuturați.
5. Fericit omul care ș-au umplut pofta sa dintr-înșii; nu să va rușina când va grăi neprietinilor săi în poartă.

1. **ântarea treaptelor 127**

- Fericiți toți cei ce să tem de Domnul, carii umblă în căile Lui.
2. Lucrurile mânilor Tale, că vei mânca, fericit ești și bine va fi ție.
3. Muiarea ta, ca o viță rodită în laturea casii tale. Fiii tăi, ca niște odrazle tinere de maslin împregiurul meșii tale.
4. Iată, așa să va blagoslovi omul cel ce să teame de Domnul.
5. Blagoslovească-te Domnul din Sion și să vezi bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.
6. Și să vezi fiii fiilor tăi. Pace preste Israil! ||

1. **ântarea treaptelor 128**

- De multe ori s-au oștit cu mine din tinereațele mele – zică acum Israil –
2. De multe ori s-au oștit cu mine din tinereațele mele și nu m-au biruit.
3. Preste spatele mele au lucrat păcătoșii, îndelungat-au fărăleagea sa.
4. Domnul cel drept au tăiat cerbicile păcătoșilor.
5. Rușinează-se și să să întoarcă înapoi toți cei ce urăsc Sionul. 151r

PSALMI 128,129,130,131,132 ȘI 133 CARTEA PSALMILOR

6. Facă-să ca iarba pre casă, carea mai nainte de zmulgere s-au uscat,
7. De carea nu ș-au împlut mâna cel ce seacă și sânul său cel ce adună mânunchel.
8. Și n-au zis cei ce trecea: „Blagoslovenia Domnului preste voi! Blagoslovitu-v-am pre voi întru numele Domnului”.

1. **ântarea treaptelor 129**

1. Dintru adâncuri am strâgat cătră tine, Doamne.
2. Doamne, auzi glasul meu! Fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii mele.
3. De Te vei uita la fără delege, Doamne, Doamne, cine va suferi?
4. Că la Tine e milostivirea. Și pentru leagea Ta Te-am suferit, Doamne, Suferit-au sufletul meu întru cuvântul Lui,
5. Nădădui-au sufletul meu spre Domnul.
6. Din straja dimineții pân noapte nădăduiasă sufletul meu spre Domnul.
7. Că la Domnul e mila și multă mântuire la El, |
8. Și el va răscumpăra pre Israil din toate fărălegile lui.

151v

1. **ântarea treaptelor lui David, 130**

1. Doamne, nu s-au înălțat inima mea, nici s-au rădicat ochii miei, Nici am umblat în ceale mari, nici în ceale minunate preste mine.
2. De nu gândeam smerit, ci am înălțat sufletul meu Ca cel înțarcat spre maica sa, așa răsplătirea în sufletul meu.
3. Nădăduiască Israil spre Domnul de acum și până în veac!

1. **ântarea treaptelor 131**

1. Adu-ți aminte de David și de toate blândețele lui,
2. Precum s-au jurat Domnului, făgăduință au făgăduit Dumnezeului Iacov
3. *De voiu întra în cortul casii mele, de mă voiu sui pre patul așternutului meu, *2 Împăr. 7, 2.
4. „De voiu da somn ochiilor miei și geanelor mele dormitare,
5. Și odihnă tâmplelor mele, până voiu afla locul Domnului, cortul Dumnezeului Iacov”
6. Iată, o am auzit în Efratha, aflu-o-am în câmpii dumbrăvii.
7. Întra-vom în cortul Lui, închina-ne-vom la locul unde au stătut picioarele Lui.
8. *Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și sicriul sfinții Tale. *2 Par. 6, 41.
9. Preoții Tăi să se îmbrace cu dreptate și sfinții Tăi să sălteze. ||
10. Pentru David, sluga Ta, să nu întorci fața Unsului Tău.
11. Giurat-au Domnul lui David adevărînță și nu o va lăsa zădarnică: „*Din rodul pântecului tău voiu pune pre scaunul tău. *2 Împăr. 7, 12. Luca 1, 55.
12. De vor păzi fiii tăi așeză-mântul Meu și mărturiile Meale aceastea care îi voiu învăța, Și fiii lor până în veac vor șede pre scaunul tău”. Fapt. 2, 30.
13. Că au ales Domnul Sionul, alesu-l-au spre moștenire Șieși:
14. „Aceasta e odihna Mea în veacul veacului, aici voiu lăcui, că l-am ales.
15. Văduva lui blagoslovind o voiu blagoslovi, pre săracii lui voiu sătura de pâine,
16. Preoții lui voiu îmbrăca cu mântuire și sfinții lui cu dănțuire vor sălta.
17. *Acolo voiu răsări cornul lui David, gătit-am candilă Unsului Meu, *Mal. 3, 1.
18. Neprietinii lui voiu îmbrăca cu rușine, iară preste dănșii va înfluri sfințeniia Mea. Luca 1, 69.

152r

1. **ântarea treaptelor 132**

1. Iată, cât e de bun și de veasel a lăcui frații într-unul.
2. Ca mirul pre cap, care să pogoară pre barbă, barba lui Aaron, Care să pogoară pre marginea vâjmântului lui,
3. Ca roao Ermonului, ce să pogoară pre muntele Sionului, Că acolo au poruncit Domnul blagosloveniia și viața până-n veac.

1. **ântarea treaptelor 133**

1. Iată, acum binecuvântați pre Domnul toate slu | gile Domnului, Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casii Dumnezeului nostru.
2. În nopți rădicați mânil voastre la ceale sfinte și binecuvântați pre Domnul.
3. Blagoslovească-te Domnul din Sion, Cel ce au făcut ceriul și pământul.

152v

CARTEA PSALMILOR PSALMII 134, 135 ȘI 136

1. Ililua 134

1. Lăudați numele Domnului, lăudați, slugi, pre Domnul,
2. Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casii Dumnezeului nostru.
3. Lăudați pre Domnul că e bun Domnul, psălmuiți numelui Lui că e bun.
4. Că pre Iacov au ales Șieși Domnul, pre Israil spre moștenire Șieși.
5. Că eu am cunoscut că e mare Domnul și Domnul nostru e preste toți dumnezeii.
6. Că toate care au vrut, Domnul au făcut în ceru și pre pământ, în mare și întru toate adâncurile;
*Irimie 10, 13. 7. *Rădicând norii de la marginea pământului, fulgerile spre ploaie le-au făcut;
Cel ce scoate vânturi din vistieriile Sale.
*Ieșire 12, 29. 8. *Care au bătut ceale întâiu născute a Eghiptului, de la om până la dobitoc;
9. Și au trimis seamne și minuni în mijlocul tău, Eghipte, întru Faraon și întru toate slugile lui.
*Iosue 12, 1.7. 10. *Care au bătut neamuri multe și au ucis împărați tari,
*Num. 21, 24. 35. 11. *Pre Sion, împăratul amoreailor, și pre Og, împăratul Vasanului, și toate împărățiile lui Hanaan,
12. Și au dat pământul lor moștenire, moștenirea lui Israil norodului Său.
13. Doamne, numele Tău în veac, Doamne, pomenirea Ta în neam și în neam.
14. Că va judeca Domnul norodul Său și întru slugile || Sale va fi rugat. 153r
*Sus 113, 4. 15. *Idolii neamurilor, argint și aur, lucruri de mâni omenești,
Înțelep. 15, 15. 16. Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.
17. Urechii au și nu vor auzi, că nu iaste duhu în gura lor.
18. Aseamenea lor fie cei ce-i fac și toți carii să nădăjduiesc într-înșii.
19. Casa lui Israil, binecuvântați pre Domnul! Casa lui Aaron, binecuvântați pre Domnul!
20. Casa lui Levi, binecuvântați pre Domnul! Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați
pre Domnul!
21. Bine e cuvântat Domnul din Sion, Cel ce lăcuiaște în Ierusalim!

1. Ililua 135

1. Mărturisiți-vă Domnului, că e bun, că în veac e mila Lui.
2. Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor, că în veac e mila Lui.
3. Mărturisiți-vă Domnului domnilor, că în veac e mila Lui.
4. Cel ce face minuni mari sângur, că în veac e mila Lui.
*Facer. 1, 1. 5. *Cel ce au făcut ceriurile întru înțaleagere, că în veac e mila Lui.
6. Cel ce au întărit pământul preste ape, că în veac e mila Lui.
7. Cel ce au făcut luminători mari, că în veac e mila Lui;
8. Soarele, spre stăpânirea zillii, că în veac e mila Lui,
9. Luna și stealele spre stăpânirea nopții, că în veac e mila Lui.
*Ieșire 12, 29. 10. *Cel ce au bătut Eghiptul cu cei întâiu născuți ai lor, că în veac e mila Lui. |
*Ieșire 13, 17. 11. *Cel ce au scos pre Israil din mijlocul lor, că în veac e mila Lui, 153v
12. Cu mână tare și cu brațu înalt, că în veac e mila Lui.
13. Cel ce au despărțit Marea Roșie întru despărțituri, că în veac e mila Lui,
14. Și au trecut pre Israil prin mijlocul ei, că în veac e mila Lui,
*Ieșire 14, 28. 15. *Și au scuturat pre Faraon și puterea lui în Marea Roșie, că în veac e mila Lui.
16. Cel ce au trecut norodul său prin pustie, că în veac e mila Lui,
17. Cel ce au bătut împărați mari, că în veac e mila Lui,
*Num. 21, 24. 18. *Și au omorât împărați tari, că în veac e mila Lui,
19. Pre Sion, împăratul amoreailor, că în veac e mila Lui,
*Num. 21, 33. 20. *Și pre Og, împăratul Vasanului, că în veac e mila Lui,
*Iosue 12, 7. 21. *Și au dat pământul lor moștenire, că în veac e mila Lui,
22. Moștenirea lui Israil, slugii Sale, că în veac e mila Lui.
23. Că întru smerenia noastră Ș-au adus aminte de noi, că în veac e mila Lui,
24. Și ne-au răscumpărat de la neprietinii noștri, că în veac e mila Lui.
25. Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac e mila Lui.
26. Mărturisiți-vă Dumnezeului ceresc, că în veac e mila Lui,
Mărturisiți-vă Domnului domnilor, că în veac e mila Lui. ||

Psalmul lui David a lui Irimie, 136

154r

1. a râurile Vavilonului, acolo am șezut și am plâns, când ne-am adus aminte de Sion.

2. În sălci, în mijlocul lui am spânzurat organele noastre,

PSALMII 136, 137 ȘI 138 CARTEA PSALMILOR

3. Că acolo ne-au întrebat cei ce ne-au robit cuvinte de cântări
Și cei ce ne-au dus, cântare: „Cântați noao din cântările Sionului!”
4. Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ strein?
5. De te voiu uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta mea;
6. Lipească-să limba mea de fâlcile mele, de nu-mi voiu aduce aminte de tine,
De nu voiu pune înaintea Ierusalimului întru începutul veselii mele.
7. Adu-ți aminte, Doamne, de fiii lui Edom în zioa Ierusalimului,
Carii zic: „Deșertați, deșertați până la temeiu într-însul!”
8. Fata Vavilonului, ticăloasă, fericit e cel ce va răsplăti ție răsplătirea ta, carea ai răsplătit
noao,
9. Fericit care va apuca și va lovi pruncii tăi de piatră!

1. ui David 137

- 154v
- Mărturisi-mă-voiu Ție, Doamne, cu toată inima mea; că ai auzit cuvintele gurii mele,
Înaintea îngerilor voiu psălmui Ție.
2. Închina-mă-voiu la bisearca Ta cea sfântă și mă voi mărturisi numelui Tău,
Întru mila Ta și adevărul Tău, că ai mărit preste tot numele cel sfânt al Tău.
 3. Ori în ce zi Te voiu chema, auzi-mă; înmulți-vei | în sufletul meu putearea.
 4. Mărturisească-să Ție, Doamne, toți împărații pământului, că au auzit toate graiurile gurii Tale,
 5. Și cânte întru căile Domnului, că mare iaste mărirea Domnului.
 6. Că înalt iaste Domnul și la ceale smerite priveaște și ceale înalte de departe le cunoaște.
 7. De voiu umbla în mijlocul năcazului, mă vei viia și preste mâniia neprietinilor miei
Ț-ai întors mâna Ta și m-au mântuit dreapta Ta.
 8. Domnul va răsplăti pentru mine; Doamne, mila Ta e în veac, lucrurile mânilor Tale
nu le treace cu vederea.

1. ntru sfârșit, psalmul lui David 138

- 155r
- Doamne, cercatu-m-ai și m-ai cunoscut.
2. Tu ai cunoscut șederea mea și scularea mea,
 3. Înțales-ai gândurile mele de departe; cărarea mea și funea o ai cercetat.
 4. Și toate căile mele mai nainte le-ai văzut, că nu iaste cuvânt în limba mea.
 5. Iată, Doamne, Tu ai cunoscut toate ceale de pre urmă și ceale de demult; Tu m-ai
zidit și ai pus preste mine mâna Ta.
 6. Minunată s-au făcut știința Ta din mine, întăritu-s-au și nu voiu putea spre dânsa.
 7. Unde mă voiu duce de la Duhul Tău și de la fața Ta unde voiu fugi?
 8. *De mă voiu sui în ceriu, Tu acolo ești; de mă voiu pogori în iad, de față ești; *Amos 9, 2.
 - [9]. De voiu lua aripile mele de dimineață și mă voiu sălășlui la marginile mării,
 10. Că și acolo mâna Ta mă va povățui și mă va ținea dreapta Ta. ||
 11. Și am zis: „Doară întunearecul mă va călca și noaptea lumina mea întru desfătărilor
meale”,
 12. Că întunearecul nu să va întuneca de la Tine și noaptea ca zioa să va lumina; precum
întunearecul ei, așa și lumina ei.
 13. Că Tu ai stăpânit rărunchii miei, sprijinitu-m-ai din pânțele maicii mele.
 14. Mărturisi-mă-voiu Ție, că înfricoșat Te-ai mărit; minunate-s lucrurile Tale și sufletul
mieu le cunoaște foarte.
 15. Nu s-au ascuns osul meu de la Tine, care l-ai făcut întru ascuns și statul meu în
ceale mai de jos ale pământului.
 16. Cel nesăvârșit al meu l-au văzut ochii Tăi; și în cartea Ta toți să vor scrie, zile să
vor închipui și nime într-înșii.
 17. Iară mie foarte sânt cinstiți prietini tăi, Dumnezeule, foarte s-au întărit stăpânirea
lor.
 18. Număra-i-voiu și preste năsip să vor înmulți; sculatu-m-am și încă sânt cu Tine.
 19. De vei ucide, Dumnezeule, păcătoșii! Bărbații sângiurilor, depărtați-vă de la mine,
 20. Că ziceți în gând: „Lua-vor întru deșertăciune cetățile Tale”.
 21. Au nu pre cei ce te urăsc pre Tine, Doamne, i-am urât și asupra neprietinilor Tăi
mă veștezeam?
 22. Cu urăciune desăvârșit i-am urât și neprietin mi s-au făcut.

CARTEA PSALMILOR PSALMII 138, 139, 140 ȘI 141

23. Ispiteaște-mă, Dumnezeuule, și cunoaște inima mea; întreabă-mă și cunoaște gândurile mele;

24. Și vezi de iaste calea fără legii întru mine și mă povățuiaște în calea cea veacinică. |

1. ntru sfârșit, psalmul lui David 139

155v

2. Scoate-mă, Doamne, de la omul rău, și de la omul nedrept mă izbăveaște,

3. Carii au gândit nedreptate în inimă, toată zioa rânduia războaie.

*Sus 5, 11.

4. *Ascuțit-au limbile sale ca de șarpe, venin de aspidă supt buzele lor.

Râm. 3, 13.

5. Păzește-mă, Doamne, de mâna păcătosului și de la oamenii nedrepti mă apucă, Carii au gândit a împiedeca pașii miei.

6. Ascuns-au mândrii cursă mie și funi au întins spre lațu, lângă cale sminteală mi-au pus.

7. Zis-am Domnului: „Dumnezeul meu ești Tu, ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele!”

8. Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai preste capul meu în zi de războiu.

9. Nu mă da, Doamne, de la dorirea mea celui păcătos! Gândit-au împotriva mea, nu mă părăsi, ca nu cumva să să înalță.

10. Capul încungiurării lor, osteneala buzelor lor îi va acoperi.

11. Cădea-vor preste dânșii cărbuni, în foc îi vei surpa, în mișălătăți nu vor putea sta.

12. Bărbatul limbut nu să va îndrepta pre pământ, bărbatul nedrept realele îl vor vâna spre perire.

13. Cunoscut-am că va face Domnul judecata lipsitului și izbânda săracilor.

14. Însă dreptii să vor mărturisi numelui Tău și vor lăcui dreptii cu fața Ta.

1. salmul lui David 140

Doamne, strâgat-am cătră Tine, auzi-mă; ia aminte glasul meu când voiu strâga cătră Tine. ||

2. Să să îndreptează rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; rădicarea mânilor mele, jârtvă de sara. 156r

3. Pune, Doamne, pază gurii mele și ușe de îngrădire buzelor mele.

4. Nu abate inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să tăgăduiesc răspunsurile ceale din păcate,

Cu oamenii cei ce lucrează fărădeleage și nu mă voiu însoți cu aleșii lor.

5. Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra, iară untul-de-lemn al păcătosului să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea întru bune vrerile lor.

6. Înghițitu-s-au lângă piatra judecătorii lor;

Auzi-vor graiurile mele, că au putut.

7. Ca grosimea pământului s-au rupt pre pământ, răsipitu-s-au oasele noastre lângă iad.

8. Că cătră Tine, Doamne, Doamne, ochii miei, spre Tine am nădăjduit, să nu iai sufletul meu.

9. Păzește-mă de cursa carea mi-au întins și de smintealele celor ce fac fărădeleage.

10. Cădea-vor în mreajea lui păcătoșii, deuseabi sânt eu până ce voiu treace.

1. nțăleagerii lui David. Când au fost în peșteră. Rugăciunea (1. Împăraților 24), 141

*Sus 76, 2.

2. *Cu glasul meu cătră Domnul am strâgat, cu glasul meu cătră Domnul m-am rugat.

3. Vârs înaintea Lui rugăciunea mea și năcazul meu înaintea Lui spui.

4. Când lipsiia dintru mine duhul meu și Tu ai cunoscut cărările mele,

În calea aceasta, în carea am umblat, ascuns-au cursă mie.

5. Luam sama de-a dreapta și vedeam și nu era cine să mă cunoască. |

Perit-au fuga de la mine și nu iaste cel ce cercă sufletul meu.

6. Strâgat-am cătră Tine, Doamne, zis-am: „Tu ești nădejdea mea, partea mea în pământul celor vii. 156v

7. Ia aminte spre rugăciunea mea, că m-am smerit foarte; izbăveaște -mă de cei ce mă gonesc, că s-au întărit preste mine;

8. Scoate din temniță sufletul meu, să să mărturisească numelui Tău. Pre mine mă astaptă dreptii până ce vei răsplăti mie”.

PSALMII 142, 143 ȘI 144 CARTEA PSALMILOR

1. **salmul lui David. Când îl gonea Avisalom, fiul lui (2 Împăr. 17), 142**

Doamne, auzi rugăciunea mea, ia în urechi rugăciunea mea întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta!

2. Și să nu întri la judecată cu robul Tău, că nu să va îndrepta înaintea Ta tot cel viu.

3. Că au gonit neprietinul sufletul meu, smerit-au la pământ viața mea.

Așezatu-m-au întru întunec ca pre morții veacului.

4. Și s-au măhnit întru mine duhul meu, întru mine s-au turburat inima mea.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele ceale de demult, cugetat-am întru toate lucrurile Tale, faptele mânilor Tale cugetam.

6. Întins-am mâinile mele cătră Tine, sufletul meu ca pământul fără apă, Ție.

7. Degrabă auzi-mă, Doamne, slăbit-au duhul meu. Nu întoarce fața Ta de la mine și aseamenea voi fi celor ce să pogoară în groapă.

8. Auzită fă mie dimineața mila Ta, că întru Tine am nădăjduit.

157r Cunoscută fă mie calea în carea voi umbla, | | că cătră Tine am rădicat sufletul meu.

[9.] Scoate-mă de la neprietinii miei, Doamne, la Tine am scăpat.

10. Învață-mă a face voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu,

Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul Tău cel drept.

11. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei viia și întru dreptatea Ta scoate-vei din năcaz sufletul meu,

12. Și întru mila Ta vei răsipi vrăjmașii miei

Și vei piiarde pre toți cei ce năcăjesc sufletul meu, că eu sânt robul Tău.

Psalmul lui David

1. **mprotiva lui Goliath, 143**

Bine e cuvântat Domnul, Dumnezeuul meu, Cel ce învață mâinile mele spre oștire și deagetele mele spre războiu.

2. Mila mea și scăparea mea, sprijinitorul meu și izbăvitorul meu, scutitorul meu și într-Însul am nădăjduit, Cel ce supune norodul meu supt mine.

3. Doamne, ce iaste omul, că Te-ai făcut cunoscut lui? Au fiiul omului, că-l socotești?

4. Omul deșertăciunii aseamenea s-au făcut, *zilele lui ca umbra trec.

*Iov 8, 9 și 14, 2.

5. Doamne, pleacă ceriurile Tale și Te pogoară, atinge-Te de munți și vor fumea.

6. Fulgeră fulgere și-i vei răsipi, trimite săgețile Tale și-i vei turbura.

7. Trimite mâna Ta dintru-nălțime, scoate-mă și mă izbăvește de ape multe, din mâinile fiilor celor streini, |

157v 8. A căroră gură au grăit deșertăciune și dreapta lor e dreapta nedreptății.

9. Dumnezeule, cântare noao voi cânta Ție, în psaltire cu zece strune voi psălmui Ție.

10. Cel ce dai mântuire împăraților, Cel ce-ai izbăvit pre David, sluga Ta, de sabie cumplită.

11. Izbăvește-mă

Și mă scoate din mâna fiilor celor streini a căroră gură au grăit deșertăciune; dreapta lor e dreapta nedreptății,

12. A căroră fii, ca niște tinere odrasle întru tinereațele sale,

Featele lor înfrumsătate, împodobite ca asămănarea bisearicii,

13. Jignițale lor pline izbugnind din ceasta în ceasta,

Oile lor fătătoare sporind întru ieșirile lor,

14. Boii lor grași,

Nu iaste cădere de gard, nici treacere, nici strâgare în ulițele lor.

15. Fericit-au pre norodul căruia sânt acestea; fericit e norodul a căruia Domnul e Dumnezeuul lui.

1. **auda lui David 144**

Înălța-Te-voiu, Dumnezeuul meu, Împărate, și bine voi cuvânta numele Tău în veac și în veacul veacului.

2. În toate zilele bine Te voi cuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

3. Mare e Domnul și lăudat foarte și măririi Lui nu iaste sfârșit.

CARTEA PSALMILOR PSALMII 144, 145, 146 ȘI 147

4. Neamul și neamul va lăuda lucrurile Tale și putearea Ta vor vesti;
5. Mare cuviința măririi sfinții Tale vor grăi || și minunile Tale vor povesti; 158r
6. Și putearea celor înfricoșate alor Tale vor spune și mărirea Ta vor povesti;
7. Pomenirea sporirii bunătații Tale vor izbâgni și de dreptatea Ta să vor bucura.
8. Îndurat și milostiv e Domnul, răbdătoriu și mult milostiv.
9. Bun e Domnul tuturor și îndurările Lui preste toate lucrurile Lui.
10. Mărturisească-să Ție, Doamne, toate lucrurile Tale și sfinții Tăi bine să te cuvinteaze.
11. Mărirea împărăției Tale vor spune și putearea Ta vor grăi,
12. Să facă cunoscută fiilor oamenilor putearea Ta și mărirea mare cuviinții împărăției Tale.
13. Împărăția Ta e împărăție tuturor veacurilor și stăpânirea Ta în tot neamul și neamul. Credincios e Domnul întru toate cuvintele Sale și sfânt întru toate lucrurile Sale.
14. Sprijinează Domnul pre toți cei ce cad și îndreptează pre toți cei surpați.
15. Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc, Doamne, și Tu dai hrana lor în vreme cuvioasă.
16. Deșchizi Tu mâna Ta și umpli toată jivina de blagoslovenie.
17. Drept e Domnul întru toate căile Sale și sfânt întru toate lucrurile Sale.
18. Aproape-i Domnul de toți cei ce-L cheamă, de toți cei ce-L cheamă întru adevăr.
19. Voia celor ce să tem de El va face și ru | găciunea lor va auzi și-i va mântui. 158v
20. Păzește Domnul pre toți cei ce-L iubesc, și pre toți păcătoșii va pierde.
21. Lauda Domnului va grăi gura mea și bine să cuvintează tot trupul numele cel sfânt al Lui în veac și în veacul veacului.

1. Ililua a lui Agheu și al Zahariei 145

*Sus 144, 2.

2. Laudă, suflete al meu, pre Domnul! *Lăuda-voiu pre Domnul în viața mea, psălmui-voiu Dumnezeului meu până ce voiu fi.
Nu vă nădăjduiți spre boiari,
3. Spre fiii oamenilor întru carii nu iaste mântuire;
4. Ieși-va duhul lui și să va întoarce în pământul său, în zioa aceea vor peri toate gândurile lor.
5. Fericit e căruia Dumnezeul lui Iacov ajutoriu l iaste, nădejdea lui spre Domnul, Dumnezeul lui,
6. *Cel ce au făcut ceriul și pământul, marea și toate ceale ce sânt într-însăle,
7. Cel ce păzește adevărul în veac, face judecată năpăstuiților, dă hrană flămânților. Domnul dezleagă pre cei împedicați,
8. Domnul luminează orbii,
Domnul rădică pre cei surpați, Domnul iubește dreptii,
9. Domnul păzește nimearnicii; pre săracul și văduvă îi va priimi și calea păcătoșilor va pierde.
10. Împărăți-va Domnul în veaci, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam.

*La Fap. 14, 14.
Apoc. 14, 7.

1. Ililua 146

1. Lăudați pre Domnul, că e bun psalmul; Dumnezeului || nostru fie veaselă și împodobită laudă. 159r
2. Zidind Ierusalimul Domnul, răsipirile lui Israil va aduna
3. Cel ce vindecă pre cei zdrobiți cu inima și leagă struncinăturile lor,
4. Cel ce numără mulțimea stealelor și tuturor lor numele îl cheamă.
5. Mare e Dumnezeul nostru și mare e vârtutea Lui, și înțelepciunii Lui nu iaste număr,
6. Cel ce priimește pre cei blânzi, Domnul, iară pre păcătoși până la pământ smerește.
7. Înceapeți a cânta Domnului întru mărturisire, psălmuiți Dumnezeului nostru în alăută,
8. Cel ce acopere ceriul cu nori și gătește pământului ploaie,
Cel ce răsare în munți iarbă și pajiște spre slujba oamenilor,
9. Cel ce dă dobitoacelor hrana lor și puilor corbilor ce-L cheamă pre El.
10. Nu întru tăria calului va avea voie, nici în pulpele bărbatului va fi plăcerea Lui.
11. Bine au plăcut Domnului întru cei ce să tem de El și întru cei ce nădăjduiesc spre mila Lui.

Allilua 147

12. audă, Ierusalime, pre Domnul, laudă pre Dumnezeul tău, Sioane,
13. Că au întărit încuietorile porților tale, blagoslovit-au fiii tăi întru tine
14. Cel ce au pus hotarile tale pace și cu grăsimi de grâu te satură, |

PSALMII 147, 148, 149 ȘI 150 CARTEA PSALMILOR

- 159v
15. Cel ce trimite cuvântul Său pământului, degrabă aleargă cuvântul Lui,
 16. Cel ce dă neoaia ca lâna, negura ca cenușa o prasără.
 17. Trimite cristalul Său ca bucățelele; înaintea feții frigului Lui cine va putea sta?
 18. Trimite-va cuvântul Său și le va topi, sufla-va Duhul Lui și vor curge ape;
 19. Cel ce vestește cuvântul Său lui Iacov, îndreptările și judecățile Sale lui Israil.
 20. N-au făcut așa la tot neamul și judecățile Sale nu le-au arătat lor.

Alliluia

1 Ililuia 148

1. Lăudați pre Domnul din ceriuri, lăudați pre El întru ceale înalte.
2. Lăudați-L pre El toți îngerii Lui, lăudați-L pre El toate puterile Lui.
3. Lăudați-L pre El soarele și luna, lăudați-L pre El toate stealele și lumina.
4. *Lăudați-L pre El ceriurile ceriurilor și toate apele ceale mai presus de ceriuri. *Danil 3, 59, 60.
5. Lăudați numele Domnului,
Că El au zis și s-au făcut, El au poruncit și s-au zidit.
6. Pusu-le-au pre eale în veac și în veacul veacului, poruncă au pus și nu va treace.
7. Lăudați pre Domnul de pre pământ bălauri și toate adâncurile,
8. Focul, grindina, neoaia, gheața, duhul de vifor care fac cuvântul Lui,
- 160r
9. Munții și toate dealurile, leamnele ceale || roditoare și toți chedrii,
[10.] Fiarăle și toate dobitoacele, ceale ce să târăiesc și paserile ceale zburătoare,
11. Împărații pământului și toate noroadele, căpeteniile și toți judecătorii pământului,
12. Tinerii și feacioarele, bătrânii cu cei mai tineri să laude numele Domnului,
13. Că s-au înălțat numele Lui unuia;
14. Mărturisirea lui preste ceriu și preste pământ și au înălțat cornul norodului Său.
15. Cântarea tuturor sfinților Lui, fiilor Israil, norodului ce să apropie de Sâne. Alliluia.

1 Ililuia 149

1. Cântați Domnului cântare noao, lauda Lui în bisearica sfinților.
2. Veselească-să Israil de Cel ce l-au făcut și fiii Sionului să să bucure de Împăratul său.
3. Să laude numele Lui în horă, în tâmpână și în psaltire să-I cânte.
4. Că bine au plăcut Domnului întru norodul Său și va înălța pre cei blânzi întru mântuire.
5. Sălta-vor sfinții întru mărire, veseli-să-vor în culcușurile sale.
6. Înălțările lui Dumnezeu în gâtjeul lor și sabii de-amândoa părțile ascuțite în mânilor,
7. Ca să facă izbândă întru neamuri și muștrări întru noroadă,
8. Să leage pre împărații lor cu obezi și pre slăviții lor cu cătuși de fier,
9. Să facă întru dânșii judecată scrisă. Mărire aceasta iaste tuturor sfinților Lui. |

160v

Alliluia

1 Ililuia 150

1. Lăudați pre Domnul întru sfinții Lui, lăudați-L pre El întru tăria puterii Lui.
2. Lăudați-L pre El întru puterile Lui, lăudați-L pre El după mulțimea măririi Lui.
3. Lăudați-L pre El în sunet de trâmbiță, lăudați-L pre El în psaltire și alăută.
4. Lăudați-L pre El în tâmpână și horă, lăudați-L pre El în strune și în organ.
5. Lăudați-L pre El în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L pre El în chinvale de străgare.
6. Toată suflarea să laude pre Domnul!

Alliluia.

